בס"ד

שנה ה'
פרשת שלח
נומער 269

קרית ברסלב בלאט

ציוניזם לאקערט אויף דיר!
שמואל אייכנשטיין

יענע מעשה רח"ל
ישראל דוד העסקעל

אהבת ישראל
אהרן קליטניק

וויפיל דארף מען פארקוקן ביי א שידוך?!
בריון פון דער ראש ישיבה שליט"א

ששה אני יודע!

קרית ברסלב ליבערטי א פאקט פאר 6 יאר ברוך השם

קרית ברסלב בלעטל

פרשת שלח תשפ"ה • 269

רעדאקטאר
אברהם הערש וועבערמאן

רעדאקציע
אברהם יצחק אייזנער
שמואל בער שניטצלער
שמעון עוזר פערל

שרייבערס
משה ארי' שניטצלער
אברהם משה שטראססער
גרשון קרעמער
אהרן קליטניק
ישראל דוד העסקעל
יואל שניצלער
יואל נחמן גלויבער
נפתלי הירצקא וואללנער
ל. וועבערמאן
מ. פאפנהיים
ח. פ. וועבערמאן
ש. טראכטער
ג. פעקעטע
ח. שטיינבערג
ל. סאקס

ניקוד
יודא לייב ווייס

גרעפיקס
ישראל העסקעל
דאמינאו גרופ

צו אדווערטייזן אדער ארייגשיקן בריוו, קאמענטארן און ענטפערס:
845-379-1161
136-Huschke Rd Hurleyville NY 12747
breslevofficeliberty@gmail.com

דעדליין ארייגצושיקן עדס איז זונטאג 1:00

מלחמה אין מיטל מזרח צופלאקערט 8

6 יאר קרית ברסלב 4

וויאזוי פראדוצירט מען זאלץ? 6

12 גאסט ארטיקל
16 מעשיות פון תפילה
20 מעשה פון א צדיק
27 סעודה

צו באקומען די קרית ברסלב בלעטל:

אויף פאסט:
718.387.2691
Subscribe@kerenhadfusa.org

אויף אימעיל:
Chizikyomi@rabbiroth.org
Breslevcenter.com
Gilyoines.com

ארץ ישראל:
053.315.6938

קול ברסלב:
212.444.9191
א"י: 0797040066

אידישע שטוב:
212.444.9169
א"י: 0797040069

זמנים
שלח כ"ה סיון

הדלקת הנרות . 08:18
מוצאי שבת 09:49

מנחה מעריב
פרשת קרח 9:35

ברכת מזל טוב

פון טיפן הארצן ווילן מיר וואונטשן א הערצליכע מזל טוב פאר

מוה"ר

אייזיק אפפעל

הי"ו

ולנוות ביתו

מרת אפפעל

תחי'

צו די

שמחת החתונה פון א טאכטער למזל טוב

עב"ג שיחי'

"מוסדות היכל הקודש" איז שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר מרת אפפעל תחי' פאר אלעס וואס זי טוט פארן **לעידיס עקזילערי**, און פאר די **ילד שעשועים** קימפעטארן היים, און פאר **עטרת אפפעל** - העלפן אנשי שלומינו חתונה מאכן די קינדער מיט א רואיגקייט, גענצליך בחנם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלער געזונטערהייט, און ווייטער קענען שיין מאכן דעם רבינ'ס זאך איבער די גאנצע וועלט.

רפאל פורסט

בשם הנהלת המוסדות

6 יאר פונעם גרינדונג פון קרית ברסלב

פאראנגענעם ערב שבת קודש פרשת בהעלותך איז געווארן אפגעצייכנט זעקס יאר פון י"ז סיון תשע"ט ווען אנשי שלומינו האבן זיך אפיציעל אנגעהויבן אריינציען אינעם נייעם שטעטל וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגרינדעט. דאן האט עס אויסגעזען ווי א ווייטע חלום, א שטעטל אינעם ווייטן און וויסטן ליבערטי? אבער געלויבט דעם אייבערשטן מיט סייעתא דשמיא שטייט מען היינט בלויז זעקס יאר שפעטער, און עס געפונט זיך דארט א הערליכע בליענדע שטעטל ווי קרוב צו צווי הונדערט משפחות יראים ושלמים לעבן אינעם שויס פון נאטור מיט'ן אייבערשטן, אלעס איז ברוך השם געפאלן אין פלאץ, און עס פעלט גארנישט פאר'ן שטעטל ברוחניות ובגשמיות.

היינט צוטאגס פארמאגט די שטעטל אלע רוחניות'דיגע געברויכן, מען דאווענט טעגליך אין א גרויסע שול, וואס מען האט נארוואס באנייט וואס דינט ווי א מנינים צענטער מיט כסדר'דיגע מנינים שחרית מנחה און מעריב, אזוי אויך פארמאגט עס א גרויסע לופטיגע היכל התורה. 6 שבת שולן. עס פארמאגט אפאר מקוואות טהרה, א כלים מקוה, א תלמוד תורה און מיידל שולע, א ישיבה פאר די בחורים, א כולל פאר די אינגעלייט, א אינגל קעמפ, א מיידל קעמפ און א קאנטרי פאר זומער, א גרויסע בית הדפוס, מכון "עצתו אמונה", א מצה בעקעריי, א בית הוראה - בראשות פונעם דיין שליט"א, א קיאסק, וועד הכשרות, א מהודר'דיגע עירוב מיט א וועד העירובין, אזוי אויך ארבעט מען העפטיג אויף א בית השחיטה.

אין די יעצטיגע טעג ארבעט מען העפטיג צו בויען א גרויסע נייע בנין פאר'ן חדר, אזוי אויך ארבעט מען צו גרינדן א בית החיים

די חסד וואס עס טוט זיך דא איז אין לשער, כמעט יעדער אין שטעטל נעמט אן אקטיווע טייל אין איינע פון די פילע וואלונטיר ארגאניזאציעס, פרויען שטעלן צו פרישטאג און נאכטמאל פאר קימפעטארינס, הצלה מעמבערס, פייער דעפארטמענט, חברים, חביבים, בית התבשיל, פילע פרויען געבן אוועק צענדליגע שעות א וואך פאר די באזאר ווי מען פארקויפט אלעס פאר כמעט בחנם, א קימפעטארן היים, באזוכן ארעסטאנטן אין תפיסות.

פון א גשמיות'דיגע בליק האבן די אינגעלייט ב"ה גוטע פרנסות, די שטעטל פארמאגט פילע געשעפטן פון אלע געברויכן פון ספרים, קליידער, שפילצייגן, א גרויסע סופערמארקעט און נאך, אזוי אויך טוען אסאך אינגעלייט אין די קאנסטראקשן ליין, אזוי אויך זענען דא פילע האלסיעל און סערוויס ביזנעסער.

אבער דער עיקר פונעם שטעטל איז נישט בכמות, נאר באיכות, אינגעלייט בחורים קינדער, ווייבלעך און מיידלעך לעבן אלע מיט תכלית, זיי לעבן מיט ציל צו דינען דעם אייבערשטן, און נאר צו געפעלן פאר אים, מען געדענקט אז כדי צו האבן א גוטע לעבן דארפן מען אויפבויען א גוטע רילעישנשיפ מיט'ן אייבערשטן, ווייל אויב האט מען א גוטע קאנעקשאן מיט'ן אייבערשטן איז מען א געהאלפענער, און מיט דעם וועג וועט מען בעז"ה ווייטער גיין, ביז משיח צדקינו.

27 איז שוין נישט נאר אויף סקילמאן סטריט

dominogrp.com

הערשי זעט נומבערס.

דו פירסט דיין ביזנעס זייער פיין, אבער דו זעסט נאר די מעשיות, הערשי זעט די נומבערס. נעם הערשי פאר דיין בוקקיפער, און דו פאוקעס ווייטער אויף די מעשיות.

הערשי זאבעל - 27digitsllc@gmail.com - 347.969.9658

27_DIGITS™

איבער אלץ און אלעמען

גרשון קרעמער

האסט א שאלה? שיק צו askgershon@gmail.com

פון וואו קומט זאלץ?

שאלה

איך וואלט געוואלט וויסן וויאזוי פראדוצירט מען זאלץ און פון וואו קומט דאס?

ענטפער

זייער א גוטע שאלה, זאלץ קומט בעיקר פון צוויי מקורות, די ערשטע רופט מען "שטיין זאלץ" דאס איז זאלץ וואס מען גראבט ארויס פון די ערד פון "זאלץ מינעס", אבער בעיקר נעמט מען זאלץ פונעם ריזיגן אקעאן - די ריזיגע ימים וואס נעמען ארום בערך צוויי דריטל פונעם ערד קוגל.

די וועג וויאזוי מען באקומט די זאלץ איז זייער פשוט, די זאלץ פירמעס פילן אן ריזיגע פלאכע דינע באסיינען מיט ים וואסער וואס אנטהאלט אין זיך אסאך מינעראלן, ובתוכם אונזער זאלץ, מען לאזט די וואסער אויסוועפן אונטער די הייסע זון, און מען בלייבט איבער מיט א דינע ווייסע שיכט, שכח אייבערשטער מיר האבן זאלץ.

די ביליגע ביטערע פשוטע זאלץ איז נישט עפעס וואס די וועלט קען זיך באגיין אן דעם, כמעט יעדע מאכל זאלציג צי זיס, אנטהאלט כאטש אביסל זאלץ דערין; יעדע באלעבאסטע וועט עדות זאגן ווי זאלץ העלפט ארויסברענגען די גוטע טעם אפילו פון זיסע קעיקס, ישר כח אייבערשטער פאר די געשמאקע טעם וואס מיר שפירן אין עסן!

אבער נישט בלויז פארן געשמאקן טעם דארף מען זאלץ, דער מענטשליכער קערפער מוז האבן זאלץ (טעכניש הייסט עס "סאדיום") אינעם סיסטעם כדי צו קענען געהעריג פונקציאנירן; אבער ונשמרתם מאד לנפשותיכם, מען דארף עסן זאלץ מיט א מאס, ווייל פאר טייל מענטשן קען צופיל זאלץ גורם זיין הויכע בלוט דרוק. אבער ווידער שכח אייבערשטער, אונזער הארץ און מוסקלען קענען גוט פונקציאנירן מיט די ריכטיגע מאס סאדיום!

דאס איז נאך איינס פון די אינטערעסאנטע זאכן וואס דער אייבערשטער האט אהערגעשטעלט פאר אונז מענטשן אויף דער וועלט צו קענען הנאה האבן און אים דאנקן דערויף, מ'כאפט זיך נישט אז אפילו אויף די ברעקעלעך זאלץ דארף מען אויך דאנקן דעם אייבערשטן, שטעל דיך פאר א זופ אן קיין זאלץ, וועלכע טעם וואלט עס געהאט? אזוי ווייטער יעדע גוטע מאכל וואס מיר עסן, וויאזוי וואלט מען דאס געגעסן אן דעם געשמאקן זאלץ וואס דער אייבערשטער האט באשאפן. במילא איז זייער גוט צו זיך אויסלערנען דאנקן דעם אייבערשטן אויף יעדע קלייניקייט וואס ער גיבט אונז.

ווען מיר פאלגן א צדיק, און מיר לייגן אוועק אונזער שכל וועלן מיר אנקומען זייער ווייט, מיר וועלן שפירן דעם אייבערשטן, און האבן א זיסע אמונה'דיגע לעבן. קענען מיר דען אפשאצן מיט אונזער באגרעניצטע שכל וועלכע מצוה איז טייער און וועלכע מנהג איז וויכטיג, מיר הערן אויס דעם צדיק וואס זאגט אונז אז די פשוטע מצוות וואס די וועלט מאכט אוועק - דאס איז וואס געבט אונז חיות, מעביר סדרה זיין דאס וועט אונז צוקלעבן צום אייבערשטן, מיט אמונה וועלן מיר קענען דורכגיין יעדע שוועריקייט, א מקוה וועט אונז אויפוועקן צוריק צו קומען צום אייבערשטן, אז דו וועסט דאווענען מיט מנין - וועסטו האבן פרנסה, שלום בית איז די שליסל צו א פריילעכע לעבן, און אזוי ווייטער.

נישט קיין חילוק צי דו גלייכסט א צוקערדיגע בונדאש אדער א זאלציגע, געדענק אז דו ביסט א חלק אלוק ממעל, און פאר'ן אייבערשטן ביסטו צוקער זיס.

מה רבו מעשיך ד'.

אום דעצעמבער דעם פערטן יאר 2019 למספרם אין שטאט מיאמי ביעטש אין פלארידע איז געקומען אן ארטיסט מיטן מאריזיאו קאטאליען אין ארויפגעלייגט א שטיקל דאָקט טעיפ אויף א באנאנא און דערקלערט אז דאס קאנסעפטועלע קונסטווערק און ער האט האט עס ארויסגעלייגט צום פארקויפן פאר דעם שטוינענדע פרייז פון הונדערט צוואנציג טויזנט דאללער!

א טאג דערויף אום דעצעמבער דעם פופטן איז געקומען א וואנזיגן ארט אינוועסטירער פון פראנקרייך און האט אפגעקויפט דעם "באנאנא ארט".

צוויי טעג שפעטער אום דעצעמבער דעם זיבעטן האט זיך דער "באנאנא קונסטווערק" פארקויפט פאר דעם שטוינענדע פרייז פון $150.000.00!

שפעטער יענעם טאג איז געקומען א צווייטע "ארטיסט" און אראפגעריסן דעם באנאנא פון וואנט פון דעם גאלארי ווי עס איז געליגן און עס אויפגעגעסן און דערקלערט אז דאס איז געווען ארט און די רופט זיך "הונגעריגע ארטיסט" און דער פראנצויז האט פון היינט אן נישט געשפענדעט מער א טאללער אויף א בינטל באנאנאס.

און אפשר אינוועסטו אין א באנאנא?

אינוועסט

אינוועסט ריכטיג!

*sruliHeskel

גרשון קרעמער

מלחמה צווישן מדינת ישראל אין איראן

פאראגאנגענעם ליל שישי איז די וועלט געכאפט געווארן אין א סורפרייז ווען מדינת ישראל האט זיך א לאז געטון אינמיטן די נאכט איבער פארשידענע סענסיטיווע איראנישע מיליטערישע ערטער, און האבן שטארק באמבאדירט דארט, ווען אין די זעלבע צייט האבן זיי אומגעברענגט פילע הויכראנגיגע פירער, בעיקר פון די מערסט פארגעשריטענע "רעוואלוציאנערישע גווארדיע" און פון זייערע פירער און סייענטיסטן וועלכע פירן אן זייער נוקלעארע פראגראם.

ביים שיעור ליל שישי פונעם ראש ישיבה שליט"א האט דער ראש ישיבה שליט"א ארויסגעברענגט אז א מלחמה איז נישט קיין געשמאקע זאך, עס קען לא עלינו קאסטן קרבנות השם ישמרינו, און האט אויפגעפאדערט אלע זאלן מתפלל זיין אז דער אייבערשטער זאל האלטן אויף אונז זיין רעכטע האנט, און אידישע קינדער זאל ווערן אפגעהיטן פון אלעם בייזן.

דער ראש ישיבה האט געבעטן אלע מלמדים זאלן זאגן מיט די קינדער קאפיטל פ"ג נאכ'ן דאווענען, און בעטן מיט זיי צוזאמען אז מען זאל נאר הערן גוטע בשורות, און בעיקר זאל מען מתפלל זיין מען זאל נישט מורא האבן, און געדענקען אז דער אייבערשטער היט אונז אפ, און קיינער קען אונז נישט גוטס טון אדער שלעכטס טון, נאר ווען דער אייבערשטער לאזט. די זכות פון די תפלות, בפרט פון די ריינע תינוקות של בית רבן וועט זיכער ביישטיין פאר אלעמען.

די מלחמה האט זיך שוין זינט דאן פארברייטערט, ווען איראן האט צוריק געשאסן גאר אסאך באמבעס דראונס און מיסלס, בפרט האבן זיי געשיקט הונדערטער גאר שעדליכע ביאליסטישע מיסלס, וואס עטליכע פון זיי זענען ליידער געפאלן, און האט ליידער געקאסט אידישע קרבנות, און אסאך פארוואונדעטע.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אויך ארויסגעברענגט ביים שיעור א געדאנק וואס איז נוגע סיי אחינו בני ישראל וואס וואוינען אין ארץ ישראל, און פונקט אזוי די אלע וואס וואוינען אין חוץ לארץ. חז"ל זאגן "קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם, יותר ממלחמת גוג ומגוג", עס איז ביטערער ווען עס קומט פאר א מלחמה, עס קומען צו פליען באמבעס, מען לויפט אריין אין די שעלטערס, די פחד איז גרויס. לאמיר זיך נישט נארן, די שאנסן אז עפעס זאל געשען פאר דיר איז ב"ה זייער קליין; און אויב מען הערט נישט אויס קיין נייעס, איז אלעס פיין און וואויל, איך גיי אהיים, איך לעש אויס דעם טעלעפאן, איך הער נישט אויס קיין האטליינס, מען שמועסט דיבורי אמונה און מען לעבט א זיסע געשמאקע לעבן מיט'ן אייבערשטן.

אבער אויב די מאן און ווייב קריגן זיך ארום, מען שטעכט זיך איינער דעם צווייטן, וואו זאל מען אנטלויפן פון די מיסלס? די אטמאספערע אין שטוב איז אנגעפולט מיט פולווער, און יעדע קליינקייט דראעט ח"ו אז די גאנצע שטוב זאל אויפרייסן אין פלאמען. דערפאר האט דער ראש ישיבה שליט"א מעודד געווען און מחזק געווען אנשי שלומינו מען זאל האלטן טייער די ווייב, רעדן שיין און שטוב, און נישט נעמען פערזענליך ווען די ווייב איז אנגעשטרענגט.

אידישע קינדער איבער די גאנצע וועלט זענען מתפלל ביים אייבערשטן מיר זאלן אפגעהיטן ווערן פון יעדע צרה וצוקה, מיר זאלן לעבן רואיג און קענען דינען דעם אייבערשטן מיט שלום ושלוה, בביאת משיח צדקינו בב"א.

הנה לא ינם ולא ישן שומר ישראל!

קהילת

היכל הקודש ברסלב

אומאן

בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

מיר ווילן אויסדרוקן א הארציגע

הכרת הטוב

פאר אלע טייערע אנשי שלומינו וואס זענען זיך משתתף א גאנץ יאר פאר די "**רענט קאמפיין**", צו קענען אויפהאלטן און באצאלן די בניני הקהלה והמוסדות.

און ספעציעל פאר די צוויי חשובע גבאים וואס געבן זיך אוועק בלב ונפש פאר אזוי סאך יארן אנצואווארעמען און צוזאמצונעמען צדקה פון אנשי שלומינו פאר די

"רענט קאמפיין"

מו"ה שבתי מארקוס הי"ו

מו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו

פארן מנדב זיין די נייע שטח אין אומאן וואו מיר
וועלן בס"ד בויען א פרישע בנין פון באקוועמע שלאף
צימערן פאר אנ"ש

8 Bilotserkivs'ka, Uman, Cherkasy Oblast, Ukraine, 20300

היכל הקודש
נייעס

אומאן

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר גרייטן זיך אלע צו פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, מיר ווייסן און געדענקען אז דער עיקר איז תפלה, בפרט יעצט ווען עס איז גייט נאך אלץ אן די מלחמה פון רוסלאנד אוקריינע.

מען דארף טאקע קויפן א טיקעט, האבן א גילטיגע פאספארט, זיך רעזערווירן א בעט מיט עסן, אבער דאס קומט נאר נאך תפלה, ווייל קיין שום השתדלות קען נישט העלפן קיין ריר, אויב דער אייבערשטער וויל אנדערש.

איינע פון די שוועריגקייטן וואס אנשי שלומינו פלעגן זיך דארפן ספראווען אין אומאן איז געווען די גרויסע געפילדער פון פושקינא; בפרט אז מען איז זוכה אז מען קומט מיט די קינדער, איז שווער צו צושטעלן די ריכטיגע שמירה וואס פעלט אויס.

דערמיט וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט ב"ה מיט סייעתא דשמיא געבויעט דעם בנין ווייט ארויס פונעם געגנט האט זיך אנגעהויבן א נייע תקופה, מען איז נישט אויסגעשטעלט צו די גרויסע גערודער פונעם צענטער, און אזוי אויך די קינדער זענען אדער אונטער די אויפזיכט פון די געטרייע עלטערן, אדער פון די איבערגעגעבענע מלמדים, וואס נעמען צוזאמען די קינדער, צו קענען לערנען, דאוונען און עסן מיט זיי, אזוי אויך גייען די לעכטיגע קינדער צום הייליגן רבי'נס ציון אונטער די אויפזיכט פון די מלמדים.

די אלע מעלות האבן צוגעברענגט אז דער בנין איז געווארן אנגעפילט אסאך שנעלער ווי מען האט געקענט טראכטן. אויך האט זיך געמאכט א פראבלעם אז כאטש מען האט גלייך פון אנפאנג אינסטאלירט ריזיגע וואסער טענק וואס זאל קענען האלטן גענוג וואסער פארן גאנצן יום טוב, אבער אזוי ווי יעדעס יאר זענען צוגעקומען נאך אנשי שלומינו האט מען געדארפט צוגעלייגט נאך טענק מיט די האפענונג עס זאל קלעקן פאר'ן גאנצן יום טוב.

היי יאר ווערט ערווארטעט בערך זעקס הונדערט געסט איינצושטיין אינעם בנין קע"ה, און וויבאלד ר"ה פאלט אויס היי יאר דינסטאג און מיטוואך, און א גרויס חלק פונעם ציבור וועלן שוין קומען פאר שבת, וואס מיינט זיך אויפהאלטן בעז"ה דארט א גאנצע וואך; טוען די הנהלת הבנין פרובירן בעז"ה אז עס זאל זיין גענוג וואסער, האט מען ברוך השם צוגעטרעטן צו גראבן פרישע קוועלער, אנדערש ווי ביז יעצט וואס מען האט געגראבן פופציג מעטער טיף, דארף מען יעצט האבן פרישע קוועלער, וואס דערפאר האט מען געדופן א פירמע וואס קען גראבן ביז צוויי הונדערט מעטער טיף.

די אינגעלייט וואס זענען עוסק אינעם פראיעקט האבן געבעטן מען זאל איבערגעבן פאר אנשי שלומינו מען זאל מתפלל זיין זיי זאלן מצליח זיין מיט די קוועלער, מען זאל טאקע טרעפן וואסער וואס וועט צושטעלן גענוג וואסער פארן גאנצן ציבור במשך אלע טעג פון ראש השנה.

אויסער דעם מאכט מען נאך פילע תיקונים און פארבעסערונג אין און ארום דעם בנין, צו פארמערן די הרחבת הדעת, און ווי נאר די אפדעיטס וועלן אריינקומען וועלן מיר זיך פרייען עס צו באריכטן פאר אנשי שלומינו.

ראש השנה שלי עולה על הכל!

וִויפִיל דַארְף מֶען פַארְקוּקְן בַּיי אַ שִׁידוּךְ?!

שאלה

לְכָבוֹד דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

אִיךְ הָאבּ גֶעהֶערְט בַּיי אַ שִׁיעוּר וִוי דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א זָאגְט אַז וֶוען סְ'קוּמְט צוּ זוּכְן אַ שִׁידוּךְ דַארְף מֶען זִיךְ אַרָאפְּבֵּייגְן דֶעם קָאפּ, נִישְׁט זוּכְן קַיין כָּבוֹד אוּן גֶעלְט, נָאר דֶער עִיקָר אִיז חֲתוּנָה צוּ מַאכְן דִי קִינְדֶער. ווִיל אִיךְ ווִיסְן וִוי וַוייט דָאס גֵייט, וְויפִיל דַארְף מֶען טַאקֶע פַארְקוּקְן?

אִיךְ הָאבּ בָּ"ה אַ פַיינֶע טָאכְטֶער, אוּן מְ'טְרָאגְט אָן פַאר אִיר אַסַאךְ שִׁידוּכִים, אָבֶער קַיין אֵיינֶער פוּן דִי וָואס מְ'טְרָאגְט אָן אִיז נִישְׁט גֶענוּג גוּט אִין מַיינֶע אוֹיגְן. אִיךְ ווִיל אַ בָּחוּר וָואס זָאל זַיין אַ מְצוּיָן אוּן אַ לֶערְנֶער אוּן אַ גְרוֹיסֶער יְרֵא שָׁמַיִם, אוּן דֶערְוַוייל הָאבּ אִיךְ נָאכְנִישְׁט גֶעטְרָאפְן וָואס אִיךְ זוּךְ. אִיךְ קֶען נִישְׁט טְרַאכְטְן פוּן נֶעמֶען עֶפֶּעס שְׁוַואכֶערְס, אוּן דִי סִיבָּה אִיז נִישְׁט וֶועגְן כָּבוֹד אָדֶער גֶעלְט, נָאר אִיךְ ווִיל אַן עֶכְטֶער פַיינֶער אֵיידֶעם, דַארְף מֶען אוֹיף דֶעם אוֹיךְ פַארְקוּקְן?

יְיַשֵׁר כֹּחַ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פַּרְשַׁת שְׁלַח,
כ' סִיוָן, שְׁנַת תשע"ט לִפְּרַט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

אִיךְ הָאבּ עֶרְהַאלְטְן דַיין בְּרִיוו.

מוֹהַרַ"ש פְלֶעגְט זָאגְן פַאר דִי וָואס פְלֶעגְן פְרֶעגְן אוֹיף שִׁידוּכִים וְכוּ' אַז דֶער עִיקָר זָאל מֶען נָאכְקוּקְן דֶעם בָּחוּר'ס מִידוֹת, וַוייל דֶער עִיקָר פוּנֶעם מֶענְטְשׁ אִיז דִי מִידוֹת; יָא לֶערְנֶען נִישְׁט לֶערְנֶען - דָאס קֶען מֶען זִיךְ טוּישְׁן, אַזוֹי וִוי מֶען זֶעט אַסַאךְ יוּנְגֶעלַייט וָואס הָאבְּן גֶעלֶערְנְט פְלַייסִיג אַלְץ בָּחוּר הָאבְּן נָאךְ דִי חֲתוּנָה אָפְּגֶעלָאזְט דָאס לֶערְנֶען, אוּן פַארְקֶערְט אוֹיךְ, עֶס זֶענֶען דָא עֶרְלִיכֶע טַייעֶרֶע יוּנְגֶעלַייט וָואס הָאבְּן נִישְׁט גֶעלֶערְנְט אַלְץ בָּחוּר אוּן נָאךְ דִי חֲתוּנָה הָאבְּן זֵיי אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּ לֶערְנֶען; זֵיי הָאבְּן גוּט חֲתוּנָה גֶעהַאט, זֵייעֶרֶע וַוייבֶּער הָאבְּן זֵיי מְחַזֵק גֶעוֶוען צוּ הָאבְּן אַ שִׁיעוּר, צוּ הָאבְּן אַ רָב וְכוּ', אוּן זֵיי זֶענֶען אִינְגַאנְצְן נִתְהַפֵּךְ גֶעוָוארְן לְטוֹב. ווִידֶערְאוּם מִידוֹת אִיז שְׁוֶוער אַ מֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ טוּישְׁן; אוֹיבּ דֶער בָּחוּר הָאט נִישְׁט קַיין גוּטֶע מִידוֹת קוּמְט אַרוֹיס דֶעם גַאנְצְן אֶמֶת נָאכְדֶעם וָואס דִי שֶׁבַע בְּרָכוֹת עֶנְדִיגְט זִיךְ, מֶען טְרֶעפְט זִיךְ מִיט אַ חַיָה אַרוֹיס פוּן יְשִׁיבָה הַשֵׁם יִשְׁמְרֵינוּ.

מַאךְ זִיךְ נִישְׁט נַארִישׁ וְכוּ', אוֹיבּ דוּ זוּכְסְט בֶּאֱמֶת דִי טוֹבָה פוּן דַיין קִינְד מַאךְ אִיר אַ כַּלָה וָואס שְׁנֶעלֶער, זַיי נִישְׁט קְלוּגֶער פוּן אוּנְזֶערֶע הֵיילִיגֶע חֲכָמִים וָואס זָאגְן (פְּסָחִים קיג.): "בִּתְּךָ בָּגְרָה - שַׁחְרֵר עַבְדְּךָ וְתֶן לָהּ", נָאךְ זָאגְן חַזַ"ל (סַנְהֶדְרִין ק:): "מִפַּחְדָהּ לֹא יִישַׁן בַּלַּיְלָה", אֵיינֶער וָואס הָאט אַ טָאכְטֶער אִין דִי יָארְן פוּן שִׁידוּכִים, וִוי קֶען עֶר שְׁלָאפְן בַּיינַאכְט פוּן פַּחַד וְכוּ'?!

אוֹיפְהַאלְטְן דִי קִינְדֶער מִיטְן אוֹיסְרֵייד אַז מֶען זוּכְט פַאר'ן קִינְד עֶפֶּעס וָואס אִיז נִישְׁט דָא - דָאס נִישְׁט קַיין לִיבְּשַׁאפְט, וַוייל וֶוען מֶען הָאט בֶּאֱמֶת לִיבּ דָאס קִינְד וָואלְט מֶען אִיר חֲתוּנָה גֶעמַאכְט וִוי שְׁנֶעלֶער; וֶוען מֶען טוּט וָואס אִיז גוּט פַאר יֶענֶעם וַוייזְט דָאס אַז מֶען הָאט יֶענֶעם לִיבּ, נִישְׁט וֶוען מֶען קוּקְט אוֹיף דִי אֵייגֶענֶע אִינְטֶערֶעסְן אוּן מֶען זָאגְט אַז מֶען הָאט יֶענֶעם לִיבּ. אוֹיף דֶעם זָאגְט דֶער פָּסוּק (אֵיכָה ד, י): "יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בִּשְּׁלוּ יַלְדֵיהֶן", רַחְמָנוּת'דִיגֶע מַאמֶעס הָאבְּן מִיט זֵייעֶרֶע אֵייגֶענֶע הֶענְט גֶע'הַרְגֶ'ט זֵייעֶרֶע קִינְדֶער; מֶען קֶען זִיךְ נִישְׁט פָארְשְׁטֶעלְן וָואס עֶס גֵייט הַיינְט אִיבֶּער אוֹיף בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וִוי זֵיי פַּיינִיגְן זִיךְ אוּן הַאלְטְן אִין אֵיין אַרָאפְּפַאלְן אִין מִיאוּס'ע עֲבֵירוֹת, וָואס מֶען קֶען וֶוען דָאס אַלֶעס אַיינְשְׁפָּארְן דוּרְךְ זֵיי חֲתוּנָה מַאכְן יוּנְג.

בֶּעט דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן זָאלְסְט זוֹכֶה זַיין צוּ עֶרְלִיכֶע קִינְדֶער אוּן טוּן מִיט זֵיי עֶרְלִיכֶע שִׁידוּכִים. דֶער רֶבִּי זָאגְט (סֵפֶר הַמִּידוֹת, אוֹת רַחְמָנוּת, סִימָן יא): "עַל יְדֵי בַּקָּשַׁת רַחֲמִים, זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת שִׁידּוּכִים טוֹבִים וְהֲגוּנִים", דוּרְךְ תְּפִילָּה אִיז מֶען זוֹכָה צוּ טוּן גוּטֶע שִׁידוּכִים.

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל הֶעלְפְן זָאלְסְט הָאבְּן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עִנְיָנִים.

עצתו אמונה פרשת שלח תשע"ט

גאסט ארטיקל

ציוניזם
לאקערט אויף דיר!

שמואל אייכנשטיין

ווען מען וויל שרייבן וועגן די רשעים די ציונים אויף די אידישע שפראך זענען פאראהן צוויי סארטן מענטשן צו וועמען מען קען שרייבן און וועמען מען צילט דערמיט, דער ערשטער איז א איד וואס האלט זיך שטארק אנטקעגן דעם נסיון און האלט זיך ווייט פון זיי, און די צווייטע סארט איז דער וואס איז אביסל געווארן אריינגעדרייט אין זייער נעץ אבער כאפט נישט אז ער טוט עפעס שלעכטס דערמיט.

אבער איך האב אויסגעטראפן א דריטער סארט מענטש וואס דרייט זיך ארום במחנינו, איינער וואס האלט אז ער האט גארנישט מיט ציוניזם און מען מיינט נישט אים, קען גאר זיין אז ער וואוינט אין חוץ לארץ און טראכט אז א ציוני איז נאר שייך אין מדינת ישראל, אדער איז ער אן ארץ ישראל'דיגע בחור וואס האט באקומען א 'פטור' און איז באפרייט געווארן פונעם מיליטער און קלערט אז ער איז געענדיגט מיט די ציונים פאר דאס איבעריגע פון זיין לעבן, אט צו די מענטשן וואס מיינען אז נישט זיי מיינט מען פונקט פאר זיי שרייב איך די קומענדיגע שורות, און זאל דער אייבערשטער העלפן אז די ווערטער זאלן עושה רושם זיין.

כדאי צו האבן קלארקייט פעלט זיך אויס גאלאנען פון טינט, ריזיגע ראלעס פאפיר און ענדלאזע צייט צו קענען מסביר זיין וואס פונקטליך איז די ווארענונג וואס מיר ווילן דא ארויסגעבן, אבער מיר וועלן עס פרובירן צו האלטן דאס מערסטע קורץ ווי נאר מעגליך, מיר וועלן עס צעטיילן אין דריי פרקים, דאס ערשטע איז 'וואס איז ציוניזם', ' ווער איז מיין שונא 'דער ציוני', און צום לעצט 'וואס האט עס מיט מיר'.

גיימיר פתיחה.

ציוניזם איז א געדאנק וואס איז געווארן אויפגעברענגט דורך די נידעריגסטע פון די מענטשהייט - ליידער מזרע ישראל מיט בערך צוויי הונדערט יאר צוריק, וואס האבן אזוי ווי אלע אנדערע באוועגונגען פון דאן האבן זיי געזוכט אראפ צו פירן אידישע קינדער פון וועג.

די פארשאלטענע ציונים פון דאן האבן געוואלט אויפקומען מיט א נייע געדאנק, נעמליך אז אידישקייט אזוי ווי מיר קענען איר ביז דאן זאל ווערן אויס חס ושלום ה' לא תהי', אנשטאט דעם זאל אריינקומען א נייע אויסטערוף אין איר פלאץ מיטן נאמען איד.

אביסל טיפער, ביז דאן האט אידישקייט געמיינט, זיך פירן ווי א אידיש קינד מיטן דינען דעם אייבערשטן און טון זיינע געבאטן, אבער די ציונים האבן דאס געוואלט טוישן, זיי האבן געוואלט מאכן אז דער "איד" זאל ווערן א פאלק מיטן נאמען איד, וואס האט נישט קיין שום שייכות צום אייבערשטן ר"ל.

אזוי ווי להבדיל אלף אלפי הבדלות עס איז אמאל געווען א פאלק וואס האבן געהייסן די רוימער, זיי האבן זיך געפירט מיט די רוימישע סטיל און געגעסן רוימישע עסן, זיך אנגעטון די קליידער וואס פאסט פאר די רוימער און גערעדט די רוימישע שפראך. עס זענען געווען די גריכן וואס האבן שטודירט גריכישע פיליזאפיע און אנגעהאלטן די גריכישע טראדיציע, אזוי וועט ליידער זיין א אידישע פאלק, איינער פון די אידישן פאלק וועט עסן פאנקען אויפן האלידעי פון חנוכה ווייל אזוי איז די אידישע פאלקסיסטישע טראדיציע, איינער פון די אידישן פאלק וועט אום יום כיפור פאסטן ווייל אזוי איז די סטיל אין די פאלק וואס הייסט 'איד' און רעדן די נייע שפראך פונעם אידישן פאלק, אבער דאס אלעס האט נישט קיין שום ענליכקייט צו אידישקייט ווייל אין די נייע אידישע פאלק וואס זיי האבן געוואלט אויפשטעלן איז נישט געווען קיין זכר פון תורה און מצות, וויל פונקט אזוי ווי להבדיל די רוימישע און גריכישע פעלקער האבן נישט געהאט קיין שייכות מיט סיי וועלכע גלויבן, האבן די רשעים געוואלט אויפשטעלן א פאלק וואס זאל הייסן איד אבער האט נישט מיט די אידישע גלויבן רחמנא לצלן.

אין אנדערע ווערטער זיין א איד האט ליידער גארנישט מיט היטן די תורה און מצות

די רשעים ארורים האבן מיט דעם פרישן געדאנק געטראפן אן עפענונג צו צעברעכן

די שטארקע אידן פונדערהיים אין אייראפע, ווייל אנדערש ווי די פארשידענע בייזע ווינטן וואס האבן געבלאזן דאן ווי השכלה און סאציאליזם וואס האבן געזוכט דעמאלטס זיך צו פארשפרייטן ווי מער, האבן זיי אבער ביידע זיך אנגעשטויסן אינעם זעלבן פראבלעם, קיין שום פרומער ערליכער איד האט נישט געוואלט האבן קיין שום משא ומתן מיט זיי, קיינער וויל דאך נישט האבן קיין שייכות מיט פרייע און אפגעפארענע אידן. אבער די ציונים זענען געקומען מיט א פרישע פנים, "מיר זענען די ערליכע אידן, מיר זענען שטאלץ צו זיין טייל פונעם אידישן פאלק, און מיר האבן ליב יעדער פון אונזער פאלק זייער שטארק". דאס האט ליידער צוגעצויגן אסאך אינגע וואילע נשמות וואס האבן נישט געוואלט האבן קיין שייכות מיט קיין שום נייע באוועגונגען ביז דאן, אבער דא זענען געקומען מענטשן וואס האבן גע'טענה'ט אז זיי זענען די עכטע אידן מיט דעם וואס זיי זענען א טייל פון די ניי דערקלערטע אידישע פאלק און טוען וואס די אידישע פאלק דארף טון און רעדן די ניי אויסגעטראפענע שפראך וואס די אידישע פאלק גייט רעדן.

די ציונים פון דאן האבן זיך אבער געטראפן מיט א גרויסע פראבלעם: א פאלק מוז האבן א לאנד און א פלאץ ווי זיי זענען צענטרירט, פונקט ווי להבדיל די רוימער און די גריכן האבן געהאט א לאנד. א פאלק אן קיין לאנד קען בעצם נישט עקזיסטירן, אזוי ווי מען זעט ביי די אמאליגע פאלק פון יוונים-גריכן, היינטיגע צייטן איז נישט דא קיין גריכישע אויף דער וועלט צוליב וואס גריכלאנד איז אונטער געגאנגען, פון די אנדערע זייט זענען דא מיליאנען פערסן אין איראן וואס פירן ווייטער די פערסישע טראדיציע און קולטור, גלייכע אייניקלעך פון מלכות פרס וואס איז נאך געווען אונטער די הערשאפט פון אחשורוש, צוליב וואס זיי האבן א לאנד און א פלאץ.

די ציונים ימ"ש האבן אויך געזוכט א פלאץ פאר זייער נייע פאלק, און די ערשטע געדאנק פאר א פלאץ וואו דאס פאלק זאל וואוינען איז געווען אין א לענדל אין אפריקע מיטן נאמען אוגאנדא, זיי האבן בכלל נישט געדארפט האבן ארץ ישראל אלס זייער פלאץ, פארקערט גאר, זיי האבן זייער מורא געהאט דערפון ווייל אין ארץ ישראל האבן דעמאלטס געוואוינט אסאך ערליכע אידן, מיר וועלן דארפן דא מאכן מער קורץ צוליב וואס די צייט ערלויבט נישט, אבער ווען עס וואלט געווען צייט דא צו פארברייטערן וואלט מען געקענט אנפילן ביכער ווי אזוי די טמא'נע מדינה איז געגרינדעט געווארן אין ארץ הקודש, מיר וועלן צוריק קומען צו דעם אי"ה.

ווי נאר די געדאנק פון ציוניזם איז ארויפגעשוואומען אויפן האריזאנט, האט יעדע רב און ערליכער איד זיך תיכף ומיד אנטקעגן געשטעלט צו דעם מיט די שטערקסטע מיטלען, פילע בריוון פון אלע רבנים אינדערהיים איבער די סכנה פון ציוניזם קען מען טרעפן אין די ארכיוון, וויכטיג אנצומערקן אז אלע ערליכע אידן אין אייראפע אן אויסנאם האבן זיך אנטקעגן געשטעלט צו ציוניזם, אלע אלע אן קיין אויסנאם, אויב פרובירט אייך איינער צו פארפירן אז דער אדער יענער צדיק איז געווען אין שטיצע פון די ציונים, ביטע נעמט אייך אפאר מינוט נאכצוקוקן די פאקטן, די רבנים און רבי'ס פון דעמאלטס האבן געגרינדעט עטליכע ארגאניזאציעס צו באקעמפן די ציונים מיט ציין און נעגל.

פון דאן גייט אן דער שלאכט, ווען אויף איין זייט שטייען די ציונים און אויף די אנדערע זייט שטייען די ערליכע אידן. די ציונים פרובירן אויף אלע וועגן צו פארכאפן וואס מער פון די ערליכע אידן צו זייער זייט, די קריג גייט נאך אן ביז היינט אזוי ווי איר וועט ליינען ווייטער אי"ה.

נאך די צווייטע וועלט מלחמה ווען אויף די בלוט פון מיליאנען אידן האבן די ציונים אויפגעשטעלט א מדינה, האבן די ציונים באקומען א שיינע שאו פענסטער צו זייערע געמיינע פרצופים, אנשטאט ווי ביז דאן וואס ערליכע אידן זענען געווען וואך צו די סכנה פון ציוניזם און האבן געוואוסט צו שטיין ווייט פון די ציונים, האבן זיי זיך יעצט געטראפן שטיין פארלוירן, ווייל די אמאליגע אומדיסציפלינירטע ציוניסטישע אינגען זענען יעצט געווארן שטאטסלייט און די פאקטישע פירער פון א פלאץ ווי ס'האבן געוואוינט מיליאנען אידן.

די ציונים האבן יעצט באקומען א מאכטפולע וואפן צו זייער דיספאזיציע נעמליך "די אידישע מדינה". זיי האבן געקענט עפענען א פרישע פראנט און פראקלאמירן פאר סייי ווער ס'האט זיי נאר געוואלט אויסהערן אז יעדער איד מוז זיין א פאטריאט פאר די נייע אידישע מדינה, וואס ליידער האבן זיי גענוצט די נייע טאקטיק צו נעמען פילע ערליכע אידן וואס האבן ביז דאן נישט געוואלט הערן פון ציוניזם און אזוי זיי אריינדרייען אין די מדינה און עווענטועל אראפפירן פונעם ערליכן וועג אריין צו ציוניזם, די מיליאנען ספרד'ישע אידן וואס וואוינען אין ארץ ישראל זענען עדות דערצו, זייערע זיידעס האבן געלעבט ערליך און ריין פאר טויזנטער יארן אין די אראבישע לענדער, ביז ס'זענען געקומען די ציונים און זיי פארפירט צו די "אידישע מדינה", און דארט זיי אפגעטיילט פונעם אידישן גלויבן, פון תורה און מצות און זיי געמאכט א טייל פונעם נייעם אידיש'ן ציוניסטישן פאלק, און זיי ווייסן ליידער ניטאמאל פון שמע ישראל צו זאגן - השם ישמרנו.

פארשטייט זיך אז די ערליכע אידן וואס האבן געכאפט די פאסטקע וואס די ציונים האבן אונטערגעשטעלט מיט'ן אויפשטעלן די מדינה - און האבן ביז דאן געפירט א שטייפע קאמף אנטקעגן די ציונים, האבן זיך אויך אוועקגעשטעלט גאר שטארק אנטקעגן די מדינה וואס די ציונים האבן אויפגעשטעלט.

די מערסט מערקבארע פלאץ ווי מען קען זען די ציל פון אויפשטעלן דעם מדינה איז ביי די מיליטער, די ציונים ימ"ש עקש'נען זיך אז אלע ערליכע בחורים און מיידלעך זאלן גיין אין די איזראעלישע מיליטער, איי ווערט דאך יעדער מענטש מיט אביסל שכל פרעגן, "די בחורים אין סלאבאדקע ישיבה וואס קענען קוים שלעפן זייערע הויפענעס קובץ מפרשים'ס, זאלן שלעפן שווערע באמבעס?

די בחורים אין ישיבת תולדות אהרן וואס ווערן אפגעמוטשעט נאכן זיך ארויפשלעפן צו די העכסטע שטאק פון די פארענטשעס, זאלן גיין אין מלחמה, קלעטערן אויף הויכע בערג? וואס גייט דא פאר?"

די ענטפער איז אז די מיליטער דינט פונקט גוט די סיבה פארוואס די מדינה איז געגרינדעט געווארן, צו נעמען וואס מער ערליכע אידן אין זיי אריינשטופן אינעם תהום פון ציוניזם, און פאר דעם דארפן זיי אז די בחורים זאלן קומען אין מיליטער, צו ווערן דארט צוביסלעך פארכאפט אין ציוניזם און אזוי אפלאזן אידישקייט, דערפאר זאגן זיי כסדר אז זיי דארפן נישט אז די ערליכע בחורים זאלן ממש גיין צום פראנט פאקטיש דינען אין מיליטער, ס'איז זיי גענוג אז מען זאל זיך איינשרייבן אינעם מיליטער און טון אפיס ארבעט אדער זיך אויסלערנען א פאך דורך איינס פון די פראגראמען וואס די מיליטער שטעלט אהער. 'קודם זאלן די פרומע אידן זיין דא ביי אונז און מיט אונז, און נאכדעם וועלן מיר זיי שוין אפפירן פון וועג', און אזוי דינען דעם ציל פון ציוניזם דורכ'ן פטור ווערן פון נאך א פרומער איד.

דער הייליגער בריסקער רב האט געזאגט ווען די טמא'נע מדינה איז געגרינדעט געווארן, "נישט ווייל זיי דארפן א מדינה שמד'ן זיי אידן, נאר ווייל זיי ווילן שמד'ן אידן ממילא דארפן זיי א לאנד."

אין קורצן: ציוניזם איז אן איידיע אז ס'זאל נישט זיין מער קיין ערליכע אידן אויף דער וועלט היל"ת.

יעצט צום צווייטן פרק, ווער איז א ציוני?

אזוי ווי מיר האבן שוין קלארגעשטעלט אז ציוניזם איז אין דירעקטע קאנטראסט צו תורה און מצות, און אז יעדער איד וואס פירט זיך ערליך איז א דירעקטע שטער צו ציוניזם, דארפן מיר זיך באקענען מיט אונזער שונא "דער ציוני".

אויב וועט אייך אויסקומען צו גיין קיין ארץ ישראל און זען דארט טויזנטער און טויזנטער אידן וואס וויסן ליידער נישט אז ס'איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, זייט וויסן אז איר זעט יעצט מיט די אייגענע אויגן די קרבנות פון ציוניזם, אז ס'וועט אייך אויסקומען צו גיין אין נישט א היימישע שול ווי די איזרעאלישע פאן פלאטערט ליידער נעבן דעם ארון הקודש און די נישט אידיש אויסזעענדע אידן וועלן אייך אנקוקן מאדנע צוליב וואס איר גייט מיט א הוט און רעקל ביים דאווענען און זיי גייען נישט מיט קיין קאפלעך ליידער, קענט איר זען לייוו וואס מוהרא"ש שרייבט אין אשר בנחל הונדערטער מאל, אז מען דארף מתפלל זיין אז די אלע וואס זענען נעבעך אריינגעפאלן אינעם נעץ פון ציוניזם זאלן תשובה טון, אבער נישט זיי זענען די ציונים וואס זענען אין א קאמף מיט מיר.

א ציוני איז דער וואס וועט זיך פירן מיט די אידעאלאגיע פון ציוניזם און ארבעטן צו ווייטער פירן די קאמף אנקעגן די ערליכע אידן, און דאס קען מען נישט זען פונדרויסן.

די חברי כנסת המינים ה'חרדים' שר"י זענען שעדליכע ציונים אפילו מיט זייערע גרויסע קאפלעך און גרויסארטיגע ווייסע בערד, ווייל זיי זענען דא צו אנשטעלן א שיינע פנים פאר די ציוניסטישע איידיע און עס מאכן אויסקוקן ווי כאילו מען קען זיין א פרומער איד און זיין א ציוני.

א ציוני קען אפילו זיין א היימיש אויסזעענדע איד וואס וועט פרובירן צו מסביר זיין פאר זיי וועם, ווי געלונגען און ווי טיכטיג די טמא'נע מדינה איז אז זיי האבן אפגעווישט עפעס א הויכראנגיגע קאמאנדיר פון כאמאס, זייט געווארנט אז ער זוכט אייך אריינצוכאפן אינעם שיינעם אויסשטעל פון די מדינה וואס די ציונים האבן אויפגעשטעלט צו כאפן נאך און נאך ערליכע אידן אריין צו זייער נעץ פון ציוניזם, די מיליאנען פרייע אידן אין ארץ הקודש וואס זענען נעבעך פארכאפט געווארן אין די פינסטערע נעץ פון ציוניזם זענען נישט אלע ערליכע ציונים, אסאך פון זיי פראקטיצירן נישט דעם ציל פון ציוניזם צו אפ'שמד'ן די ערליכע אידן, די מערסטע שעדליכע ציונים זענען אזוי ווי יעצט געשריבן די וואס שטעלן אן דעם פנים פון אן ערליכער איד און דרייען זיך דא אין בארא פארק און אין בני ברק, אבער מען וועט הערן ווי זיי רעדן מיט פאטאס און עהרע פון די רשעים, און ווי זיי וועלן נאך פרובירן צו ווייזן פאר אנדערע א קליפ ווי ס'געלונגט ליידער פאר די ציונים צו מאכן נאך א נייעס אין די וועלט ווי כאילו זיי קענען עפעס, און מיט דעם פרובירן צו פארכאפן נאך א איד אדער על כל פנים ברענגען נענטער צו ציוניזם.

א ריכטיגער ציוני איז דער וואס וועט דורך שפאצירן א הפגנה דורך ערליכע אידן און כאפן א שטעקן און אנהאקן די ביינער פאר יעדן ערליכער איד וואס ער וועט אנטרעפן, ווייל אלס ערליכער איד זענט איר אין א דירעקטע קאמף מיט אים און מיט זיין ציוניסט'ישע אידילאגיע.

וועט דאך יעדער פרעגן, "ס'איז גרינג נישט צו ווערן פארכאפט אינעם נייעס צירקל וואס די ציונים דרייען אן לטובתם?" זיכער אז נישט, דער הייליגער רבי פון סאטמאר זצ"ל שרייבט קלאר אין ויואל משה, אז די מעשה וואס דער הייליגער רבי זצוק"ל האט פארציילט פון דעם קעניג וואס איז געבליבן איינער אליינס נאר מיט דעם פשוט'ן דארפסמאן, אז דאס גייט ארויף אויף די ציונים, ווען יעדער קלוגער און נייעס-מיטהאלטער ווערט אריינגעשלעפט ליידער אין די פאסטקע וואס די ציונים האבן אויפגעשטעלט מיט זייערע שיין אויסקוקענדע נצחונות, און נאר דוקא דער פשוט'ער איד וואס ווייסט גארנישט נאר הערט אויס צדיקים און ווייסט גארנישט אנדערש, ער קען זיך דערהאלטן און נישט אריינפאלן אינעם נעץ.

און יעצט צום לעצטן פרק, מיר ווייסן שוין וואס ציוניזם איז און ווער די ציונים וואס פרובירן דאס צו פארשפרייט זענען, יעצט וואס האט עס מיט מיר?

דער ענטפער איז, אויב דו ביסט א פרומער איד ביסטו א דירעקטער דארן אין אויג פאר די ציונים, דיינע פיאות שטעכן אים מער ווי א מיסיל פון איראן, און ער וועט פרובירן אויף אלע וועגן דיך צו מאכן אויס ערליכער איד.

אויב איר וואוינט זיך באקוועם אין ניו יארק און איר טראכט אז מען מיינט נישט אייך, זייט וויסן איר זענט פונקט אזוי אויפן ציל ברעט פון די ציונים, איר האט זיכער מיטגעהאלטן מיט אנגסט די גזירות החינוך וואס איז ברוך השם אפגעשטופט געווארן מיט אפאר יאר נאך אומצאליגע תפילות פון אידישע קינדער, ווער מיינט איר האט דאס אונטערגעשטעלט? לאמיר אייך געבן אביסעלע אן אויפדעקונג וואס גייט פאר איר זאלט פארשטיין וואס מיינט אז איר זענט א ציל ברעט פאר די ציונים.

איר האט שוין געהערט פון Yaffed? דאס איז די ארגאניזאציע וואס עטליכע אפגעשליסענע אפגעפארענע אידן האבן געעפנט אין אמעריקע מיטן ציל צו אונטערברענגען די ריינע חינוך וואס מיר גיבן פאר די טייערסטע וואס מיר פארמאגן, אונזערע לעכטיגע קינדערלעך.

ווי נאר די ציונים זענען געוואויר געווארן אז עפעס טוט זיך דא, האבן זיי זיך גראד אריינגעווארפן אין די מערכה, ס'טייטש מען קען מאכן אז נאך ערליכע אידן זאל ווערן אפילו א טראפעלע נאנטער צו ציוניזם, זיי האבן אנגעהויבן שטיצן Yaffed. די גרויסע ציוניסטישע ארגאניזאציעס אין אמעריקע ווי למשל די UJA-Federation of New York און די Jewish Communal Fund וואס ביידע פון זיי באקומען זייער שטיצע דורך עטליכע ארגאניזאציעס וואס ווערן געפאנדעט גראד פונעם כנסת המינים, האבן זיך אריינגעווארפן בעובי הקורה צו גיסן הויפענעס פון געלט און שטיצע צו די ארגאניזאציע וואס וויל אוועקרייסן אייערע/אונזערע קינדער פון אידישקייט.

אין אנדערע ווערטער ווען איר הערט אז עס איז געווען א געריכט קעיס איבער די חינוך פון אייערע קינדער און די אנדערע צד האט גע'טענה'ט אז מען דארף מחנך זיין אייערע קינדער מיטן לערנען מער דברי כפירה רחמנא ליצלן, זייט וויסן אז דאס איז באצאלט געווארן פונעם דירעקטן טאש פון די ציונים, די מדינה אליינס.

לאמיר איבערזאגן נאכאמאל, די ציונים ד.ה. די טמא'נע מדינה באצאלט פאר די לויערס און לאביאיסטן צו קעמפן אנטקעגן אונזער חינוך.

ווייל כנזכר לעיל אויב וועלן אייערע קינדער זיין ערליכע אידן איז דאס א שטער צו ציוניזם, און ממילא וועלן זיי שפענדן אלע געלטער אין די וועלט אז אייערע קינדער זאל זיין אפילו נאר אין ביסל נאנטער צו זיי.

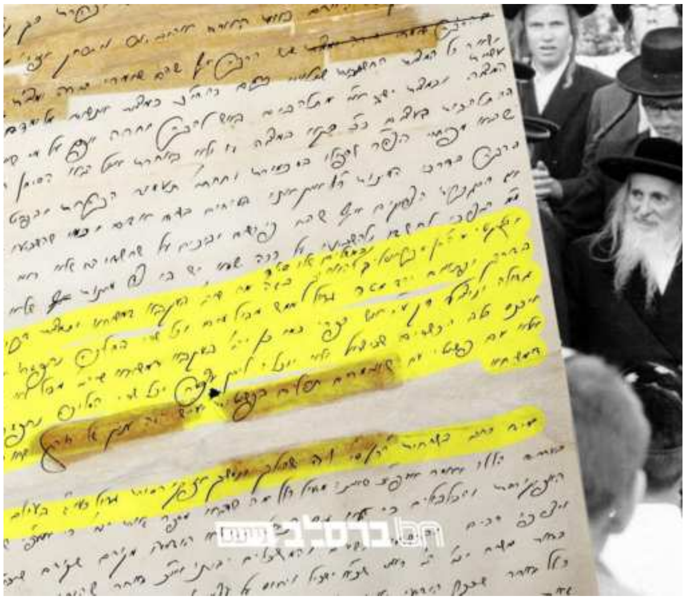

איר האט געמיינט אז מען מיינט נישט אייך? די באקאנטע ארגאניזאציע וואס זייערע אגענטן דרייען זיך ארום איבעראל אין די היימישע געגנטער צו פארכאפן אידישע קינדער און אראפפירן פון וועג, עס פאסט נישט ארויסצושרייבן דא אינעם ערליכן בלעטל זייער שמוציגע נאמען, ווערן אויך באצאלט דורכן זעלבן וועג גראד פון די מדינה הטמאה.

איר מיינט אז ציוניזם מיינט נישט אייך? זייט געווארנט, די ציונים זענען אין א דירעקטע קאמף מיט אייך, אייך אוועקצורייסן פונעם אייבערשטן און פון תורה און מצות, אז טויזנט אידן האבן היינט אנגעטון תפילין וועט עס זיי שטערן מער ווי אז טויזנט אידן ווערן גע'הרג'ט דורך די מיסלס וואס די איראנער שיקן קיין ארץ ישראל. ווייל די טויזנט גע'הרג'טע אידן וועט דינען זייערע געמיינע צילן פון פארשפרייטן ציוניזם, און אייער תפילין וועט זיי נאר שטערן דערפון.

אבער פארוואס שרייב איך יעצט? ווייל ווען עס קומט צו א מצב וואס עס קומט פאר ממש דאס זעלבע ווי נאך די טרויעריגע זעקס טאגיגע מלחמה ווען די ציונים האבן פארפירט אז זיי האבן נצחונות און געוואונסן, און אפילו ערליכע אידן האבן אנגעהויבן ווערן מיטגעשלעפט צו ווערן פרייליך פאר די מדינה, האט דער הייליגער סאטמארער רבי זייער געווארנט אז מען זאל נישט ווערן נאכגעשלעפט, ווייל יובילירן פאר די מדינה מיינט אריינטרעטן אין טריט נאנטער צום זומפ פון ציוניזם.

און אז איר באקומט א מעסעדש פון א חבר אז די מדינה האט מכלומר'ש עפעס אויפגעטון מאסיוו מיטן אראפווישן איראנער גענעראלן, זייט וויסן אז די ציונים האבן יעצט אפגעהאלטן אסאך א גרעסערע זיג מיט דעם וואס איר זענט געווארן א טראפעלע נאנטער צו די ציונים און אלס רעזולטאט פון דעם, איין ביסעלע ווייטער פונעם אייבערשטן און זיינע מצות.

זייט געווארנט: איר זענט אויפן פראנט ליניע און דירעקט אינעם ליניע פון פייער אינעם קאמף וואס די ציונים פירן אנטקעגן די ערליכע אידן, לאזט אייך נישט ווערן פארכאפט דורך זייער געצוקערטע מעטאדן, אדער פארדרייעט פון זייער פראפאגאנדע.

מעשיות פון תפילה

אלחנן זויבערמאן

צפת

א צייט צוריק האב איך געהאט געשריבן איבער א פלעי גרופ פראבלעם וואס איך האב געהאט, יעצט וויל איך ענדיגן די מעשה אז נאך אסאך תפילות האב איך ענדליך באקומען די 'דרגה 3' פון די פלעי גרופ (די מהלך וויאזוי מען מאכט אפ וויפיל מען דארף צאלן) און כ'וועל מער נישט דארפן צאלן פאר דעם טויזנטער שקלים יעדע חודש... נ.ב. דאס איז מיין ערשטע ישועה נאכן איינגעבן מיין נדבה לטובת קרן המוסדות אין ארץ ישראל.

2. כ'בין ארויס פון שטוב צו גיין הפצה, די באס וואלט שוין לויט די צייט געדארפט זיין ביי די סטאנציע ווען איך בין ארויס, אזוי אז על פי דרך הטבע ביז ווען איך קום דארט אן איז ער שוין נישטא.

די גאנצע וועג וואס איך בין אהינגעלויפן האב איך געשעפשעט א תפילה אז די באס זאל זיך פאר מיך אויפהאלטן.

איך קום אן זע איך פון דערווייטנס ווי א פרוי מוטשעט זיך מיטן אריין לייגן איר קינד'ס וועגעלע אין די באס-טראנק, אזוי אז פונקט ווען איך בין אן געקומען האט זי זיך אן עצה געגעבן...

3. מיין ווייב האט געדארפט אייער. אייער קאסט אין די געהעריגע געשעפטן 30 שקל אדער מער, ס'איז דא אין צפת א צדקה-קאסע וואס געבט פאר אינגעלייט א צעטל מיט וואס עס קען מען קויפן פאר 12 שקל...

בין איך געלאפן צו יענעם קויפן א צעטעלע און יענער האט קודם נישט אויפגעהויבן, שפעטער האב איך אים געטראפן אין א שול נעבן מיין שטוב, אבער די צעטלעך זענען נישט געווען ביי אים.

האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל האבן כח אהיים צו גיין ברענגען די צעטעלעך, און שכח אייבערשטער ער האט דאס געטון פאר מיר.

4. אדהכי והכי איז שוין געווארן אביסל שפעט, און די געשעפט וואו מען באקומט די אייער איז שוין געווען צוגעמאכט, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן אז איך זאל עס קענען האבן, שכח אייבערשטער דער פארקויפער האט זיך דארט אביסל אויפגעהאלטן מסדר זיין זיינע געברויכן. אנהייב האט ער נישט געוואלט הערן ווייל די געשעפט איז שוין פארמאכט, אבער איינמאל כ'האב מתפלל געווען נאכאמאל האט ער מסכים געווען

בס"ד

כולל היכל הקודש

אשריכם מחזיקי תורה

וואס איר שטיצט אונזער כולל ביד רחבה וברוח נדיבה
אז די קול תורה אין כולל זאל אנגיין אומגעשטערט, ובפרט

הר"ר **יוסף ברילל** הי"ו
שותף הכולל חודש סיון

הר"ר **משה בראדי** הי"ו
הר"ר **יואל וועבערמאן** הי"ו
פרנס חודש סיון

און די חשוב'ע נדבנים פון שנת תשפ"ד

פרנס חודש ניסן: הר"ר **לוי יצחק זאפיר** הי"ו, הר"ר **אפרים פעלדמאן** הי"ו
פרנס חודש אייר: הר"ר **אהרן קליטניק** הי"ו, הר"ר **יעקב פיש** הי"ו
פרנס חודש סיון: הר"ר **בניהו אונגאר** הי"ו, הר"ר **ברוך יאקאבאוויטש** הי"ו
פרנס חודש תמוז: הר"ר **משה בראדי** הי"ו, הר"ר **מנשה איצקאוויטש** הי"ו
פרנס חודש אב: הר"ר **אליהו ציג** הי"ו, הר"ר **מרדכי לייב טירנויער** הי"ו
פרנס חודש אלול: הר"ר **יואל טייטלבוים** שליט"א, הר"ר **יואל הכהן ראזנבערג** הי"ו

און די חשוב'ע נדבנים פון שנת תשפ"ה

פרנס חודש תשרי: הר"ר **שמעון עזר גרינפעלד** הי"ו, הר"ר **משה יחיאל פעלדמאן** הי"ו
פרנס חודש חשון: הר"ר **מרדכי היימליך** הי"ו, הר"ר **שמואל אייכנשטיין** הי"ו
פרנס חודש כסלו: הר"ר **ישראל דוד העסקעל** הי"ו, הר"ר **אברהם הערש וועבערמאן** הי"ו
פרנס חודש טבת: הר"ר **אשר לעמיל זוסמאן** הי"ו, הר"ר **משולם פייש פעלבערבוים** הי"ו
פרנס חודש שבט: הר"ר **הערשי זאבעל** הי"ו, הר"ר **יוסף ברילל** הי"ו
פרנס חודש אדר: הר"ר **הלל ווייס** הי"ו, הר"ר **אייזיק ראטה** הי"ו
פרנס חודש ניסן: הר"ר **לוי יצחק זאפיר** הי"ו, הר"ר **אפרים פעלדמאן** הי"ו
פרנס חודש אייר: הר"ר **ישראל פוקס** הי"ו, הר"ר **ברוך יאקאבאוויטש** הי"ו

ובזכות החזקת התורה זאל ענק דער אייבערשטער בענטשן בכל
הברכות האמורות בתורה, עס זאל מקויים ווערן די פסוק אורך ימים
בימינה בשמאלה עושר וכבוד וימלא השם כל משאלות לבכם לטובה,
און אזוי ווי דער רבי האט צוגעזאגט "ביי וועם איך נעם געב איך"

הנהלת הכולל

געדאנקען

די טראמפ'ניקעס נעמען זיך אן
פאר די שלישקעס

ע

ס איז א גרויסע נס פון באשעפער אז דער ראש ישיבה שליט"א דערמאנט אונז כסדר אז ברסלב איז אנדערש ווי אנדערע חסידות'ן.

אין ברסלב, אויב דו זאגסט נישט היינט קיין משניות, אויב דו רעדסט נישט היינט צום אייבערשטן, ביסטו היינט נישט אין ברסלב, ביסטו היינט נישט ביים צדיק.

עס איז דאך אזוי גרינג צו פארגעסן די לעבנסוויכטיגע נקודה. מען טרינקט שוין די ברסלב'ע טעיסטער טשויס קאווע, מען פארסמאקעווען זיך מיט די ברסלב'ע עכטע רויטע מילך, מען גיסט אראפ פון די קאווע ביי די ברייטע פענצי׳ שמענצי׳ ברסלב'ע קאווע סטאנציע, מען ווישט פאנאנדער די אונטן פון די פאום קאפ מיט די ברסלב'ע טישו פאפיר, יעצט איז די פראגע צו איך גיי כאפן א דף גמרא היינט צו נישט?

צו בין איך טאקע א ברסלב'ער? אדער שטיי איך אויף די ברסלב'ע כמו-פארענטשעס אזוי ווי א נאר אויפ'ן מארק.

דאס איז די מיליאן דאאאאאאלער קוועשטשן.

גיי איך היינט רעדן שיין צו מיין ווייב און קינדער? אדער גייט פאקומען ביי מיר אין שטוב א פארשטעלונג פון "משה דער גרויזאמער" אדער "יענקל דער בארעגטער".

די תפלין ליגט שוין אין א ברסלב'ע LOCKER, די מקוה איז א ברסלב'ע מקוה, די האנטוך איז א ברסלב'ע האנטוך, די -DOVE SOAP איז א ברסלב'ע חן'עוודיגע טויבעלע זייפעלע, די "פענטין" שעמפו, איז נישט א פשוט'ע פענטין, ס'איז א "העכערע סארט פענטין".

אבער וואו בין איך? האב איך מעביר סדרה געווען היינט? לעצטע וואך? צוויי וואכן צוריק? דריי וואכן צוריק?

בין איך טאקע ברסלב? אדער סתם געהאקט א קאפ.

די גוטע נייעס איז אז ברסלב האט נאך אייך אוועילעבל SLOT פארבליבן. איך קען כאפן די לעצטע ברסלב'ע סלאט, איך קען היינט אריינטשעקן אין די משניות, איך קען היינט ווערן פון "די חברה וואס זאגן גמרא". איך קען היינט זאגן א גוט ווארט אין שטוב.

ווען דער ראש ישיבה רעדט פון שלום בית איז דא אלע מיני לשונות, "געב א גוט ווארט" "רעד שיין" "באדאנק זיך פאר די עסן" "באדאנק זיך פאר די זויבערע וועש" "באדאנק זיך פאר די צאמגענומענע שטוב" און נאך.

מ'קען זאגן בדרך אפשר, א שטיקל דיוק, אז רעדן שיין און געבן א גוט ווארט איז נישט ממש איין זאך, מ'קען דאס אפשר צוטיילן אין צוויי ענינים.

די זאך פון "רעדן שיין" קומט אויס מער צו נוצן ווען מ'וויל איינעם געבן א עצה ווי אזוי צו פועל'ן עפעס ביי זיין ווייב, למשל וועגן פארן קיין אומאן, אדער ענליכע זאכן, זאגט מען אים אז ווען מען רעדט שיין פועל'ט מען בעסער ווי ווען מ'קומט מיט מעגע מעגע לאגישע אויבער-שפיציגע הסברים.

אבער וואס טוט זיך מיט א מענטש וואס אלעס איז פיין, 'שְׁטָא וואס צו פועל'ן, זאכן גייען ב"ה על מי מנוחות, דארפסטו נאך אלץ טון דיין פליכט פון געבן א גוט ווארט. די מין זאך אז א פרוי וואשט די שמוציגע זאכן און הערט נישט א דאנק ווארט ווי גרויס די יאר איז, דאס קען אוועקלייגן א מענטש אינגאנצן, די גמרא דערציילט וואס האט פאסירט מיט א תנא, אז מיר זאלן וויסן ווי הארב די זאך איז.

די גמרא דערציילט אין מסכתא תענית אז דער תנא איז איינגעשלאפן פאר זיבעציג יאר, דערנאך ווען ער האט זיך דערוועקט און געזאגט אז ער איז חוני המעגל האט מען אים נישט געוואלט גלייבן, האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל שטארבן.

איבערלעבענישן, אנאליזן און געדאנקען

משה אריה שניצלער

וואס דארפן מיר לערנען פון דעם?

אפילו מ'האט די בעסטע שלום בית, ליגט נאך אלץ א פליכט אהיימצוברענגען פאזיטיווע ווערטער. א פרוי מוז באקומען וואלידעישן פון איר מאן, אז נישט איז איר ערגער ווי טויט.

די כוחות הנפש וואס א פרוי מוז האבן צו קענען ממשיך זיין נאך איין טאג צו פירן די שטוב, דאס קומט נישט פון עסן ברויט, נישט פון טרינקען מילך, דאס קומט נאר פון דעם וואס איר מאן האלט פון איר, אז נישט פאלט זי פון די כוחות.

און אויב דו ווערסט טענה'ן אז דו פילסט זיך אנגעזעצט, דערנידערט, בטלן'יש, וועגן פרנסה, אדער וועגן אנדערע סיבות, און ממילא קענסטו נישט אהיימברענגען פאזיטיווע ווערטער, וועל איך דיר דערציילן גרויס נייעס, אז דיין ווייב האט מער רעכט ווי דו צו פילן אנגעזעצט און דערנידערט און בטלן'יש, און עס איז דיין פליכט ארומצודרייען איר קאפ צו טראכטן גוט פון זיך, אפילו נאר פאר איין סקונדע. מען קען פון דעם פליכט זיך נישט ארויסדרייען. אזוי ווי ס'איז א חיוב צו שאקלען לולב, אזוי איז א חיוב צו קאנווינצן די ווייב אז זי איז יא חשוב, זי טויג יא, זי איז יא א גוטע מאמע. שטייטעלעך און צוביסעלעך, ס'איז נישט א ארבעט פון א טאג אדער א וואך. ס'קען נעמען עטליכע יאר. אבער ס'לוינט זיך די פּאָרע.

א ברסלב'ער חסיד האט געפרעגט זיין חבר, ווי קען מען אהיימברענגען א שמייכל? איך בין דאך אזוי צודריקט פון מיין היינטיגע טאג אין ארבעט?! אלעס גייט מיר מיט'ן פיטום אראפ, וואס טוט מען?!

זאגט אים זיין חבר, מאך עס נישט אזוי קאמפליצירט, און זיי פארזיכטיג, גיי נישט גראד צו די שמייכל חלילה, די שמייכל SHOCK זאל דיר נישט מאכן א הארץ פעלער חס ושלום, אויך דארפסטו שטארק אכטונג געבן וועגן חשש הוללות!!!!...... מען גייט צוביסלעך, קודם דערציילט מען א נייטראלע שמועסעלע, פון הוידל בוידל, פון יאַטשמע קאַטשקע, קודם דערציילט מען אז היינט צופרי אין קאווע שטיבל איז געווען הויכע טענער וועגן טראמפ און מאסק, דערנאך דערציילט מען אז ס'איז געווען דעלקעלעך מיט נאקעלע זופ לכבוד די יארצייט פון די ראש השושלת.

דערנאך דערציילט מען אז בין נאקעלע ל'נאקעלע האט אויסגעבראכן א גרויסע ויכוח וועגן נאקעלע זופ, צו די נאקעלע מיט די שלישקעלע איז די זעלבע זאך, און צו די נעכטיגע שלישקעלע איז די היינטיגע נאקעלע, די טראמפ'ניקעס האבן זיך אנגענומען פאר די שלישקעס, און די מאסק'עלעך האבן זיך אנגענומען פאר די נאקעלעך, ס'איז שיעור נישט געגאנגען פראסקעלעך.

קודם איז שוין האלב אוועק די אנגעזעצטקייט וואס איז געווען היינט אין ארבעט, די שטוב ווערט שוין עטוואס לעכטיגער, עטוואס ארויס פון די מרה שחורה'דיגע פינסטערקייט וואס האט פריער געהערשט דא.

ביני לביני ווערט שוין עטוואס גרינגער אויפ'ן הארצן. מען זעצט זיך שוין צום נאכט וועטשערע, עפעס דערלאנגען אין די הונגעריגע אויפגערעגטע אנגעזעצטע מאגן'דל. אביסל זעטיגן די אויסדערקוטשעטע נשמה, ס'ווערט שוין עטוואס ברייטער אויפ'ן מח, עטוואס געמיטליכער אויפ'ן זעהל, עס גראדן זיך אויס צוביסעלעך די ערנסטע פארכמארעטע קנייטשן אויפ'ן שטערן. מען געבט זיך א דערמאן ס'איז דא א גאט אויף דער וועלט, מען געבט זיך א וועק אויף צום "אשרי אדם בוטח בך", מען הייבט אן געדענקן דעם אני מאמין שתהיה תחיית המתים, דער אייבערשטער מאכט לעבעדיג טויטע, דער אייבערשטער מאכט פרייליך אנגעזעצטע, דער אייבערשטער מאכט גוטמוטיג פארכמארעטע, דער אייבערשטער בא'חן'דלט אומבא'טעם'טע, דער אייבערשטער בא'מזל'ט שלימזלניקעס.

אזוי ווי זיי שמייכלען אזוי פון די נאקעלעך און די מאסק'עלע און די פראסקעלעך, קומט צו גיין א פארציע הייסע פרישע קרעפטיגע נארהאפטיגע....... יא.... נאקעלע זופ........

משה'לע באדאנקט זיך פאר זיין ווייב פאר אלעס טון פאר אים.. משה'לע רופט זיך אן אזוי באשיידן "א פיינע זופ, א פיינע נאקעלע, איך דאנק דיך מיין ווייב פאר'ן וואשן מיין זאקעלע."

אפילו מ'האט די בעסטע שלום בית, ליגט נאך אלץ א פליכט אהיימצוברענגען פאזיטיווע ווערטער. א פרוי מוז באקומען וואלידעישן פון איר מאן, אז נישט איז איר ערגער ווי טויט

א מעשׂה
פון א צדיק

אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל

וֶוען דֶער הֵיילִיגֶער וִויזְשְׁנִיצֶער רֶבִּי דֶער בַּעַל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אִיז גֶעגַאנְגֶען וואוֹינֶען אִין שְׁטָאט גְרוֹיסְוַואדֵיין הָאבְּן דִי חֲסִידִים אִים גֶעפְרֶעגְט: "פַארְוָואס הָאט דֶער רֶבִּי אוֹיסְגֶעקְלִיבְּן פּוּנְקְט דִי שְׁטָאט גְרוֹיסְוַואדֵיין, וֵוייסְט דֶען נִישְׁט דֶער רֶבִּי אַז אִין גְרוֹיסְוַואדֵיין וואוֹינֶען אַסַאךְ נִישְׁט עֶרְלִיכֶע אִידְן"? הָאט דֶער אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל זֵיי גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אִיךְ וֶועל זֵיי אַזוֹי לִיבּ הָאבְּן בִּיז זֵיי וֶועלְן תְּשׁוּבָה טוּן אוּן זִיךְ צוּרִיקְקֶערְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן", אוּן אַזוֹי אִיז טַאקֶע גֶעוֶוען פוּן גְרוֹיס לִיבְּשַׁאפְט צוּ דִי אָרְטִיגֶע אִידְן הָאט עֶר זֵיי גֶעמַאכְט תְּשׁוּבָה טוּן אוּן וֶוערְן עֶרְלִיכֶע אִידְן יְרֵאִים וּשְׁלֵמִים.

אוּן וִוי בַּאוואוּסְט אַז מִיט זַיין אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל הָאט עֶר מְקָרֵב גֶעוֶוען טוֹיזֶענְטֶער אִידְן צוּם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים.

הָאט מוֹהֲרָא"ש צוּגֶעלֵייגְט אִיבֶּער דֶעם אַז זַיין טַאטֶע טָאקֵיי רָב זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה הָאט אִים דֶערְצֵיילְט אַז וֶוען עֶר אִיז גֶעוֶוען אַ בָּחוּר אִיז עֶר אַמָאל גֶעגַאנְגֶען מְקַבֵּל פָּנִים זַיין דֶעם הֵיילִיגְן וִויזְשְׁנִיצֶער רֶבִּי דֶער בַּעַל אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל צוּזַאמֶען מִיט נָאךְ הוּנְדֶערְטֶער מֶענְטְשְׁן וָואס זֶענֶען גֶעקוּמֶען דֶעמָאלְט אִים מְקַבֵּל פָּנִים צוּ זַיין אוּן צוּ בַּאקוּמֶען אַ בְּרָכָה פוּן אִים.

צְוִוישְׁן דִי פַארְזַאמְלְטֶע אִיז גֶעוֶוען דָארְט אַ אִיד אַ דָארְפְסְמַאן וָואס זַיינֶע הֶענְט זֶענֶען לֵיידֶער גֶעוֶוען אוֹיפְגֶעבְּלָאזְן מִיט בְּלָאטֶערְן פוּל מִיט בְּלוּט רַחֲמָנָא לִצְלָן, דֶער דָארְפְסְמַאן הָאט זִיךְ פְּרָאבִּירְט צוּצוּשְׁטוּפְּן צוּם רֶבִּי'ן כְּדֵי צוּ גֶעבְּן שָׁלוֹם, אָבֶּער דִי חֲסִידִים הָאבְּן אִים נִישְׁט צוּגֶעלָאזְט, אָבֶּער עֶר הָאט זִיךְ נִישְׁט גֶעלָאזְט פוּן זֵיי נָאר עֶר הָאט גֶעשְׁטוּפְּט אוּן גֶעשְׁטוּפְּט, אָבֶּער וִויפִיל עֶר הָאט זִיךְ גֶעשְׁטוּפְּט הָאט מֶען אִים אַלֶץ צוּרִיק גֶעשְׁטוּפְּט עֶר זָאל נִישְׁט קֶענֶען צוּקוּמֶען צוּם וִויזְשְׁנִיצְן רֶבִּי.

לְמַעֲשֶׂה דֶער רֶבִּי הָאט דָאס אַלֶעס בַּאמֶערְקְט פוּן דֶערְוַוייטֶענְס אִיז עֶר בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ צוּגֶעגַאנְגֶען צוּ דֶעם דָארְפְסְמַאן, דֶער אִיד הָאט נָאךְ גָארְנִישְׁט גֶעכַאפְּט, עֶר הַאלְט זִיךְ נָאךְ אִינְמִיטְן שְׁטוּפְּן צוּצוּקוּמֶען צוּם רֶבִּי'ן,

אוּן פְּלוּצְלִינְג דֶער רֶבִּי שְׁטֵייט פָארְנְט פוּן אִים, דֶער צַדִיק הָאט גֶענוּמֶען דֶער דָארְפְסְמַאן'ס הֶענְט מִיט אַזַא לִיבְּשַׁאפְט מַמָשׁ מֶען קֶען זִיךְ נִישְׁט פָארְשְׁטֶעלְן - אוּן פַאר דִי עוֹלָם אִיז דָאס גֶעוֶוען אַ גְרוֹיסֶער ווָאוּנְדֶער וַוייל דֶער מֶענְטְשׁ הָאט אוֹיסְגֶעזֶען אַזוֹי נִישְׁט בַּא'טַעֲמְ'ט אוּן שְׁמוּצִיג אָנְגֶעפוּלְט מִיט בְּלוּט.

אָבֶּער דֶער הֵיילִיגֶער אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל הָאט נִישְׁט גֶעקוּקְט אוֹיף גָארְנִישְׁט נָאר אָנְגֶעכַאפְּט דֶער אִיד אוּן אִים גֶעקוּשְׁט אוּן אָנְגֶעוואוּנְטְשְׁן אוּן זֵיי הָאבְּן זִיךְ גֶעזֶעגֶענְט לְשָׁלוֹם.

נָאךְ וָואס מוֹהֲרָא"ש הָאט דֶערְצֵיילְט דִי מַעֲשֶׂה הָאבְּן זִיךְ אֵיינֶער פוּן תַּלְמִידִים אָנְגֶערוּפְן אוּן גֶעפְרֶעגְט צוּ הַיינְט אִיז אוֹיךְ דָא אַזֶעלְכֶע צַדִיקִים מִיט אַזַא גְרוֹיסֶע אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל? הָאט מוֹהֲרָא"ש גֶעעֶנְטְפֶערְט "הַיינְט אִיז דָא צַדִיקִים וָואס הַאלְטְן אוֹיף אַ גֶרֶעסֶערֶע מַדְרֵגָה אַז זֵיי זֶענֶען עוֹסֵק מִיט מֶענְטְשְׁן וָואס זֶענֶען פַארְשְׁמִירְט מִיט עֲבֵירוֹת אוּן שְׁמוּץ, עֶס אִיז אַזוֹי אוּמְבַּא'טַעֲמְ'ט, דֶער צַדִיק דַארְף זִיךְ אַיינְהַאלְטְן פוּן בְּרֶעכְן אוּן פוּן וֶוערְן פַארֶעקְלְט פוּן דֶער מֶענְטְשׁ, אָבֶּער דֶער צַדִיק קוּמְט אוּן עֶר כַאפְּט אִים אָן מִיט סַבְלָנוּת אוּן נִידֶערְט זִיךְ אַרָאפּ צוּ אִים אוּן פְּרָאבִּירְט אִים נֶענְטֶער צוּ בְּרֶענְגְן צוּם בַּאשֶׁעפֶער.

אִיז דֶען דָאס נִישְׁט אַ גֶרֶעסֶערֶע מַדְרֵגָה אִין אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל"?!

(שיחות מוהרא"ש חלק חלק א' ערך אהבת ישראל)

דעם הייליגן רבינ'ס לעבנסגעשיכטע

ק"כ

פָּארְזֶעצוּנְג פוּן פְרִיעֶר:

וֶוען רֶבִּי נָתָן אִיז אַהֵיימְגֶעקוּמֶען פוּן רֶבִּי'ן, הָאט זִיךְ ווִידֶער אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּ שְׁטַארְקְן דִי מְנִיעוֹת פוּן זַיין מִשְׁפָּחָה אוֹיף אַ שְׁוֶועֶרע פַארְנֶעם. זֵיי הָאבְּן נָאר גֶעוָואלְט הֶערְן פוּן אֵיין זַאךְ, אַז עֶר זָאל טוּן עֶפֶּעס פַאר פַּרְנָסָה.
נָאכְדֶעם וָואס זַיין מִשְׁפָּחָה הָאט זִיךְ אַזוֹי אַיינְגֶעבֶּעטְן בַּיי אִים, הָאט רֶבִּי נָתָן מַסְכִּים גֶעוֶוען צוּ פָּארְן קַיין בַּארְדִיטְשׁוּב קוֹיפְן סְחוֹרָה.

עֶר הָאט נִישְׁט גֶעקֶענְט זִיךְ אַן עֵצָה גֶעבְּן וָואס צוּ טוּן, אוֹיבּ עֶר זָאל זִיךְ וַוייטֶער עֲקְשְׁנְ'עֶן אוֹיךְ אוֹיף דֶעם, אַז עֶר זָאל נִישְׁט דַארְפְן גֵיין אַיינְקוֹיפְן דִי סְחוֹרָה, וַוייל זֵייעֶרע וֶוערְטֶער הָאבְּן אִים אָנְגֶעהוֹיבְּן מַאכְן טְרַאכְטְן אַז אֶפְשָׁר אִיז דָאס יֶעצְט דֶער רָצוֹן ה' אַז עֶר זָאל יָא אַבִּיסְל עוֹסֵק זַיין אִין הַאנְדְלֶען אוּן מַאכְן פַּרְנָסָה, וָואס דָאס אִיז אוֹיךְ עֲבוֹדַת ה', אוּן וִוי חֲזַ"ל זָאגְן (בְּרָכוֹת ל"ה:) "הַרְבֵּה עָשׂוּ כְּרַבִּי שִׁמְעוֹן וְלֹא עָלְתָה בְּיָדָם", נִישְׁט יֶעדֶער קֶען זַיין וִוי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וָואס הָאט זִיךְ גָארְנִישְׁט פַארְנוּמֶען מִיטְ'ן אַרְבֶּעטְן פַאר פַּרְנָסָה, אַזוֹי הָאט אִים גֶעעֶגְבֶּערְט אִין קָאפּ דִי אַלֶע סְפֵיקוֹת, וִוי דֶער רֶבִּי זָאגְט אַז אַ דִיבּוּר הָאט אַ גְרוֹיסְן כֹּחַ צוּ צִיעֶן דָאס הַארְץ פוּן אַ מֶענְטְשׁ, רֵייד קֶענֶען שְׁטַארְק שְׁלֶעפְּן אַ מֶענְטְשׁ, סֵיי צוּ גוּטְס אוּן סֵיי צוּ פַארְקֶערְט חַס וְשָׁלוֹם.

דִי נַאכְט אֵיידֶער עֶר הָאט גֶעדַארְפְט פָּארְן קַיין בַּארְדִיטְשׁוּב אַיינְקוֹיפְן סְחוֹרָה, הָאט עֶר בַּאשְׁלָאסְן אַז עֶר וֶועט אַרוֹיסְגֵיין אִינְדְרוֹיסְן פוּן שְׁטָאט צוּ זַיין בַּאשְׁטִימְטֶע פְּלַאץ פַאר הִתְבּוֹדְדוּת, אוּן דָארְט וֶועט זִיךְ אוֹיסְרֶעדְן דָאס גַאנְצֶע הַארְץ פַארְ'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן, עֶר וֶועט זִיךְ אוֹיסְוֵויינֶען צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן אוּן אִים בֶּעטְן בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים אַז עֶר זָאל אִים פִירְן אוֹיפְ'ן רִיכְטִיגְן וֶועג, אַז עֶר זָאל ווִיסְן וָואס עֶר דַארְף צוּ טוּן, עֶר זָאל זִיךְ נִישְׁט אַוֶועקְרִירְן פוּן דֶעם רָצוֹן ה'.

אַזוֹי הָאט עֶר טַאקֶע גֶעטוּן, עֶר אִיז אַרוֹיסְגֶעגַאנְגֶען בַּייַנַאכְט מַאכְן הִתְבּוֹדְדוּת, עֶר הָאט אוֹיסְגֶעשְׁמוּעֶסְט מִיטְ'ן אֵייבֶּערְשְׁטְן אַלֶע צְדָדִים אוּן סְפֵיקוֹת, עֶר הָאט זִיךְ אוֹיסְגֶעגָאסְן זַיין גַאנְצֶע שְׁוֶוער הַארְץ צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן, אוּן אַזוֹי הָאט עֶר זִיךְ דָארְט אוֹיפְגֶעהַאלְטְן בִּיז אִינְדֶערְפְרִי וֶוען דִי זוּן הָאט אוֹיפְגֶעשַׁיינְט.

פוּן דָארְט אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען אִין שׁוּל, עֶר הָאט גֶעלֶערְנְט אַבִּיסְל, אוּן וֶוען עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דִי צַייט צוּ דַאוֶוענֶען הָאט עֶר גֶעדַאוֶוענְט שַׁחְרִית וָתִיקִין.

נָאכְ'ן דַאוֶוענֶען הָאט עֶר זִיךְ מְיַישֵׁב גֶעוֶוען, אַז אַזוֹי וִוי דֶער בַּעַל עֲגָלָה וָואס פָּארְט קַיין בַּארְדִיטְשׁוּב פְּלַאנְט עֶרְשְׁט אַרוֹיסְצוּפָארְן פַארְנַאכְטְס, אוּן דֶעמָאלְט אִיז גֶעוֶוען אַ לַאנְגֶע זוּמֶער טָאג, אוּן פוּן נֶעמִירוֹב קַיין בְּרֶסְלֶב אִיז בְּלוֹיז פוּפְצְן קִילָאמֶעטֶער, וֶועט עֶר צוּם עֶרְשְׁט זִיךְ אַרִיבֶּערְכַאפְּן קַיין בְּרֶסְלֶב זִיךְ גֶעזֶעגֶענֶען פוּן רֶבִּי'ן, אוּן עֶר וֶועט נָאךְ קֶענֶען צוּרִיק קוּמֶען קַיין נֶעמִירוֹב בַּאצַייטְנְס.

עֶר הָאט נִישְׁט גֶעטְרָאפְן אַ בַּעַל עֲגָלָה וָואס פָּארְט קַיין בְּרֶסְלֶב, אָבֶּער מִיט זַיין גְרוֹיס בֶּענְקֶענִישׁ זִיךְ צוּ טְרֶעפְן מִיטְ'ן רֶבִּי'ן הָאט עֶר אָנְגֶעהוֹיבְּן גֵיין צוּפִיס, אוּן אוֹיפְ'ן וֶועג הָאט עֶר וַוייטֶער גֶערֶעדְט אוּן גֶעשְׁרִיגְן צוּם אֵייבֶּערְשְׁטְן.

פְלוּצְלִינְג הָאט זִיךְ אָפְּגֶעשְׁטֶעלְט פַאר אִים אַ וָואגְן וָואס פָּארְט קַיין בְּרֶסְלֶב, יֶענֶער הָאט אִים אַרוֹיפְגֶענוּמֶען אוּן אִים גֶעפִירְט קַיין בְּרֶסְלֶב.

אָנְקוּמֶענְדִיג צוּם הֵיילִיגְן רֶבִּי'ן הָאט עֶר זִיךְ אוֹיסְגֶעגָאסְן דָאס הַארְץ פַארְ'ן רֶבִּי'ן, עֶר הָאט דֶערְצֵיילְט אַלֶע זַיינֶע צָרוֹת וָואס גֵייט אַרִיבֶּער אוֹיף אִים, אוּן דֶער רֶבִּי הָאט אִים אָנְגֶעהוֹיבְּן טְרֵייסְטְן אוּן שְׁטַארְקְן אַזוֹי וִוי אֵייבִּיג.

וָואס הָאט וַוייטֶער פַּאסִירְט?
לֵיינְט קוּמֶענְדִיגֶע וָואךְ אי"ה

בס"ד

על ידי הפצת ספרי רבינו נביא את משיח צדקינו

הפצה ווינקל

בריוו פונעם ראש ישיבה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, שובבי"ם, ד' אדר א', שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר, מאנסי

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מעשר געלט געבט מען פאר צדקה, נישטא אזא זאך נעמען מעשר פאר זיך; אז מען נעמט מעשר געלט פאר זיך - פארלירט מען פון די שפע.

אינטערעסאנט, דאס איז די ערשטע זאך וואס מען וויל שניידן; ווען מען שפירט א צמצום, טראכט מען די ערשטע זאך מען גייט שניידן פון די צדקה, מען גייט אויסארבעטן צו נעמען די מעשר פאר דאס און פאר יענץ... אז מען איז מצומצם אין די פרנסה - דארף מען די ערשטע זאך תשובה טון, קומען אין שול דאווענען דריי מאל א טאג מיט מנין, און זיך פירן מיט דרך ארץ ביים דאווענען, נישט רעדן מיט קיינעם ביים דאווענען, נישט נוצן דעם טעלעפאן ביים דאווענען.

אז דו קענסט זיך נישט דעקן - זאלסטו נישט אויפהערן געבן צדקה; געב דיין מעשר פאר צדקה, און א ברסלב'ער חסיד מיט שכל געבט זיין מעשר פאר אייביגע צדקות, פאר דרוקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, פארשפרייטן די זיסע ליכטיגקייט פאר די וועלט. אז מען מאכט זיך א חשבון, ווי אזוי וואלטן מיר אויסגעקוקט אנעם רבי'ן און ווי אזוי זענען מיר מקורב געווארן, נאר דורך די הייליגע ספרים; דארפן מיר מקרב זיין די גאנצע וועלט צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

ישועות אשר בנחל

מו"ה יודל טירנויער הי"ו פארציילט:

איך האב געהאט אן אישו מיט אן אינשורענס פירמע, איך האב געהאלטן אז זיי דארפן מיר צאלן $35,000, און האב פארהאנדלט מיט זיי, אבער זיי האבן זיך גע'עקש'נט און געזאגט אז לויט זייערע חשבונות דארפן זיי מיר געבן אסאך ווייניגער, אונטער $7,000. איך האב גענומען א לאיער, איך האב אים צוגעשטעלט אלע באווייזן, און מען האט באשטימט א דאטום אין געריכט ווען ביידע צדדים וועלן פרובירן צו איבערצייגן דעם שופט אז זיי זענען גערעכט.

וויסנדיג אז עס ווארט מיך א געריכט, האב איך באשלאסן צו נוצן די סגולה וואס מוהרא"ש זי"ע געגעבן, ווער עס וועט דרוקן אשר בנחל וועט געהאלפן ווערן מיט אלע ישועות, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן און גערופן לייבי און אים געזאגט אז איך געב אים פינף הונדערט דאלער, און געבעטן ער זאל מיר אנוואונטשן.

די נאכט איידער דער פסק האט געדארפט ארויסקומען האב איך באקומען פלוצלינג אן אימעיל אז די מארגנדיגע געריכט סעסיע איז געקענסלט. איך האב נישט געוויסט וואס דאס דארף צו מיינען, אבער איך בין געוועןן רואיג, וואוסנדיג אז איך בין אינעם באשעפער'ס הענט.

קומענדיגן טאג נאך שחרית באקום איך א קאל פון מיין לאיער, "דו וועסט נישט גלייבן וואס איז געשען, דער שופט - אן אויסהערן קיינעם - האט באשלאסן אז ער געבט דיר הונדערט פראצענט גערעכט, און ער האט מחייב געווען די אינשורענס פירמע צו געבן דעם גאנצן סכום, ביזן לעצטן דאלער".

דארפט איר א ישועה? איר קענט נאך זיין דער קומענדיגער סיפור ישועה אינעם בלעטל, רופט שוין מו"ה לייבי ראטה הי"ו אויף 347-578-4449 און פאר בלויז פינף הונדערט דאלער קויפט איר זיך איין א זכות אינעם הייליגן ספר אשר בנחל, און איר זענט מזכה טויזנטער אידן צו ווערן פריש מקורב צום אויבערשטן.

צו באקומען די וועכנטליכע עצתו אמונה אפגעשיקט צו אייער טיר

email: subscribe@kerenhadfusa.org

קאל, טעקסט: 718.387.2691

נייעס פון קרן הדפסה

מען גרייט זיך בעזהשי"ת ארויסצוגעבן גאנץ ש"ס פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א אויף יו־עס־בי.

צוליב דעם גרויסן פארלאנג פון אידן איבער די וועלט, און אנשי שלומינו בפרט, גרייט מען זיך אין קרן הדפסה ארויסצוגעבן לאור עולם דעם גאנצן סעט שיעורים פון ש"ס פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א, וואס איוסער די פילע חיזוק און הדרכה מיט וואס די שיעורים זענען פיל, לערנט דער ראש ישיבה שליט"א אפ דעם בלאט גאר גוט מיט א גוטע הסברה, אבער אויך קורץ, וואס מאכט עס פאר א שוה לכל נפש.

דער קרן הדפסה האט שוין אריינגעלייגט גאר אסאך כחות אין דעם פראיעקט, עס איז אן ארבעט פון וואכן און חדשים, צו מסדר זיין די אלע שיעורים און עס מאכן גרייט עס זאל זיין ראוי לעלות על שלחן מלכים. אין אנפאנג האבן די שיעורים פארנומען בערך 100 גיגאבייט, מען האט קאמפרעסט די פיילס צו פופציג גיגאבייט, וואס איז די קלענסטע סייז מעגליך אָן צו פארלירן פונעם קוואליטעט.

יעצט איז די שאלה ביים קרן הדפסה אויף וועלכע יו עס בי סטיק מען זאל עס ארויפלייגן. כאטש עס זענען דא צו באקומען יו עס בי סטיקס פון 64 און אפילו מער, איז אבער די מציאות אז רוב קארס פארנעמען נישט קיין יו עס בי סטיקס מער פון 16 גיגאבייט. און ווי עס זעט אויס וועט מען בלית ברירה מוזן צוטיילן די שיעורים אין עטליכע באזונדערע יו עס בי סטיקס.

פון די אפיסעס פון קרן הדפסה בעט מען אנשי שלומינו און סיי ווער עס האט ערפארונג אין דעם נושא, און קען ארויסהעלפן מיט אינפארמאציע דערוועגן זאל זיך ביטע מעלדן, אזוי אויך ווער עס וויל האבן די זכיה צו קויפן א זכות אין דעם גרויסן הייליגן פראיעקט וואס וועט פארמערן לימוד הש"ס ביי כלל ישראל זאל זיך ווענדן צום אפיס.

מיט'ן אויבערשטענ'ס הילף, ווען מען וועט פארענדיגן דעם פראיעקט, גייט מען בעז"ה גיין ווייטער און ארויסגעבן אויך די שיעורים אויף גאנץ ירושלמי און גאנץ נ"ך פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א.

בילדער פון קרן הדפסה

אוצר ראש השנה פאר ראש השנה הבעל"ט

גליונות אידיש און ענגליש

קונטרס עצתו אמונה מיט בלעטל פאר די מפיצים

אלו יעמדו על הברכה

די טייערע נדבנים וואס האבן גענומען א שיינעם חלק אין הפצת אור רבינו ז"ל די וואך

יואל אפענהיים קרית ברסלב	**אברהם אלי זעלקאוויטש** קרית ברסלב	**יחזקאל סאמעט** קרית ברסלב
מנשה איצקאוויטש בארא פארק	**אלי קנאלל** מאנסי	**אהרן שלמה שווארטץ** סטעטן איילענד
ראובן בירנבוים קרית ברסלב	**יואל משה פליישמאן** קרית ברסלב	**בניהו אונגאר** קרית ברסלב
משה מאיראוויטש טאהש	**מרדכי לייב טירנויער** קרית יואל	**שלמה זלמן גלאנשטיין** וואודרידזש

צו מנדב זיין:

phone: 718.387.2691 103# | email:donate@kerenhadfusa.org | Message: 347.578.4449

קוק אהער

יענע מעשה רחמנא לצלן!

ה

עתירו אל השם!

בקשו רחמים!

רבותי ס'קומט אן ערנסטע יום תפילה, צווישן אונז איז דא א אינגערמאן וואס מ'האט אים ליידער דיאגנאזירט מיט 'יענע מעשה' דער אייבערשטער זאל אפהיטן!

יא, אזוי שרעקעדיג ווי ס'הערט זיך - יענע מעשה, ס'איז גארנישט קיין ווערטל...

"אמת'דיג, יענע מעשה?? השם ירחם!"

"יא, אמת'דיג! די ביטערע פעקל, יענע מעשה - א גאנצן טאג פארנומען מיט 'יענעמס מעשה' ה"י."

א מענטש אטעמט נישט, די אויגן ליגט אים ביים שכן'ס פענסטער, אפשר יענער האט עס?

די גאנצע לעבן ווערט אויס, וואס האט יענער? וואו איז יענער געווען?

כ'מיין אז ער האט שלום בית, כ'מיין אז ער האט געלט, כ'מיין אז זיין דזשאב איז די חלום...

די גאנצע לעבן ווערט אויס!

א מענטש וואס לעבט מיט יענעם א גאנצן טאג, ווארט נאר צו הערן אז למעשה האט יענער נישט קיין געלט... און דאס וואס די אויגן ליגט דיר ביי יענעמ'ס סטראבעררי שלום בית, און עס עסט דיך אויף לעבעדיגערהייט, ביז דו הערסט "אההה, זיי גייען סך הכל צו א שלום בית מדריך..."

די דמיון איז קודם אז יענער האט עס - וואס נאך האט יענער, און נאכדעם ווילסטו נאר אז יענער זאל אלעס פארלירן אז דו זאלסט קענען זיין רואיג.

אזוי ווי די מעשה מיט דעם איד וואס האט געהאט א השגחה פרטיות מעשה, ער האט געדארפט פארן צו די חתונה פון זיין קינד - פון ארץ ישראל קיין אמעריקע, מ'האט אים אויפגעהאלטן ביי סעקיורעטי און ער איז שוין סתם אזוי אויך געווען גוט שפעט, ער האט זיך פארבלאנדזשעט ביי די געיט און...

ער קומט אן צום ריכטיגן געיט און פאר די אויגן זעט ער ווי 'זיין' עראפלאן ציט זיך אוועק פונעם עירפארט און הייבט זיך אן אים!

די בכיות, די טראומא, די דראמא, מיין קינד'ס חתונה וואס וועט דא זיין?

פאאאררררווווווווווווווווווססס?????

נעמט ער זיך שרייען מיט טרערן אין די אויגן 'פארוואס פונקט מיך?' כ'שטיי דא פאר מיין קינד'ס חתונה און די עראפלאן איז געפארן אן מיר, וואס וועט דא זיין??

ער כליפעט און שרייט מיט קולי קולות, ער קען זיך נישט קומען היתכן?? ווי אזוי קען אזא זאך פאסירן?

מ'קען אים בשום אופן נישט בארואיגן, ער וויל פון גארנישט הערן, ער לאזט זיך נישט פון גארנישט!

זעענדיג די סצענע גייט צו א אידל און קלאפט אים אויף די פלייצע "ר' איד, האט איר געהערט די נייעס?"

"ניין? וואס?"

"די עראפלאן וואס דו האסט פארפאסט האט איצטערט געקראכט און צופיצלט געווארן אריין אינעם אטלאנטישן אקעאן!"

דער איד'ס אויגן לייכט אויף, די כליפענען און פארפירן, דאס שרייען 'פארוואס פארוואס' טושט זיך שנעל אויף טאנץ און געזאנג 'הודו לשם כי טוב כי לעולם חסדו' אההה דער אייבערשטער איז דאך אזוי גוט, אלעס האט דאך א קלארע חשבון..

ממש השגחה פרטיות, א נס אז איך האב פארפאסט די פליגער, דער פליגער האט דאך צום סוף געקראכט, שטעל דיך נאר פאר....

אזוי?! אזוי?!

אז דו זאלסט קענען דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן האט א גאנצע פליגער געמוזט קראכן, און

דאס און יענץ מיט א טיפערע ארייַנבליק

ישראל דוד העסקעל

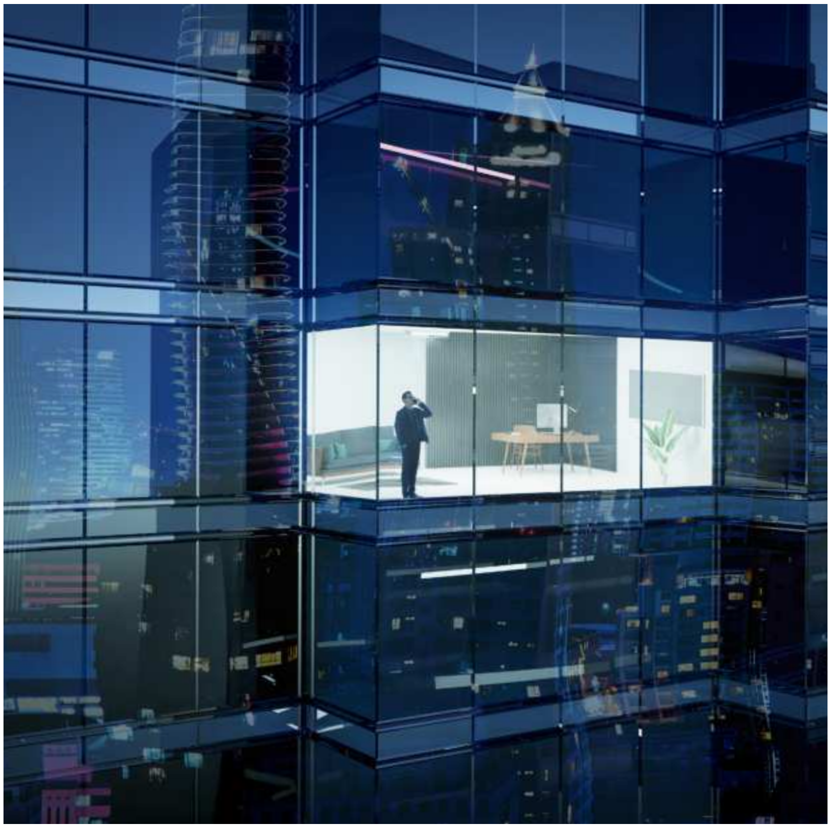

הונדערטער מענטשן האבן געמוזט שטארבן אז דו זאלסט זיך דערמאנען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פונקטליכע חשבון? 'פארוואס' וועלן מיר לאזן פאר די גוים, אזוי ווי מוהרא"ש זאגט 'למה - יאמרו הגוים', א גוי פרעגט פארוואס, און אשרי העם שככה לו, וואויל איז פאר דער איד וואס פרעגט נישט קיין קשיות נאר ווי אזוי דער אייבערשטער מאכט זאגט ער שכח אייבערשטער!

ניין, דער עראפלאן האט נישט געקראכט, און דיין חבר האט פיין שלום בית, דיין שכן האט געשוואלענע טאשן מיט געלט, און פאר יענעם גייט טאקע באמת גוט, און וואס דארפסטו יענעם מקנא זיין?

יענעם קען ווייטער גיין גוט, ער קען ווייטער זיין געבענטשט מיט בני חיי מזוני מיט א שפע, און איך דארף נישט קוקן וואס ער האט און זיין פארנומען מיט אים.

דער ראש ישיבה האט פארציילט די מעשה וואס דער רבי האט פארציילט אז אמאל איז געווען אן אלמנה וואס האט געדינגען א קרעטשמע פון א פריץ, זי האט נישט געהאט קיין איין פרוטה צו קענען באצאלן האט דער פריץ עדווערטייזד אז ווער עס וויל קען איבערנעמען די קרעטשמע און ער וועט ארויסווארפן די אלמנה.

פארשטייט זיך קיין שום ערליכער איד האט זיך נישט געוואגט צו אפדינגען די קרעטשמע אז די אלמנה מיט אירע קינדערלעך זאלן פארלירן זייער דאך איבערן קאפ..

ביז איין טאג איז געקומען איינער אן קיין הארץ אן קיין געפיל און געזאגט פארן פריץ אז ער איז געגרן גרייט איבערצונעמען די קרעטשמע פון די אלמנה.

דער פריץ האט קיין צוויי נישט געטראכט און בארבאריש ארויסגעווארפן די אלמנה מיט אירע קינדערלעך אויפן גאס אין די פרעסטן אונטער דעם פרייען הימל.

דער איד וואס האט איבערגענומען דעם קרעטשמע האט אנגעהויבן צו גיין גוט די ביזנעס, די קונדן האבן זיך אנגעהויבן צו מערן, אזוי אויך האט ער ביז דאן האט נישט געהאט קיין קינדער און יעצט נאכן איבערנעמען די קרעטשמע איז ער געהאלפן געווארן מיט קינדער.

די אלמנה מיט אירע קינדער האבן זיך געוואלגערט אויף די גאסן ביז זיי זענען ליידער אומגעקומען פון די שווערע אומשטענדן איינס איינס.

דער הייליגער רבי האט אויסגעפירט "און אזוי פירט דער אייבערשטער די וועלט!"

די מעשה ענדיגט זיך נישט אזוי ווי דו ווילסט צו קענען האלטן דיין געוויסן רואיג, די מעשה ענדיגט זיך גאר אנדערש ווי דו ווילסט, און דו קענסט ווייטער זיין פרייליך און וויסן אז אלעס פירט דער אייבערשטער, און ס'נישט דא וואס צו מקנא זיין יענעם, די בעסטע וואס קען זיין ליגט ביי דיר!

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו!

קלאסיפיידס

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו
וזוגתו יענטא ריזל תחי'
צו די חתונה פון א זון למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו
וזוגתו חי' תחי'
צו די חתונה פון א טאכטער למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

מזל טוב!

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה יודל יחיאל דעפריס הי"ו
וזוגתו רחל תחי'
צו די חתונה פון א זון למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

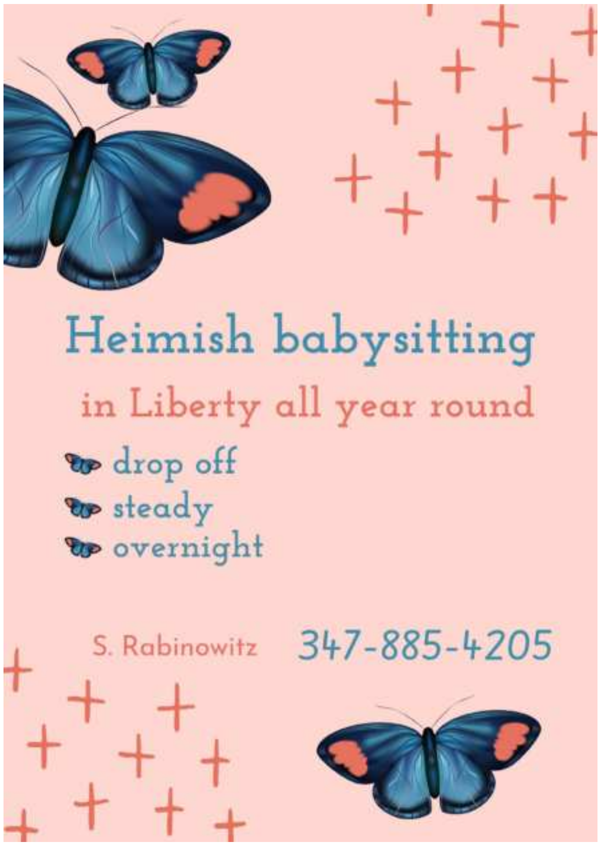

מיר נעמען אן צו טון אייער בוקעפינג אפאר שעה א טאג
רופט שלמה אפפעלדארפער 845-806-1914

סעודה מיטן ראש ישיבה

שבועות תשפ"ה
איבערגעגעבן דורך י. פ.

שכח אייבערשטער אז איך האב נאכאמאל געהאט די זכי' מיטצוהאלטן קבלת התורה אין ברסלב'ע שטעטל דעם יו"ט שבועות תשפ"ה אינאיינעם מיט אנשי שלומינו במחיצתו פונעם ראש ישיבה שליט"א.

אזוי ווי עטליכע אינגעלייט האבן מיר אפגעשטעלט און געבעטן 'זאג מיר עפעס נאך וואס ס'איז געווען ביי די סעודות', וועל איך פרובירן לתועלת הרבים אראפ צו שרייבן עטליכע שיינע שמועסן וואס מען האט געשמועסט ביי די סעודה.

א פשוטע סעודה

די סעודה איז געווען א פשוטע רואיגע און פרייליכע סעודה. דער ראש ישיבה איז געזיצן פרייליך, געגעסן און רואיג געשמועסט מיט די קינדער און די געסט - זייער אריגינעל.

ווען איך בין ארויף געקומען צום ראש ישיבה איז נאך געווען ליידיג, דער ראש ישיבה האט געהאלטן אינמיטן אנגרייטן די בענקלעך פאר אלעמען, און דער ראש ישיבה רופט זיך אן צו מיר: "דו האסט דאך שוין דיין קביעות'דיגע פלאץ". צוביסלעך זענען אנגעקומען מער און מער געסט און דער ראש ישיבה האט געגעבן פאר יעדן א פלאץ צו זיצן.

דער ראש ישיבה אליין האט אנגעגרייט אלעס פונעם טיש. געברענגט די חלות - חלה דעקלעך, און פאר יעדן פון די קינדער געהייסן וואס זיי זאלן אריינברענגען, די ווין - גרעיפ דזשוס און גלעזלעך וכו' דער ראש ישיבה האט אראפגענומען די בלומען פון טיש און געזאגט אז ס'שטערט פון זען, ער האט דאס געגעבן פאר איינעם זאל דאס לייגן אויף א זייטיגע טיש.

א הערליכע שטעטל

דער ראש ישיבה האט געפרעגט איינע פון די געסט "נא וואס זאגסטו צום שטעטל"? (יענער איז געווען אין שטעטל פאר די ערשטע מאל) האט יענער געזאגט "ס'איז הערליך"! ווייזט אים דער ראש ישיבה מיט די הענט, וואס? ווי איינער פרעגט וואס כאפט דיך פון דיין קוק ווינקל? האט יענער געזאגט: "נארמאלע מענטשן" דער ראש ישיבה האט זייער הנאה געהאט פון דעם אויסדרוק און זיך אנגערופן "א הערליכע קהילה, יעדער האט שייכות מיט די תורה, יעדער לערנט, יעדער האט

זיך זיינע שיעורים".

דער ראש ישיבה האט אויסגערופן: "יעדער שטעלט זיך אויף צו קידוש" דער ראש ישיבה האט געמאכט קידוש, נאכדעם האט ער אנגעגאסן און געשיקט גרעיפ דזשוס פאר יעדן איינעם.

ווען נישט די היינטיגע טאג

דער ראש ישיבה האט פארציילט פאר די קינדער אז דער הייליגער ר' יוסף האט געבעטן זיין ווייב זאל קאכן זייער גוטע פלייש פאר יו"ט שבועות ווייל היינט שבועות זענען מיר געווארן אידן, און ווען נישט די היינטיגע טאג וואלט ער ווען געהייסן 'דזשאו', עס איז דא אסאך גוים וואס הייסן דזשאו, נאר וועגן די תורה איז ער מער ווי אלע גוים, פאר דעם האבן אונז היינט אזא גוטע סעודה.

דערנאך האט דער ראש ישיבה אויסגערופן די קינדער זאלן זיך קומען וואשן, דער ראש ישיבה אליינס האט געוואשן אלע קינדער.דערנאך האט דער ראש ישיבה זיך געוואשן און זיך אראפ געזעצט ווארטן אויף זיין ווייב פאר לחם משנה (ס'איז אינטערעסאנט מיטצוהאלטן די בילד ווי אזוי דער ראש ישיבה זיצט פלעין און ווארט מיט א רואיגקייט אז זיין ווייב זאל אריינקומען).

דער ראש ישיבה האט געמאכט א המוציא און אויפגעשניטן די חלה און אפגעשניטן צוויי שטיקלעך חלה איינס פאר זיך און איינס געשיקט פאר זיין ווייב.

דער ראש ישיבה האט אויך אליינס געשניטן און געשיקט חלה פאר יעדן איינעם ער האט געמאכט זיכער אז יעדער האט באקומען וויפיל ער דארף.

איינע פון די קינדער האט זיך געשפילט מיט א צוזאמלייג מעסער האט אים דער ראש ישיבה דאס צוגענומען און אים געוויזן אויף זיין הענט א סימן וואס ער האט נאך פון אלץ יונגל ווען ער האט זיך צושניטן פון א צוזאמלייג מעסער און די סימן פון די שניט זעט מען אויף זיין הענט עד היום.

קיינער נישט געקוקט אויף מוהרא"ש

מען האט געגעסן די פיש מיט דיפס, שפעטער האט דער ראש ישיבה געפרעגט פון די געסט "נא וואס זאגסטו? פארצייל עפעס?" האט איינע פון די געסט געפרעגט דעם ראש ישיבה צו מען פלעגט פארן צו מוהרא"ש אויף שבועות? האט דער ראש ישיבה געזאגט "ניין". דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט אז מוהרא"ש איז געווען באהאלטן אפילו פון די מענטשן פון זיין אייגענע בית המדרש. דער ראש ישיבה האט פארציילט אז ער האט געזען ווי איינמאל שמחת תורה האבן זיך מענטשן ארום גע'טענה'ט ביים בלעמער וועגן די הקפות כיבודים, און מוהרא"ש האט גענומען די ספר תורה און שטילערהייט ארום געטאנצן די בית המדרש, קיינער האט אפילו נישט געקוקט אויף אים, יעדער איז זיך געווען פארנומען מיט זייער אייגענע זאכן און מוהרא"ש איז זיך שטילערהייט געווען דבוק אינעם אייבערשטן.

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז ווען ער איז געווען שבועות אין בארא פארק האט ער נישט געקענט אוועק גיין דאווענען פון זיין זיידע הרב ר' יחזקאל זצ"ל ווייל ער האט נישט געוואלט פוגע בכבוד זיין פון זיין זיידע אז ער קומט צו אים און ער גייט דאווענען ערגעץ אנדערש, אבער ס'האט אים דאך געברענט אז ער וויל זיין ביי מוהרא"ש אויף שבועות, איז ער געגאנגען צו מוהרא"ש דאווענען פארטאגס ביי ותיקין (דעמאלט האט נאך מוהרא"ש געדאוונט ותיקין, שפעטער האט ער געטוישט) נאכדעם האט ער זיך אביסל אראפגעלייגט און געגאנגען צו זיין זיידע צום דאווענען, דארט האט ער זיך איבער געדעקט מיטן טלית און מתבודד געווען די גאנצע דאווענען.

האט מוהרא"ש געזאגט: דארפסט נישט מורא האבן, האב נישט קיין פחד צו דאווענען, שטעל זיך פאר דו ביזט אין וואלד און אלע מענטשן אין שול זענען ביימער.

גענומען א שופר אין די הענט

נאכדעם איז דער ראש ישיבה אריין אין א לאנגע שיינע שמועס, ער האט פארציילט ווי אזוי ס'האט זיך אנגעפאנגען די גאנצע זאך אז מוהרא"ש האט אים מכבד געווען צו דאווענען פארן עמוד און שפעטער אויך צו בלאזן שופר. דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ווען נישט מוהרא"ש הייסט אים בלאזן שופר וואלט ער קיינמאל נישט גענומען די שופר אין די הענט - "אזא גראביאן ווי מיר זאל בלאזן מיטן שופר? א בעל תוקע דארף זיין א ערליכער איד". נאכדעם האט דער ראש ישיבה געגעבן א זאג "זאג נישט אז איך האלט מיך קליין וועגן דעם זאג איך דאס, סוי וואס זאל זאגן א עכטע גראביאן, אייביג ווערסטו דאך זאגן אז איך האלט זיך קליין פארדעם זאגט ער דאס און איך ווייס דאך אז איך בין טאקע א גראביאן..."

האט איינער געפרעגט וואס איז? וואס איז אזוי גרויס אז דער ראש ישיבה האט אזוי מורא פון די שופר? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ער איז אויפגעוואקסן ווי זיין זיידע איז צוגעגאנגען צום שופר מיט אזא פחד, ס'איז געווען אויפגעמישט פיל מיט קבלה ספרים בשעת'ן בלאזן, ער האט געוויסט אז נאר א צדיק קען זיין א בעל תוקע. דער ראש ישיבה האט געפרעגט איינעם "וואס טראכסטו? האלטס אנדערש?" האט יענער געזאגט "ביי אונז האט א פשוטער איד געבלאזן שופר".

דער ראש ישיבה האט פארציילט ווי אזוי עס האט זיך אנגעפאנגען אז ער זאל דאווענען פארן עמוד ראש השנה. אזוי ווי ער האט זייער ליב די ברסלב'ע נוסח און ער איז געזיצן אין קעמפ אין וואלד און דאס אויסגעלערנט פאר די בחורים, איז דארט געווען ר' יעקב לעזער (דרך אגב האט דער ראש ישיבה פארציילט אז ווען ער איז געווען מוצאי ל"ג בעומר אין יבניאל און געשמועסט מיט הרב רבי יצחק שליט"א האט אים אינמיטן די שמועס רבי יצחק געזאגט "ס'איז א טעות דאס אז

מען רופט אים לעסער, די נאמען איז לעזער נישט לעסער" און ער האט געוויזן פארן ראש ישיבה די ספר "שובע שמחות פון זיין זיידע הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדל לעזער זי"ע א תלמיד פון הייליגן רבי מענדעלע רימנוב'ער ועוד, דארט זעט מען אז מען שרייבט לעזער מיט א ז' נישט לעסער) ער איז דארט געווען און פארציילט פאר זיין טאטן אז דער ראש ישיבה זינגט די ראש השנה'דיגע נוסח מיט די בחורים, איז רבי יצחק שליט"א געקומען צום ראש ישיבה און געבעטן אז ער זאל איבערנעמען דאס דאווענען שחרית אין אומאן פארן עמוד במקומו.

פארציילט דער ראש ישיבה אז ביי אים האט דאס אויסגעקוקט ווי אזא מאדנע זאך אז ער זאל דאווענען פארן עמוד במקום פון רבי יצחק שליט"א, ווייל ער האט אנגעקוקט די תלמידים פון מוהרא"ש ווי תלמידי בעל שם ממש, ער האט זיי אנגעקוקט ווי מענטשן וואס ס'קוקט אויס ווי זיי דרייען זיך אויף די וועלט, אבער זיי זענען דבוק אינעם אייבערשטן ווי פריערדיגע צדיקים, וואו קומט ער זיך אריין צו שטופן זיין קאפ און דאווענען פארן עמוד במקום אזעלכע גרויסע מענטשן, אבער אזוי ווי ער האט זיך זייער שטארק געבעטן און ער האט אים געזאגט אז ער מאכט א גרשעפעט, אויב ער טוט אים די טובה וועט ער יעדן טאג מתפלל זיין פאר אים.

(דער ראש ישיבה האט געזאגט אז יעצט ווען ער איז געווען אין ארץ ישראל און געשמועסט מיט רבי יצחק שליט"א האט ער איינע פון די זאכן געוואלט דערמאנען די זאך אז ער זאל טאקע ווייטער מתפלל זיין פאר אים).

למעשה איז ער געווען ביי מוהרא"ש און מוהרא"ש האט אים געזאגט אז ער וויל אים בעטן א טובה - דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ער איז שוין געווען אנגעגרייט וואס מוהרא"ש גייט אים זאגן, ווען נישט וואלט ער אראפ גע'חלש'ט אויפן פלאץ, אזוי אז ער איז שוין געווען אנגעגרייט פון פאראויס האט ער גלייך געזאגט נעשה ונשמע, קודם האט דער ראש ישיבה פרובירט און געזאגט פאר מוהרא"ש אז ער האט אימתא דציבורי (א פחד צו דאווענען פאר אזא גרויסע עולם) האט מוהרא"ש געזאגט "דארפסט נישט מורא האבן, שטעל זיך פאר דו ביזט אין וואלד און אלע מענטשן אין שול זענען ביימער". וואס האב איך געקענט זאגן, דאס אליין איז דאך א מדריגה זיך צו קענען פארשטעלן פאר א ציבור אז זיי זענען ביימער אין וואלד, ווי אזוי קומט מען צו דעם? אבער אז מוהרא"ש האט מיר דאס געזאגט האב איך שוין גארנישט געענטפערט.

דעמאלט איז מוהרא"ש געקומען אין ישיבה, עס איז געווען זייער אינטערעסאנט ווי אזוי מוהרא"ש איז געזיצן צוויי שעה און געזינגען די נוסח מיט די בחורים. נאכדעם האט מען געדאווענט מנחה און מוהרא"ש האט געהייסן מען זאל אנפאנגען די הויכע שמונה עשרה מיט די ראש השנה'דיגע נוסח.

שפעטער מוצאי ר"ה פלעגן די אמעריקאנע אינגעלייט אדורכגיין מוהרא"ש ווינטשן א גוטע יאר און מען האט געגעבן פאר עטליכע אינגעלייט א פעקל מען זאל דאס ברענגען קיין בארא פארק. ווען איך בין אדורכגעגאנגען האט מוהרא"ש געבעטן איך זאל קומען דאווענען אויך יום כיפור און הושענה רבה מיט די בחורים.

דרך אגב האט דער ראש ישיבה פארציילט אז עס איז אים דעמאלט אויסגעקומען צו זיצן נעבן דער זון פון מוהרא"ש הרב נחמן שליט"א און ער האט זיך צוגעהערט ווי אזוי צווישן איין שטיקל און צווייטן דאווענען איז ער זיך מתבודד, ער האט זיך געבעטן צום אייבערשטן "הייליגער באשעפער העלף אז מיין טאטע זאל אים נישט דרוקן די הארץ, ער זאל האבן כח, הייליגער באשעפער העלף אז מיין טאטע זאל נישט האבן קיין ציין ווייטאג" די הארץ האט ממש געקענט צוגיין פון הערן ווי אזוי מען איז זיך מתבודד מיט א תמימות

11 שעה סדר דרך הלימוד

עס איז געווען נאך אסאך שיינע שמועסן מען האט גערעדט פונעם סדר דרך הלימוד וואסערע מתנה דאס איז און ווער ס'טוט דאס איז זיך מחי', ס'וואשט אויס די מענטש, און פון די אנדערע זייט מענטשן וואס האבן דאס נישט, פארשטייען נישט וואס דאס איז, זיי קוקן דאס אן מאדנע. דער ראש ישיבה האט פארציילט אז ס'איז דא מענטשן וואס הערן די שיעורים, זיי זענען זיך מחי' מיט רעדן צום אייבערשטן און מיט די חיזוק אין אמונה אבער די סדר דרך הלימוד ווינדערן זיי זיך וואס איז פשט דערפון? אבער איינער וואס קאסט דאס, איז נישט דא קיין גרעסערע מתנה פון דעם.

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז ער האט גערעדט צו איינעם פון אוסטראליע און יענער זאגט אים "ביי ענק איז דען שווער אויף צו זיין ליל שבועות? די זמן הדלקת הנרות איז הערשט נאך 8:00 ביז מען דאווענט און מען פאנגט אן די

סעודה מיט'ן ראש ישיבה

סעודה איז שוין 10:30 און מען ענדיגט די סעודה 1:00 און אביסל נאך 4:00 איז שוין די עלות, ביז מען גיבט זיך א דריי איז די נאכט אנטלאפן". "ביי אונז" זאגט דער איד פון אוסטראליע "איז ווינטער, די זמן איז 4:00 מען מאכט די סעודה 6:00 מען ענדיגט די סעודה למשל 8:00 און די עלות איז 7:00 איז נאך דא צו גיין 11 שעה". האט דער ראש ישיבה געזאגט איך האב געטראכט צו זיך, 11 שעה סדר דרך הלימוד, א מחי'.

דער ראש ישיבה האט פארציילט אז איין טאג איז ער געווען זייער צובראכן אז ער זיצט אויף א תורה אין ליקוטי מוהר"ן און ער פארשטייט נישט, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן, נאכדעם האט ער געטראכט צו זיך "דער צדיק וואס האט געמאכט דעם ספר, ער אליין האט דאך אויך נישט פארשטאנען אנפאנג קיין לערנען נאר ער האט מתפלל געווען און געוויינט צום אייבערשטן, ביז דער אייבעשטער האט אים געהאלפן ער זאל פארשטיין, וועל איך אויך מתפלל זיין איך זאל פארשטיין".

דער ראש ישיבה'ס ווייב האט געזאגט פארן ראש ישיבה: "די זייגער רוקט זיך, מען דארף נאך נישט אראפ גיין צו תיקון ליל שבועות?" האט דער ראש ישיבה געזאגט "וואס איז דא בעסער ווי רעדן פון רבי'ן און פון מוהרא"ש" דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ער האט געבעטן פון די גבאי זאל אויסרופן אז מען קומט זיך צוזאם פאר תיקון ליל שבועות צוויי אזייגער ווייל אז מען וועט אנפאנגען פרי וועט מען ענדיגן פרי און דער עולם וועט אהיים גיין שלאפן, אזוי אז מען פאנגט אן שפעט קען יעדער זיין זיך אין שטוב און זיך מתבודד זיין, און נאכדעם קומט מען זיך צוזאמען און מען זינגט און מען זאגט די תיקון ביז סוף נאכט. דער גבאי האט גע'טענה'ט אז צוויי אזייגער איז צו שפעט אויסצורופן האט ער אויסגערופן 1:30.

דער ראש ישיבה האט געפרעגט די געסט וועלכע ניגון איז גוט צו זינגען ביים תיקון האט

סעודה מיטן ראש ישיבה

איינער געזאגט אז פאראיאר האט מען געזינגען זייער א פרייליכע ניגון "איי איי איי איך בין א איד" און ס'איז געווען זייער שיין (נ"ב אזוי איז טאקע געווען צווישן תורה און נביאים און אזוי אויך נאך יעדע הונדערט פון די תרי"ג מצות האט דער ראש ישיבה אנגעפאנגען א אנדערע ניגון, און איינע פון די ניגונים איז טאקע געווען די ניגון, עס איז געווען זייער פרייליך און שיין, עס איז געווען געשמאק אויף צו זיין ביז סוף נאכט).

א שידוך אדער א רפואה

עס איז געווען ביי די סעודה א חשובער בחור פון ארץ ישראל, דער ראש ישיבה האט דארט פארציילט די מעשה וואס דער בחור האט געהאט, ער איז געווען ביי הגאון ר' חיים קנייבסקי זצ"ל און געבעטן א ברכה פאר א שידוך, דער גאון האט אים אנגעווינטשן "א רפואה שלימה" סאיז געווען זייער א שטארקע פלא ווי קומט דא אריין די ברכה רפואה שלימה? מען רעדט דאך דא פון א געזונטער בחור וואס דארף א שידוך? האט ער נאכאמאל געזאגט אז ער איז געקומען בעטן א ברכה פאר א שידוך, האט אים ר' חיים געזאגט "בקרוב". למעשה איז ער א שטיקל צייט שפעטער געפארן אין א קאר און געהאט א ערנסטע עקסידענט אז ער האט באמת געדארפט א רפואה און די ברכה איז טאקע מקויים געווארן. נאך א שטיק צייט איז ער בחסדי השם צוריק געווארן געזונט און שטארק.

שפעטער איז ער צוריק געגאנגען צום גאון ר' חיים ז"ל און אים געזאגט אז די ברכה פון "רפואה" וואס ער האט געווינטשן איז שוין מקויים געווארן ווען וועט שוין די "בקרוב" ברכה אויך מקויים ווערן, האט ר' חיים ז"ל געזאגט "ווען דו וועסט ענדיגן ש"ס". יעצט האט דער בחור געמאכט א סיום הש"ס, און ווען דער ראש ישיבה איז געווען אין ארץ ישראל האט ער געבעטן אז דער ראש ישיבה זאל אים מזכיר זיין ביים ציון פון ר' חיים אין בני ברק און דערמאנען די הבטחה אז יעצט האט ער שוין געענדיגט ש"ס און די ברכה זאל שוין מקוים ווערן, אזוי האט דער ראש ישיבה טאקע געטון.

זאג עפעס!

ס'איז דארט געווען ביי די סעודה א איידעלע יונגערמאן פון כולל, ער איז געזיצן די גאנצע צייט שטיל, ער האט גארנישט אריינגערעדט. סוף סעודה רופט זיך דער ראש ישיבה אן צו אים: "דו האסט נאך גארנישט געזאגט, מ'קען נישט גיין בענטשן פאר דו זאגסט עפעס", נאכדעם רופט זיך דער ראש ישיבה אן צו אים "נא האסט שוין געזען ווי אזוי מ'מאכט א סעודה? מ'רעדט מ'שמועסט, דער עיקר מ'איז פרייליך ביי די סעודה".

דערנאך האט מען געבענטשט. נאכן בענטשן האט דער ראש ישיבה געטאנצן ער האט גערופן אז אלע קליינע קינדער זאלן קומען טאנצן, מען איז געטאנצן ס'איז געווען זייער פריילעך אז יעדער איז ארויס פון די סעודה מיט א שמייכל און א שמחת יו"ט.

דער ראש ישיבה'ס ווייב האט געפרעגט ווען מען דאווענט צופרי, האט דער ראש ישיבה געזאגט 11:00 אזייגער האט זי געפרעגט צו מען גייט שלאפן פון 4:30 ביז 11:00 האט דער ראש ישיבה געזאגט: די קינדער ווען שלאפן ביז 11, איך וועל אי"ה אויפשטיין 8'טע. האט איינער פון די קינדער געפרעגט: אזוי ווייניג גייט דער ראש ישיבה שלאפן? האט ער געזאגט: "אויף יענע וועלט וועט מען שלאפן".

זוהר שיעור שבועות אינדערפרי

אינדערפרי בערך 9 אזייגער האט שוין טאקע דער ראש ישיבה פארגעלערנט זוהר הקדוש אין וואלד, ס'איז געווען זייער שיין ער האט פארגעלערנט פרשת פקודי, ס'שטייט דארט אויסגערעכנט זייער אסאך היכלות וואס איז דא אין הימל און ווי אין יעדע היכל איז דא זייער אסאך מלאכים, עס שטייט דארט וואס אין יעדע היכל איז דא, און אויף וואס יעדע מלאך פון יעדע היכל איז געשטעלט צו טון. דער ראש ישיבה האט געזאגט צווישן די שורות אז מען לערנט זוהר זעט מען וואס ס'טוט זיך אלץ אויבן אין הימל, אונז מיינען אז די וועלט ענדיגט זיך מיט דיביימער און די הימל וואס אונז זעען, אבער אז מען לערנט זוהר הקדוש ווערט מען געוואויר אז סאיז דא אסאך מער פון וואס אונז הייבן נישט אן צו וויסן.

ס'ארבעט דווקא ווען מ'זאגט דאס

צווישן די שיעור האט דער ראש ישיבה געזאגט אז זוהר וואשט אויס די נשמה און ער האט צוגעלייגט אז דאס ארבעט דווקא ווען מ'זאגט זוהר, אז מ'לערנט זוהר בעיון ווייסט ער שוין נישט אויב ס'ארבעט אזוי שטארק.

אנפאנג האב איך זיך געפריידט צו טרעפן ווי ס'שטייט די גרויסקייט פון זאגן

אויך איז געשטאנען אין זוהר וועגן א היכל וואס דארט איז דא מלאכים וואס זענען געשטעלט אויף די וואס לערנען משניות און די אויסדרוק אין זוהר שטייט 'זיי זאגן משניות' האט זיך איינער אנגערופן קוק ממש די זאך פון זאגן משניות, האט דער ראש ישיבה געזאגט אז אנפאנג ווען ער איז מקורב געווארן האט ער זיך געפריידט צו טרעפן יעדע פלאץ אין די תורה אדער חסידישע ספרים וואס שטייט דארט פון זאגן תורה, אז ער זאל קענען ווייזן 'אז אנדערע צדיקים זאגן דאס אויך די גרויסקייט פון זאגן', אבער מיט די צייט האט ער געזען אז ס'העלפט נישט, צו דעם דארף מען האבן תמימות און פאלגן דעם הייליגן רבי'ן.

פערציג טעג איז נאר אן תשובה

אויך שטייט דארט אין זוהר ווי ס'איז דא געוויסע עבירות וואס אויב א מענטש טוט די עבירה לייגט מען אים אריין אין חרם, ער איז בנידוי פאר 40 טעג, אין יענע טעג ווערט נישט אנגענומען זיינע תפילות וכדו' האט דער ראש ישיבה געזאגט אז דאס איז נאר ווען מען טוט נישט תשובה, אבער אויב דער מענטש טוט תשובה ער איז זיך מתוודה צום אייבעשטן און ער זאגט פארן אייבערשטן אז ער גייט דאס מער נישט טון איז ער מער נישט בנידוי, ווייל אויב נישט וועסטו דען זאגן אז איינער האט גערעדט לשון הרע זאל ער מער נישט דאווענען ווייל זיינע תפילות ווערן נישט נתקבל? מען רעדט דאך און מען פארלירט זיך, מען האט שוין גערעדט לשון הרע, אויב אזוי זאל מען מער

נישט לייגן תפילין? נאר ס'מיינט צו זאגן אז מען זאל אכטונג געבן נישט צו טון די עבירות און אויב מ'איז יא דורך געפאלן זאל מען תשובה טון.

דער ראש ישיבה האט געלערנט ווייטער זוהר האט מען געזען אז אין זוהר שטייט ווייטער קלאר אזוי ווי דער ראש ישיבה האט געזאגט אז אויב דער מענטש טוט תשובה איז מען אים גלייך מתיר די חרם, האט דער ראש ישיבה געזאגט "זעסט דער זוהר זאגט דאס קלאר" מענטשן זענען מפרסם אין די בלעטער וואס ס'קומט ארויס כרוזים אז אויב מען טוט דאס אדער דאס ווערן די תפילות נישט נתקבל, מען דארף אויך שרייבן א כרוז פון די שטיקל אז אויב מען טוט תשובה ווערן ווייטער די תפילות גלייך נתקבל.

אויך איז געווען א אינגערמאן וואס איז אנגעקומען צום שיעור און דער ראש ישיבה האט אים געפרעגט צו ער איז געווען אין מקוה? האט ער געזאגט אז ניין ווייל די נייע מקוה איז געווען פארשפארט (דער ראש ישיבה האט געזאגט א ווערטל אז ס'איז אזוי ווי ביי שלמה המלך די ערשטע טאג זענען די גבאים פארשלאפן) און די אלטע מקוה איז יא געווען אפען אבער ס'איז נישט געווען קיין האנטיכער, האט דער אינגערמאן געטראכט אז ממילא איז ער דאך געווען אין מקוה ביים עלות השחר ס'וועט גארנישט זיין אויב ער וועט גיין אין מקוה נאכן שיעור, אבער דער ראש ישיבה האט אים געזאגט אז ניין, מען לערנט נישט קיין זוהר פאר מען גייט אין מקוה, דער ראש ישיבה האט אים געזאגט אז ער קען ניצן זיין האנטיך, ביסטו דען געמאכט פון גאלד?

גרויסקייט פון שבת'דיגע סעודה

שפעטער איז געשטאנען אין זוהר די גרויסקייט פון סעודות שבת ויו"ט ווי אלע סעודות גייען ארויף צו א היכל און מען מאכט פון דעם אויבן גרויסע זאכן, דארט איז דא מיליאנען מיליאנען מלאכים וואס קוקן דורך יעדע סעודה וואס א איד האט געמאכט, די אויסדרוק פון זוהר איז אז מען מאכט די סעודה "כְּדְקָא יָאוּת" (ווי ס'דארף צו זיין) דעמאלט בענטשט מען דעם מענטש און מיליאנען מלאכים ענטפערן אמן. האט איינער געפרעגט דעם ראש ישיבה וואס מיינט די זוהר מיט די ווערטער "ווי ס'דארף צו זיין"? האט דער ראש ישיבה שיין מסביר געווען אז מען זאל מאכן א פשוטע פריילעכע סעודה, נישט שרייען, זיך נישט קריגן, מען לייגט א ווייסע טישטיך, מען גרייט אן עסן, מען מאכט קידוש, מ'עסט און מען שמועסט רואיג, א פשוטע פריילעכע סעודה.

> ס'איז דא מענטשן וואס הערן די שיעורים, זיי זענען זיך מחי' מיט רעדן צום אייבערשטן און מיט די חיזוק אין אמונה, אבער אויפן סדר דרך הלימוד הינדערן זיי זיך

און דער ראש ישיבה רופט זיך אן צו מיר: "דו ביסט דאך געווען נעכטן ביי מיר ביי די סעודה וואס האסטו געזען? א פשוטע סעודה מען האט געשמועסט על דא ועל הא, מען האט אפילו נישט געזינגען כד יתבון ישראל. איך שעם זיך אנשי שלומינו מאכן שיינע סעודות מען זינגט און מען פארציילט, ביי מיר איז א פשוטע סעודה, מען רעדט סתם פשוטע שמועסן אבער דאס מיינט כְּדְקָא יָאוּת פלעין א פשוטע סעודה".

וואס נעם איך מיט פון קבלת התורה

נאך א שיינע שמועס איז געווען אז איינער האט געפרעגט פונעם ראש ישיבה אז מען גייט יעצט לייענען מתן תורה און זיינע מגידי שיעור פלעגן אייביג אראפ לייגן דעם שבועות אז מ'דארף מקבל זיין די תורה ביים לייענען מען דארף דערהערן די מתן תורה, נישט דורך לאזן די קבלת התורה אן גארנישט וכדו'.

ווי אזוי טוט מען דאס למעשה? האט דער ראש ישיבה געזאגט אז ברוך השם מיר זענען מקיים די עשרת הדברות, די אלע זאכן האבן די צדיקים געזאגט פאר מענטשן וואס האבן נישט מקיים געווען די תורה אז יעצט זאל מען אנפאנגן מקבל זיין די תורה און זיך אפלאזן פון עבירות וכו' אבער ב"ה אז מיר האבן מקיים געווען שוין פאראיאר אלע עשרת הדברות, און דער ראש ישיבה האט אויסגערעכנט: "אנכי ה' אלוקיך איך האב אמונה, איך ביק זיך נישט צו קיין געטשקע, איך שטעל מיך אויף ווען מיין טאטע מאמע קומט אריין, איך היט שבת, דאס מיינט אז איך בין מקיים די תורה, פאר אונז בלייבט נאר זיך צו פרייען מיט די מצות, מיר זענען מקיים די מצות, יעצט דארפן מיר אויך זיך מקבל זיין זיך צו פרייען דערמיט".

דער ראש ישיבה האט געזאגט: "ס'איז אויך דא א זאך פון צדיקים וואס האבן געהערט קולות וברקים וכדו' ווי למשל דער הייליגער קדושות לוי האט געוואלט פועל'ן אז ער זאל זוכה זיין צו זען די מעשה מרכבה פון יחזקאל ס'איז דא אזא זאך אויך, אויב דו פילסט אז דאס איז דיין אמת, בעט אויף דעם, אבער יעדער זאל בעטן וואס ער דארף, אז איינעם'ס אמת איז געלט זאל ער בעטן אויף געלט, מיין אמת איז צו בעטן אויף שמחה".

יענער האט א בעסערע שטוב

נאכדעם האט דער ראש ישיבה גערעדט פון לא תחמוד אז ס'איז דא נעבעך מענטשן וואס זענען מקנא יענעמ'ס שטוב - בית רעיך, אשת רעיך, זיי טראכטן אז יענער האט בעסער חתונה געהאט, יענעם'ס קאר שורך וחמורך ממש אזוי ווי ס'שטייט אין עשרת הדברות, דאס איז די גרעסטע רחמנות, די גרעסטע רחמנות איז אויף א מענטש אז ער איז נישט צופרידן, ער מיינט אז ביי יענעם איז בעסער. מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זיין צופרידן און נישט קוקן וואס טוט זיך ביי יענעם.

שכח אייבערשטער פאר די טעם גן עדן פון זיצן שבת צופרי אין די ריינע ליפט און וואלד צווישן די הימל און ביימער און לערנען זוהר הקדוש.

שכח אייבערשטער פאר די געשמאקע פריילעכע דערהויבענע יו"ט אין שטעטל.

ער קוקט עס
ווייל ס'איז
ארויפגעקומען

**היינט היט ער
שוין זיינע
אויגן!**

„די "שוארטס"
איז היינט די
גרעסטע
הפצה"

$180
זכות חיזוק יומי

*sruliHeskel

פאר די
ברסלב'ע
שטוב

סאפיסטיקירטע 24 שעה'דיגע קעמערעס

ש. טראכטער

די פערפעקט פארפאלק
ג. פעקעטע

די צייטווייליגע בעט
מ. פאפענהיים

Creamy broccoli soup
רעסעפי

ווארעמע
ברעטער

אין קורצן פון פריער: בתי' - קינד פון ר' יודא לייב ווזוגתו בילא מייזליק ז"ל איז געבוירן אויף דער עלטער. ווען בתי' איז געווען כמעט דריי יאר אלט י"ז אלול תרצ"ט האט אויסגעבראכן די ביטערע צווייטע וועלט קריג. די יונגע בתי'לע מיט די טאטע מאמע זענען געבליבן לעבן אין סאמארקאנד.

און יעצט לייענט ווייטער:

דינסטאג כ"ה אייר תש"ה האבן זיך די דייטשן אונטערגעגעבן און עס איז געקומען א סוף צו די ביטערע און בלוטיגע וועלט מלחמה.

ווי נאר די נייעס איז אנגעקומען קיין סאמארקאנד האט זיך משפחת מייזליק געגרייט צוריקצופארן קיין קיעוו. זיי האבן שוין ליידער געוואוסט וואס די רשעים, די נאציס ימ"ש האבן געטון מיט די זעקס אינגלעך, אבער דערווייל האבן זיי גארנישט געהערט פון ליפשא און זיי האבן געהאפט צום אייבערשטן אז ווען זיי וועלן אנקומען קיין קיעוו וועלן זיי זיך עפעס דערוויסן איבער ליפשא.

אויב האט משפחת מייזליק געמיינט אז זיי קומען צוריק אהיים, זענען זיי נעבעך ביטער אנטוישט געווארן ווען זיי זענען אהיימגעקומען צו א חורבן. די שטאט קיעוו איז געווען חרוב ונחרב און פון זייער דירה איז נישט געבליבן א זכר.

די משפחה'לע האט זיך ארומגעדרייט אין שטאט זיכענדיג וואו זיך צו פלאצירן. צום סוף האבן זיי געפונען אן אינטערערדיגע דירה, אסאך טרעפ אונטער די ערד ווי זיי האבן זיך פלאצירט.

די דירה (אויב מען האט דאס געקענט אזוי אנרופן) איד געווען אן אונטערערדיגע קעלער, טינקל און נאס. עס איז געווען 3 פענסטערס אבער צוויי זענען געווען פארדעקט מיט ברעטער..

ש. טראכטער

דאס האט זיך ארויסגעשטעלט שפעטער צו זיין א גרויסע טובה פאר זיי וויל זיי זענען געווען פארשטעקט פון אומגעוואונטשענע אויגן פון די קעי. דזשי. בי.

איין מאל האט זיך בתי' אפגערעדט צו איר טאטע אז ווען זי קוקט ארויס פון פענסטער זעט זי נאר די פיס און די שיך פון מענטשן. האט איר דער טאטע געזאגט, "דו שטייסט דא און דו קוקסט ארויס, זעסטו די פיס פון מענטשן, איך שטיי אויף די זעלבע פלאץ און איך זע שטערנס פון הימל וואס לייכטן און שיינען צו מיר, עס איז נישט וויכטיג פון וואו מען קוקט," האט איר די טאטע געזאגט, "נאר וואס מען זעט! אין יעדע פינסטערניש איז פאראן שטערנס - אויב איך זע נישט די שטערנס איז דאס וויל עפעס איז קאליע געווארן אין מיר... דאן דארף "איך" זיך מתקן זיין און זוכן די שטערנס."

די קליינע בתי' האט אריינגענומען די לימוד אין זיך, די לימוד פון זוכן נקודת טובות אין יעדע מצב. דאס איז וואס דער רבי לערנט אונז פון בצר הרחבת לי, אין יעדע צרה און אין יעדע פראבלעם זוכן וואס איז גוט און דאן ווערט בערייט ווערן יעדע מצב.

די עלטערן האבן אנגעהויבן זיך נאכפרעגן איבער זייער טאכטער, אויב איינער האט עפעס געהערט פון איר אבער קיינער האט נישט געוואוסט וואס צו זאגן.

איין טאג איז אנגעקומען א מעלדונג פון פאסט אפיס, מיט א טריקענע מעלדונג, "מיר טוען אייך אינפארמירן אז ליזא מייזליק איז געפאלן אין שלאכט בשעת א העארישע ווידערשטאנד פאר'ן לאנד." עס איז נישט געשטאנען קיין שום פרטים, אדער אינפארמאציע איבער ליפשא. אפילו די מייזליקס האבן שוין לאנג געקלערט אז ליפשא איז שוין נישט צווישן די לעבעדיגע, איז דאך די אפיציעלע מעלדונג געווען א קלאפ פאר די טייערע עלטערן.

משפחת מייזליק האט נישט געוואוסט ווען צו האלטן יארצייט. בתי' דערציילט אז אירע עלטערן האבן אסאך מתפלל געווען אז זיי זאלן וויסן ווען צו האלטן יארצייט. איין טאג האט אריינגעקלאפט א איד פון א וויטן שטאט ביי זיי אין שטוב, דער איד איז געווען אין קיעוו צוליב דעם וואס ער האט געדארפט אריבערגיין אן אפאראציע.

ער האט זיך געהאט נאכגעפרעגט וואו ער קען טרעפן א כשר'ע מאלצייט און מען האט אים צוגעוויזן צו גיין צו "ר' לייבא'ס שטוב". די מייזליקס האבן אים זייער ווארים אויפגענומען און אים סערווירט א ווארימע מאלצייט.

אינמיטן די סעודה האט דער גאסט אנגעפרעגט וואס זייער משפחה נאמען איז, ווען ער האט געהערט אז זיי הייסן מייזליק האט ער זיך אינטערעסירט, "זענט איר אפשר פערצופאל משפחה מיט א יונגע מיידל "ליזא מייזליק"? (דאס איז געווען איר אפיציעלע נאמען וואס איז געווען איינגעגעבן ביי די שטאט.)

ווען דער איד האט געזען די שטילקייט וואס האט זיך אראפגעלאזט אין שטוב האט ער איבערגעפרעגט זיין קשיא, בתי' האט געבראכן די שטילקייט און אים געפרעגט, "וואס ווייסט איר וועגן איר?"

דער אורח האט צוריקגעענטפערט, קענטליך איבערגענומען, "וואס איך ווייס וועגן איר? איך האב זיך איינגעשטעלט מיין לעבן איר צו ברענגען צו א אידישע קבורה."

דער איד האט דאן דערציילט וויאזוי ליפשא מיט איר גוט הארץ האט זיך איינגעשטעלט איר לעבן צו גיין ראטעווען דאס לעבן פון אנדערע אידן, אומצאליגע אידן זענען געראטעוועט געווארן אין זכות פון איר. זי איז געלאפן מיט אזא מסירת נפש ראטעווען אנדערע און נישט געקוקט אויף די סכנות ארום..

איין טאג איז זייער בונקער באמבאדירט געווארן, און ליפשא איז אריינגעלאפן ראטעווען די פארוואונדעטע סאלדאטן. דער אורח האט זיי דערציילט אז ער האט געשריגן צו איר אז זי זאל זיך גיין באהאלטן אבער די העלדישע פרוי האט ווייטער פראבירט צו ראטעווען מענטשן.

שפעטער ווען די באמבאדירונג האט זיך אפגעשטעלט איז דער איד ארויסגעגאנגען און געזען אז ליפשא איז נעבער געפאלן א קורבן אין יענע שלאכט. דער איד האט זיך דאן מטריח געווען מיט די הילף פון אנדערע אידן אויפצוגראבן א קבר פאר די פרוי וואס האט ארויסגעהאלפן אנדערע אידן יעדן טאג און אזוי איר געברענגט צו קבר ישראל.

ליינט קומענדיגע וואך ווייטער אי"ה

ש. טראכטער

סאפיסטיקירטע 24 שעה'דיגע קעמערעס

איך וואונדער זיך וויאזוי אידן וואס וואוינען אין ארץ ישראל גייען אריבער די יעצטיגע טעג אן די עצות פון רבי'ן. אויב דא דרייען זיך מענטשן אן א קאפ, דערשראקן און צעמישט, וויפיל מער דארף זיין די שרעק און פאניק ווען מען וועקט זיך אויף צו סירענעס און פחדים? אפילו ווען מען איז זוכה צו לעבן מיט די זיסע עצות, דארף מען דאך אזויפיל תפילה, התבודדות און חיזוק אנצוגיין, ספעציעל אין א מצב מלחמה, וויאזוי מאכן עס מענטשן אן דעם?

די פארגאנגענע פרייטאג רעד איך צו א באקאנטע און זי זאגט מיר אז זי איז אזוי דערשראקן, זי קען ממש נישט הערן די נייעס. (ווער בעט אייך?) זי שפירט א סקרוך אין אירע ביינער, זי איז ממש אריין אין א פאניק, וואס וועט זיין? די וועלט גייט אונטער? ווער ווייסט וואס די מארגן וועט ברענגען?

אינצווישן דערציילט זי מיר נאך א נייעס וואס זי האט געהערט, אן אינטערעסאנטע קרישקעלע, אין אינדיע האט א פליגער זיך געהויבן צו פארן איבער'ן ים אבער בלויז געציילטע מינוט נאכ'ן ארויספארן האט די פילאט געזען אז עס איז דא אן ערנסטע פראבלעם מיט'ן מאטאר פון די פליגער, און ער האט צוריקגעדרייט דעם עראפלאן, ער האט אנגעיאגט צו לאנדען געהעריג אבער ממש אין די מינוט וואס די פליגער האט געלאנדעט האט עס אויפגעריסן. די גאזאלין האט אנגעהויבן ברענען און די גאנצע פליגער איז פארברענט געווארן.

איין מענטש האט אנגעיאגט צו אנטלויפן, נאר ער איז ארויס מיט'ן לעבן.

מיין באקאנטע ענדיגט צו און זאגט מיר "אינטערעסאנט, נישט אזוי?"

איך ווייס נישט, אינטערעסאנט? יש מנהיג לבירה, עס איז דא א באשעפער וואס פירט אלעס מיט א פונקטליכע חשבון. אויב איין מענטש האט געקענט איבערלעבן, וואלטן אזויפיל אנדערע עס געקענט באוויזן, נישט אזוי? ווייזט אויס אז ניין. איינעם האט מען פון הימל

געזאגט "לעבן" און פאר אלע הונדערט + אנדערע האט מען געזאגט "טויט."

דער ראש ישיבה שליט"א האט לעצטנס נאכגעזאגט די מעשה ווען רבי שמעון בר יחאי איז ארויס פון די מערה, רבי שמעון בר יחאי מיט זיין זון רבי אלעזר זענען ארויסגעקומען פון הייל און האבן געזען ווי פאנגער פרובירן צו כאפן א פייגל, זיי האבן אויסגעשפרייט דעם נעץ און שוין כמעט געכאפט א פייגל אבער אין די לעצטע מינוט האט זיך די פייגל ארויסגעדרייט. א מינוט דערויף איז א צווייטע פייגל אריבערגעפלויגן, און זיי האבן געהערט ווי מען רופט אויס פון הימל, "געפאנגען" און דאס פייגל איז געכאפט געווארן.

א פאנגער פאנגט נישט, א פייער פארברענט נישט, די אטאקעס פון די אראבער און די איראנער הרג'ענען נישט מענטשן, אזויווי די גמרא זאגט: "א מענטש צוקלאפט זיך נישט די קליינע פינגער איידער מען רופט אויס אין הימל."

מיין חבר'טע דערציילט מיר אז איר באבע, אן אלמנה שלאפט געווענליך אליינס. איין נאכט האט פאסירט אז א בוים איז אראפגעפאלן און אריינגעקראכט אין איר באבע'ס הויז, ממש אינעם נעקסטן שטוב ווי די באבע איז געשלאפן. די באבע האט זיך דערוועקט פונעם זעץ און מיט פחד געזען וואספארא נס האט יעצט פאסירט מיט איר. אבער גלייכצייטיג איז זי געווארן זייער דערשראקן דערפון און איז אריין אין א פאניק, וואס וועט דא זיין? אויב האט דאס געקענט פאסירן, ווער ווייסט וואס וועט מארגן פאסירן?

עס איז שוין געווארן א רעש אין די משפחה, מען האט געמאכט א "קאנפערענץ קאל", די גאנצע משפחה האט זיך צאמגעזעצט אויסשמועסן וויאזוי מען קען בארואיגן באבי.

ביז איין אייניקל (מיין חבר'טע) וואס איז אויך זוכה צו לעבן מיט די זיסע עצות, האט אנגערופן איר באבע און געזאגט, "באבי, די מעשה דארף דיר בארואיגן, נישט דערשרעקן, קוק נאר ווי דער אייבערשטער ווייזט דיר אז ער היט דיר, קוק נאר ווי דער אייבערשטער ווייזט דיר אז דו האסט זיך נישט וואס צו שרעקן."

אז מען הערט ווי א מיסל האט שיעור נישט געפלאצט, איז דאס נישט א פחד אויף וואס האט שיעור נישט געקענט פאסירן, נאר פארקערט, א בארואיגונגס איינשפריץ... קוק ווי אונזער טאטע היט, די גוים קענען צילן, ווארפן און פרובירן אבער הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

יארן צוריק האבן מיינע עלטערן געדינגען א גוי וואס זאל איבערבויען א חלק פון אונזער הויז. עס איז געווען אינמיטן זומער און אינצווישן איז אויסגעקומען די ניין טעג, דער גוי איז אנגעקומען צו די ארבעט און מיין טאטע האט אים געזאגט אז די קומענדיגע וואך זאל ער נישט קומען ארבעטן, נאר אזויווי ער איז שוין דא, זאל ער אראפטראגן אלע מיסט וואס האט זיך אנגעזאמלט פון די בוי ארבעט, און די איבעריגע וועט ער שוין צוענדיגן די קומענדיגע וואך נאך תשעה באב.

דער גוי האט פארשטאנען פון זיין זייט אז מיינע עלטערן פארן לכאורה אויף וואקאציע. (איך ווייס נישט פארוואס) ממילא האט ער געוואונטשן א רואיגע רייזע און אראפגעטראגן די מיסט. אפאר מינוט שפעטער רופט ער אן מיין טאטן אויפ'ן טעלעפאן און זאגט אים: "איך האב געענדיגט די ארבעט, און איך בין געגאנגען."

מיין טאטע האט עפעס געהאט א שטיקל פארדאכט אז עס איז נישט אזוי גלאטיג ווי עס זעט אויס. ער איז דאן אראפגעגאנגען אין בעיסמענט און אנגעהויבן זיך ארומקוקן. אן אומזעעבארע קראפט האט אים געטריבן צו עפענען אלע שענק און טירן. מיין מאמע האט אים געפרעגט מיט וואונדער, "וואס זוכסטו?" מיין טאטע האט איר געזאגט אז ער ווייסט נישט פונקטליך, ער וויל מאכן זיכער אז דער ערל איז נישטא.

און אזוי אינמיטן זיינע זיכענישן, עפנט ער א טיר און דארט פאר אים שטייט נישט קיין צווייטער ווי דער גרויסער ברייט ביינערדיגע טינקעלע גוי בשעת זיינע ציין ציטערן פאר שרעק, מען האט אים געכאפט ביי די מעשה.

מיין טאטע פרעגט אים מיט א געמאכטע רואיגקייט, "וואס זוכסטו דא?"

דער גוי האט שטאמלדיג מודה געווען אז ער האט געמיינט אז מיין טאטע פארט אוועק און געוואלט מאכן א חיים טובים און אפליפערן סחורה פון שטוב, ער האט זיך געהאט אפגעשמועסט מיט א חבר וואס דארף באלד אויף קומען און צוזאמען האבן זיי געהאט א פלאן אויסצוליידיגן די דירה.

מיין טאטע האט אים פארשטייט זיך פארטריבן, אבער דער גוי האט נאר געוואלט וויסן איין זאך, "פון וואו האסטו געוואוסט אז איך בין דא? איך האב נישט געזען אז איר האט אויגעלעך - קעמרעס..."

מיין טאטע האט זיך אונטערגעשמייכלט און אים געזאגט, "יא מיר האבן קעמרעס גרויסע קעמרעס, זייער סאפיסטיקירטע קעמרעס, מען זעט עס נישט פונדרויסן."

ווען מיין טאטע האט אונז שפעטער דערציילט די מעשה האט ער אונז געזאגט: "מיר האבן קעמרעס, מיר האבן א טאטע וואס איז הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, א גרויסער באשעפער וואס היט אויף אונז יעדע רגע און יעדע ריר."

אבער נישט נאר אויף באמבעס און אטאקעס און גנבים און פייער איז דער אייבערשטער משגיח, נאר ווי דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן פארגאנגענע וואך אין א מכתב יומי, אז דער בעל שם הקדוש האט אונז מגלה געווען אז אפילו א שטרוי וואס פאלט פון וואגן איז בהשגחה פרטיות, איז מיט א פונקליכע חשבון.

דער יצר הרע פרובירט אונז אריינצולייגן אין א פאניק, דאס איז זייער א גוטע טאקטיק צו צעמישן דעם מענטש פון תכלית. פחד איז עפעס וואס נעמט

איבער די מענטש, די שכל, פחד נעמט קלוגע מענטשן און מאכט זיי צוניש.

מען קען נישט זאגן פאר א מענטש, "האב נישט מורא" איך האב דאך יא מורא. האבן מיר אבער די זיסע עצה פון התבודדות פון אויסשמועסן דעם פראבלעם מיט'ן באשעפער און אריינגעמען די ריינע אמונה אין זיך, אז דער אייבערשטער איז דא און קיינער קען גארנישט טון און שעדיגן "און אז אז גייט מיר גוט, איז עס דו און אז חלילה פארקערט, איז ווייטער דו, און אז עס איז דו איז דאך גוט." (ווי דער ראש ישיבה שליט"א זינגט אינעם ניגון פון דעם צדיק ר' לוי יצחק פון בארדיטשוב זי"ע).

מיר זינגען אין די פיוטים יום כיפור ביינאכט "כהנה כחומר ביד היוצר" מיר זענען נאר אין די הענט פון אייבערשטן, קיינער קען אונז נישט גוטס טון און אוודאי נישט שלעכטס טון, דער אייבערשטער היט, דער אייבערשטער איז דא.

אויך האבן מיר די עצה פון רבי'ן, ווי דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן אין עצותו אמונה פרשת בהעלותך, אז דער רבי לערנט אונז אז א מענטש קען נישט האבן צוויי מחשבות אויף אמאל, אז מען נעמט אריין גוטע מחשבות פאלן שוין די שלעכטע מחשבות אוועק פון זיך אליינס, און אז מען נעמט אריין אין זיך מחשבות פון אמונה גייט שוין אוועק די שרעק. אמת צומאל דארף מען איינעמען די אמונה איינשפריץ צענדליגע מאל א טאג, און עס איז נישט גענוג אז נעכטן האב איך גע'חזר'ט אמונה, נאר טאקע יעדע מאל און אין א צייט ווען מען האט מער שרעק דארף מען עס איינעמען "מינוטלעך", נישט טעגליך.

דאס איז א גוטע טאקטיק פונעם שטן, ער פאראליזירט אונז מיט פחד, די מח ווערט געפרוירן, מען קען שוין נישט צולייגן קאפ אויף וואס מען דארף טון, אפגערעדט פון עבודת השם. די גאנצע כח און מח ווערט מצומצם צו די פחד וואס מען האט און מען פארשווענדט אזויפיל ענערגיע צו אויס'משל'ן די פחד. "אויב וועט זיין אזוי, דאן וועל איך טון אזוי, און אויב דער דאקטער וועט זאגן אזוי, וועל איך פרעגן אזוי... און אויב איך וועל טאקע זען אז דאס איז געשען וויאזוי וועל איך זיך אן עצה געבן? ווער וועט היטן די קינדער?..." און אזוי שפינט זיך שוין אין געדאנק סברות און רעיונות און מען לעבט שוין מיט די גאנצע טראומא בשעת עס האט ניטאמאל פאסירט, און דער מענטש שפירט עס באמת ביז צומאל פאלט ער אריין אין בעט פון פחדים..

אבער אז מען נעמט אריין די עצות פון רבי'ן, און מען פרובירט צו טראכטן גוטע מחשבות (נישט אוועקשטופן די פחד - נאר טראכטן אנדערע זאכן) ווי דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן, "טראכט פון תורה, תפילה אדער אפילו ביזנעס" אין אנדערע ווערטער, האלט זיך פארנומען די מח אפילו מיט טעכנישע זאכן, בלייבט נישט פלאץ אין מח צו טראכטן פון פחד, און ווען די פחד קומט יא צוריק האבן מיר אונזער צווייטע עצה פון תפילה והתבודדות.

צו יעדן קומט ער מיט אן אייגנארטיגע פחד, כהיום איז ביי די אומות העולם דא איבער טויזנט "דאקומענטירטע פחדים"... דער יצר הרע שלאפט נישט.

איינער האט פחד פון פייער און וואסער און איינער פון מלחמה. א צווייטער האט פחד ווען א קינד היסט אינמיטן נאכט און די מח לויפט שוין אויפ'ן ערגסטן ווער ווייסט וואס וועט זיין? מען זעט זיך שוין צווישן די שפיטאל ווענט און מען רישט זיך שוין אויפ'ן ערגסטן.

ביי איינעם איז עס פחדים פון געלט, און דאס איז א פרישע פחד יעדן טאג, פון וואו וועלן מיר האבן געלט פאר שבת, פאר יום טוב, אדער פאר קליידער פאר די קינדער?

אפשר וועט מען אונז אפהאקן די לעקטער, אדער ארויסווארפן פון די דירה?

ביי איינעם איז עס פחדים וויאזוי איך וועל מסדר זיין דעם טאג? צו וועל איך מענידשן? וועלן מיינע קינדער אויסוואקסן געזונט? האב איך די גייסטישע כוחות צו פירן א שטוב? און אויב נישט? וואס וועט זיין?

די וועלט פון טערעפי רעכנט אויס אומצאליגע פאביעס (פחדים) וואס מענטשן האבן. עס איז אפילו פאראן אן אפיציעלע פחד וואס רופט זיך

hexakosioihexekontahexaphobia

דאס איז אן אומרעאליסטישע פחד פון די נומבער 666. פרעגט מיר נישט וואס די פחד איז און וואס דאס מיינט אדער וויאזוי מען זאגט דאס ארויס..

און אויב איר כאפט א פחד נאר ארויסצוזאגן דאס ווארט איז אויך פאראן א דיאגנאז פאר דעם, די פחד וואס הייסט

Hippopotomonstrosesquippedaliophobia

דאס מיינט די פחד פון לאנגע ווערטער..

אבער די מטרה איז אלעמאל די זעלבע, דאגה זיך, זארג זיך און שרעק זיך, אבי פארגעס פאר תכלית. דאס דערמאנט די שיחה פון רבי'ן אז דער יצר הרע איז ווי איינער וואס לויפט ארום מיט א פארמאכטע האנט און רייצט אן אלע קינדער, און צום סוף עפנט ער די האנט און ווייזט פאר אלעמען אז ער האט זיי אפגענארט.

פונקט דאס טוט ער מיט אונז, ער רייצט אונז אן מיט פחדים, מיט זארג און דאגה און צום סוף שטייט ער אין א זייט און לאכט אונז גוט אויס, אומזיסט געווען אלע פחדים, א שאד געווען אלע זארג. דער אייבערשטער פירט די וועלט.

מיר קענען לעבן רואיג, זארגלאז און נאר דאווענען און בעטן אז דער אייבערשטער זאל האלטן די רעכטע האנט אויף אלע אידן און אז מיר זאלן זוכה זיין אריינצונעמען די אמונה אין זיך.

מיט די געווער קען אונז קיינער נישט באזיגן - נצחתי ואנצח!

מ. פאפענהיים

א ציטעווילניגע בעט

ע-ו-ד י-ש-מ-ע...

לעבעדיגע געזאנגען האט זיך געהערט פון קינדער צימער, איך האב פראבירט עס נישט צו דערהערן, מיין קליינע איז נארוואס איינגעשלאפן, מען דארף זיך נעמען צו די גרויסע, אבער איך בין געזעצן אין קאך מיט א געמאכטע רואיגקייט, נאך אפאר מינוט... נאך אפאר מינוט... איך וועל נאר נעמען עפעס צו טרינקען, שעפשען א קליינע תפילה און געבן א טיפער אטעם..

באם!!! טראך!!! קראטש!!!!!

מממממאאאאאאאאממממממייי יי........!!!!!!

נתי'ס בעט האט זיך צובראכן!!!!

ס'גיסט בלוט!!!!!

איך בין צוגעלאפן אן קיין אטעם...

די מאטראץ פון נתי'ס בעט איז געווען איינגעבויגן אין צוויי, אריינגעשטופט אינעם אויפגעעפנטן מויל פון די בעט, אינעווייניג איז שלומי געזעצן, און געשריגן קולי קולות..

אוי וויי! פונקט ער! דער היסטערישער פון די גאנצע משפחה. איך פראביר זיך האלטן רואיג, די קינדער שטייען ארום מיט בלאסע פנימער, איך כאפ אן שלומי און איך שלעפ אים פאמעליך ארויס פון גרוב, יעדע ריר שרייט ער קולות, אויב די אנדערע קינדער זענען בלאס, קוקט ער אויס ווי א מת לא עלינו... פון זיין פוס רינט בלוט, ער ווארפט זיך אין מיינע הענט, "ס'בלוט!!! ס'טוט וויי!!!"

איך לייג אים אראפ אויף זיין בעט, עס ווערט פארשמירט מיט בלוט. מען דארף צוגיין צום דאקטער? עס באפאלט מיר א שוואכקייט, פונקט היינט? איך ווייס שוין פון אינדערפרי אז היינט גייט מיין מאן אהיימקומען שפעטער, די גאנצע צימער נעמט זיך דרייען פאר מיינע אויגן.

נתי! ברענג דא וואסער צו טרינקען, יענקי לויף ברענגען שמאטעס!

איך זעץ זיך אראפ נעבן שלומי, דער

שווינדל בארויגט זיך אביסל, יענקי איז שוין דא מיט די שמאטעס, איך נעם א ריינע שמאטע און דריק אויפן פינגער וואס בלוטיגט, שלומי קוויטשעט, אבער די בלוט שטעלט זיך גלייך אפ, שכח אייבערשטער!!!

נתי איז ענדליך דא מיטן פלאש וואסער און גלעזער, ער פילט זיך מעכטיג אויסצוטיילן א גלאז פאר יעדן, שלומי טרינקט אביסל, זיין קאליר קומט אביסל צוריק, איך כאפ זיך אויך אפ, און ענדליך קען איך נעמען דעם טיפן אטעם...

״מאמי, מען דארף רופן הצלה?״ - יענקי איז גלייך אויף למעשה, שלומי ווערט צוריק בלאס.

״ניין!״ - זאג איך פעסט - ״די בלוט האט זיך ברוך השם אפגעשטעלט, עס זעט נישט אויס צו א גרויסע שניט, מאמי וועט לייגן א באנדאדזש און דער אייבערשטער וועט העלפן עס וועט זיך שיין אויסהיילן״.

יענקי לויפט ברענגען די שמיראכץ און באנדאזש'ן.

״ס'טוט שטארק וויי?״ פרעג איך שלומי.

ער שאקלט צו מיטן קאפ, טרערן באוויזן זיך אין זיינע אויגן. ״איך האב געהאלט אינמיטן טאנצן אויף די חתונה... און אינמיטן האט זיך די בעט צובראכן, איך בין געפלויגן און אריינגעפאלן אין די לאך״..

איך נעם די שמיראכץ פון יענקי, ״קוק שלומי, איך גיי יעצט גוט ריין מאכן ארום און ארום די שניט, אזוי...״ - ער ציט זיך אביסל איין - ״יעצט לייגט מען ארויף אביסל פון די שמיראכץ, און מען פארקלעפט עס גאר גוט. קינדערלעך, יעצט בעטן אלע צוזאמען 'הייליגער באשעפער העלף אז שלומי'ס פוס, זאל זיך שנעל אויסהיילן!'״

״א גוטע נאכט!״ די דרויסנדיגע טיר עפנט זיך. טאטי קומט אריין אין צימער ״א גוטע נאכט״ פרעגט ער פארוואונדערט: ״וואס גייט דא פאר?!״

די אינגלעך הייבן אן צו רעדן אלע אויפאמאל, נתי'ס בעט איז צובראכן! ״שלומי איז אראפגעפאלן!״ ״ער האט בלוט!״

איך קוק זיך ארום, נתי'ס בעט האט אן ערנסטע לאך אינדערמיט, די דרויסנדיגע פרעים איז יא געבליבן גאנץ, אבער מען קען אזוי נישט שלאפן אויף דעם, און די אנדערע בעטן איז פארשמירט מיט בלוט..

טאטי נעמט דעם מצב אין די הענט אריין: ״היינט נאכט וועט נתי שלאפן אויפן מאטראץ אויף דער ערד, יעצט וועט יעדער העלפן לייגן ריינע בעטגעוואנט, און אריין אין בעט!״

שלומי ווייזט זיין באנדאזשירטן פוס פאר טאטי, טאטי באטראכט עס ערנסט, און גלעט זיינע בעקעלעך ״אה, מאמי האט עס אזוי גוט באנדאזשירט, שכח אייבערשטער עס בלוט שוין נישט, און דער אייבערשטער וועט העלפן, עס וועט דיר שוין ווערן בעסער״.

ענדליך זענען די בעטן גרייט צו שלאפן, נתי שפרינגט אויף זיין מאטראץ, אבער מיט א שטרענגע ווארט ווערט ער איינגעשטילט און צום סוף איז אזוי אויך געווארן נאכט

טאטי באטראכט דעם צובראכענעם בעט ״שוין נישטא וואס צו טון מיט דעם, פסק'נט ער, עס איז געקומען די צייט צו קויפן א נייע.״

דער אמת איז אז איך בעט שוין לאנג דעם אייבערשטן אויף דעם, די בעט איז צווייטהאנטיג, ווען מיר האבן געמופט האבן אונז צו אלע הוצאות זיך נישט געקענט ערלויבן צו קויפן א נייע בעט, און פונקט האב איך געהערט פון מיין מומע אז זי גייט ארויסווארפן א בעט, כאטש איך האב געוואוסט אז אויב מיין מומע ווארפט עפעס ארויס איז עס ווערד לכל הדיעות צו אנקומען מיסט, האב איך איר דאך געבעטן אז איך וויל עס זען פארדעם, מיין מומע האט זיך אנגעכאפט אויף מיינע ווערטער, פטור ווערן פון א אלטע בעט אן די הארץ ווייטאג פון ווארפן אין מיסט איז דאך א געוואלדיגע זאך. שוין אויפצומארגנ'ס איז עס געווען ביי מיר אין הויז, האלב צונומען, מיין מאן האט אבער אריינגעהאקט אפאר שרויפן, און די בעט איז געווארן גאנץ, גענוג אויף צו שלאפן אויף דעם. מיר איז עס נישט צופיל אנגעגאנגען, איך האב נאך געפלאנט צו קויפן א נייע, וואס זאל זיין פאסיג צו די אנדערע מעבל, אבער אויף דערווייל וועט עס זיין פונקט גוט.

דערווייל האט זיך געצויגן אפאר יאר, ווען איך לייג אוועק נאך און נאך תפילות, יעצט איז געקומען די צייט, מען קען עס שוין מער נישט פארעכטן

די משפחה איז ברוך השם אויך געוואקסן אינצווישן און מיר האבן געפלאנט אויף א בעט פון דריי מאטראצן וואס גייט אריין איינס אונטערן צווייטן. ווייל איך האב געוואוסט פונקטליך וואס איך וויל איז דער באשטעלן געגאנגען איינס, צוויי, איך קען מיינע חברה, עס דארף זיין גענוג שטארק, און מיר האבן אויסגעקליבן א קאליר וואס זאל אויפלעבן דעם צימער און דאך זיין פראקטיש.

צוויי וואכן שפעטער איז עס אנגעקומען, א גאנצע שיינע נייע בעט, גוטע מאטראצן, די רעדלעך זענען געפארן געשמאק, און די בעטן האבן זיך אריינגעגליטש שטיל איינער און צווייטן, די אינגלעך האבן שוין קוים געקענט ווארטן צו גיין שלאפן..

ווען זיי זענען אריין אין די בעטן נאך פארן הייסן, האב איך אביסל באטראכט די נייע גלאנציגע האלץ, און דאן האב איך באמערקט אז דער קאליר איז העלער פון וואס אונז האבן באשטעלט... דער גאנצער גלאנץ איז פארשוואונדן, איך האב דאך עקסטער באשטעלט א קאליר וואס זאל זיין גענוג ליכטיג אבער דאך פראקטיש, און דא איז געשען אזא טעות... איך האב זיך פארבינדן צום געשעפט, אבער זיי האבן אונז געוויזן אז דאס האבן אונז באשטעלט, פונקט די קאליר, אפשר איז די לעקטער'ס אין געשעפט אנדערש ווי ביי מיר אינדערהיים..

אויפצומארגנ'ס איז שוין געווארן פלעקן אויף די האלץ פון די קינדער'ס שיך, איך האב זיך אויפגעגעסן, פארדעם האב איך עס געקויפט?! איך זאל דארפן טאג און נאכט שטיין און עס ווישן?! יעדן מאל וואס איך בין אריין אין צימער ביים אויפרוימען, צאמלייגן וועש, און אוודאי אינדערפרי צו אויפוועקן די קינדער, און ביינאכט ביים לייגן שלאפן, האט מיר די קאליר געשפרונגען אין די אויגן, און געשטאכן אין הארץ. שלומי'ס שניט האט זיך שוין לאנג אויסגעהיילט, די קינדער האבן שוין אנגעיאגט צו אנשרייבן די בעט, און עס אפווישן, און איך האב זיך נאך אלץ נישט בארואיגט.

אין א רואיגן פארמיטאג, בשעת'ן פארפאקן די וועש אין שאפע, און די בעט האט נאכאלץ מיר געלאכט אין פנים, דאסמאל מיט קלעבעדיגע פינגער אפדרוקן, האב איך מחליט געווען אז דאס איז עס! באשעפער! איך מוז זיך נעמען אפאר מינוט און זיך אויסרעדן וואס ס'שטערט מיר דא אזוי שטארק.

איך האב זיך אראפגעזעצט אויפן בעט: "הייליגער באשעפער! פארוואס בין איך נישט צופרידן מיט די נייע בעט? עס איז שטארק, די מאטראצן זענען גוט, עס פארט געשמאק אריין און ארויס, די קינדער שפרינגען און טאנצן און עס קרעכצעט אפילו נישט. איין זאך איז אנדערש ווי געפלאנט, די קאליר איז אביסל צו העל. באשעפער! העלף ס'זאל מיר שוין מער נישט אזוי באדערן!

איך פלעג זיך אלץ וואונדערן וואס איז פשט אז די אמעריקאנע עולם קוקט אזוי ארויס אויפן זומער צו גיין וואוינען אין פארשימלטע באנגעלאוס מיט שרצים ורמשים. ביז חנוכה רעדט מען פון דעם.

די פריערדיגע בעט איז געווען אלט, וואקלדיג, אויסגעקנאקעטע מאטראצן, אפגעשיילט די קאליר, און עס איז מיר בכלל נישט אנגעגאנגען, יא, כ'האב דאך געוואוסט אז איך וויל עס נישט אויף אייביג, נאר אויף ביזדערוויל, ביז מען וועט זיך קענען ערלויבן צו קויפן..."

אה, אה... הייסט עס אז ווייל כ'האב געוואוסט אז ס'איז צייטווייליג האב איך געקענט זיין פרייליך..."

איך פלעג זיך אלץ וואונדערן וואס איז פשט אז די אמעריקאנע עולם קוקט אזוי ארויס אויפן זומער צו גיין וואוינען אין פארשימלטע באנגעלאוס מיט שרצים ורמשים. אלס א ירושלימע געבוירענע, פלעג איך הערן פון אונזערע חוץ לארץ'דיגע קרובים אזעלכע פראגעס ווי: "ווי אזוי קענסטו וואוינען אין אזא קליינע הויז? ווי אזוי קענען אייך זיך אויס אין די שמאלע געדרייטע געסלעך? ווי אזוי האלטן ענק אויס מיט וויניג הילף? די קינדער אזויפיל צייט אינדערהיים?"

און דא גייען זיי - די אמעריקאנע פארצערטלטע מענטשן - מיט אלע קינדער, מיט די גאנצע הויז צאמגעפאקט, צו אסאך ערגערע און קלענערע הייזער... ביז חנוכה רעדט מען פון דעם לעצטן יאר... און פון חנוכה פלאנירט מען דעם נעקסטן זומער..

די גאנצע זאך האט זיך מיר נישט געלייגט אויפן שכל, ביז ווען איינער האט מיר געזאגט: "מיר האלטן אויס די נידריגע באדינגונגען, ווייל מיר ווייסן אז עס איז נאר אויף זומער... מיר ווייסן אז אין שטאט ווארט אונז אפ א געהעריגע געשמאקע באקוועמע הויז..

קומט אויס אויב אזוי, אז ווען א מענטש ווייסט אז דאס לעבן איז צייטווייליג און אט אט גייט מען צוריק צום אייבערשטן, דעמאלט קען מען זיין פרייליך...

אבער ניין, ניין, ניין!!! רעד נישט פון שטארבן... לאמיר רעדן פון פרייליכע זאכן... נעכטן איז געווען א חתונה... מארגן גייט זיין... עם... עם..

האב נאכנישט מורא, איך גיי דיר נישט איינרעדן צו שטארבן... איך וויל נאך אויך לעבן...

יעדע מינוט וואס א איד לעבט איז אומשאצבאר, טייער און חשוב, און דער אייבערשטער האט באשאפן א גרויסע ליכטיגע וועלט צו אונז מהנה זיין, אבער דאס איז א קלייניגקייט אויף די אייביגע תענוגים וואס ס'ווארט אונז אפ, ווען מיר ניצן אויס ריכטיג די טייערע מתנה פון "לעבן"!!!

דער הייליגער רבי עפנט אונז די אויגן צו כאפן די אוצרות וואס וואלגערט זיך אונטער אונזערע פיס, און ער זאגט אונז נאכמער: "וואס האט איר צו זארגן, ווען איך גיי פאר אייך, אייך צו ווייזן דעם וועג צו די העכסטע און גרעסטע מדריגות אין עולם הבא"!

ווען מען לעבט פאר יענער וועלט, האט מען א גוטע לעבן אויף די וועלט, און זיכער אויף די קומענדיגע וועלט.

Creamy broccoli soup

INGREDIENTS:

- 1 BAG FROZEN CHOPPED ONIONS
- 1 BAG FROZEN BROCCOLI
- 1 BAG FROZEN CAULIFLOWER
- SALT TO TASTE

DIRECTIONS:

1) PUT ALL INGREDIENTS INTO A 5QT POT, FILL THE POT WITH A THIN LAYER OF WATER, AND LET COOK FOR 30 MINUTES OR UNTIL THE VEGETABLES ARE SOFT.

2) ONCE FULLY COOKED, THE REST OF THE POT WITH WATER AND BLEND WITH A HAND BLENDER UNTIL CREAMY.

SERVE AND ENJOY!

די פערפעקטע פארפאלק

די וועטערס זענען געווען הערליך שיין, ווארעם און איינגענעם. איך האב זיך דערמאנט פון אלס קינד ווען מיר פלעגן אאאללעעממאל גיין עסן נאכטמאל ביי א וואסער אינדרויסן פון שטאט.

וויבאלד מיר האבן געוואוינט אין די פארנומענע שטאט - ווי מענטשן, קארס, באסעס און טראקס קומען און גייען פיר אין צוואנציג שעה א טאג, און די הימל קען מען נאר זען אז די קאפל פאלט אראפ - דרוקט מען זיך אויס - צווישן די אלע הויכע בילדינגס און געשעפטן, אין די געיעג פון די הלך ילך פון די מענטשהייט וואס וואוינען אין שטאט, איז דעריבער שווער צו קענען אביסל הנאה האבן אדער אפילו באמערקן די שיינע נאטור וואס דער אייבערשטער האט געמאכט אין זיין וועלט, גראז און ביימער איז דאך אפגערעדט אז מען זעט נישט. וואסער איז נאר עפעס פונדערווייטענס, און הימל און זון דארף מען געדענקען צו זוכן, הנאה צו האבן דערפון.

פלעגן מיינע עלטערן אונז טראגן צו א וואסער אינדרויסן פון שטאט, און דארט האבן מיר פארברענגט פארנאכטס, אביסל אינעם אייבערשטן'ס שיינע בריאה. אמאל איז מען געגאנגען צו א פעלד מיט גראז און ביימער, אמאל צו א וואסער וואס פארמאגט א פלאץ וואו מען קען כאפן פיש, אדער סתם אזוי כאפן א שיינע שפאציר ביים ברעג ים, וואו די בהלה שטעלט זיך אפ, און מען קען זען אביסל אייבערשטער.

מיין מאמע פלעגט איינפאקן נאכטמאל און עס מיטברענגען אין בעקעלעך און קאנטעינערס, דארט

האט מען שיין פארברענגט, געגעסן און הנאה געהאט. אסאך מאל פלעגט מען אויך מיטפאקן בייקס, סקוטערס, באליס, באבלס, אדער קייטס צו באשעפטיגן די קלענערע קינדער..

איין שיינעם טאג האב איך געקלערט צו זיך הלוואי זאל איך אויך זיין אזא געשמאקע מאמע צו מיינע קינדער, זיי געבן אזא גוטע צייט וואס איך געדענק פון אלס קינד וואו די משפחה האט אזוי געשמאק הנאה געהאט צוזאמען, אוועקגעגאנגען אביסל פון די בהלה פון שטאט, אביסל ארויסגעטשעקט פון די רוטין, און געשעפט פרישע לופט אנצוגיין אין די הייסע זומער טעג.

מען האט אפגעמאכט א טאג, איך האב זיך גענומען גרייטן א בעג מיטצונעמען פאר די משפחה ווען מען גייט ארויס עסן און טרינקען. זייער שנעל האב איך איינגעזען אז דאס איז בכלל נישט קיין קלייניגקייט, יעדע דעטאל האב איך געדארפט אינזין האבן, געדענקען און איינפאקן. וואסער, קאפס, לעפלעך, גאפלעך, טעלערס, נעפקינס, ווייפס, אביסל סאן סקרין זיך צו באשיצן אויב ס'וועט זיין א שטארקע זון, און פיל מער וואס עס קען אונטער קומען ווען מען גייט ארויס מיט קלענערע קינדער.

אויך האב איך געוואלט איינפאקן נאכטמאל און איך האב געקלערט צו זיך, ס'איז נישט קיין ביג דיל, מען ווארפט עס אריין אין א בעג און מען גייט. למעשה די 'מ'ווארפט - עס - אריין - אין - א - בעג - און - מ'גייט', איז זיך נישט עפעס אזוי גרינג געגאנגען, איך האב קודם געדארפט טראכטן פון א נאכטמאל וואס קען זיין געשמאק צו עסן אפילו ס'איז שוין אפגעקילט, דאן האב איך עס געדארפט צושטעלן, און ווען עס איז פארטיג געווארן האב איך זיך געבראכן קאפ וואס איז די ריכטיגע כלים אין וואס איך זאל עס פאקן, עס זאל נישט ווערן צודריקט, אויסגעגאסן, אויסגעמישט און אזוי ווייטער.

ווען דו זעסט א פארפאלק וואס שפאצירט ארום אזוי געלאסן, און ס'שפיגלט נאך אפ די פערפעקטע שלום בית, האב איך פאר דיר נייעס מיין טייערע חבר'טע, ס'איז א פאלשע קאטשקע.

איך האב אנגעהויבן איינזען אז עס איז נישט אזא קלייניגקייט ווי איך האב געמיינט, אז מען גייט זיך ארויס צו א שיינע פעלד פארברענגען און עסן נאכטמאל די משפחה צוזאמען.

ענדליך בין איך מער ווייניגער גרייט געווארן. מען האט אריינגעלייגט די קינדער אין קאר, מיט גרויס שמחה איז מען געפארן פארברענגען און הנאה פון דעם אייבערשטן'ס שיינע וועלט.

מיר זענען אנגעקומען צו א הערליכע פעלד, וואס אינדערמיט פון דעם זיצט א מענטשליך געמאכטע וואסער. די קינדער האבן ארומגעטאנצן, ארומגעשפרינגען, און צוביסלעך האב איך פרובירט אריינצוגעבן פאר די קינדער זייער נאכטמאל. די וועטער האט זייער שיין מיטגעשפילט און יעדער האט צוזאמען טאקע פארברענגט און הנאה געהאט.

אינמיטן וואסער זענען געווען צוויי הערליכע ווייסע קאטשקעס וואס זענען אזוי רואיגערהייט געזיצן און קוים זיך אביסל ארומגערוקט און געשווימען אביסל דא דארט. אבער די קינדער זענען אזוי איבערגענומען געווארן פון די צוויי זיסע קאטשקעס ווי זיי שווימען אזוי זייט ביי זייט אן קיין שום דאגה אדער זארג. פשוט, רואיג און געלאסן. נאכמער האבן די קינדער מיט פרייד אנגעוויזן, ס'קוקט אויס ווי ס'איז דא פיר קאטשקעס, ווייל די וואסער האט אפגעשפיגלט די צוויי, שיינע, פערפעקט קאטשקעס אין זיך, און אזוי פונדערווייטענס האט עס אויסגעזען ווי פיר קאטשקעס שווימען צוגעלאזן און צופרידן

אויפן וואסער.

ס'איז אריבער אפאר מינוט, די עסן איז שוין ברוך השם אריין אין די פארשפילטע מיילער, און די קינדער זענען געווען גרייט אויף עקשין. מען איז ארום געלאפן צו יענע זייט טייך און געוואלט אביסל שפילן מיט די קאטשקעס. אבער ביים אנקומען אויף יענע זייט טייך וואו די קאטשקעס זענען אזוי רואיג געזעצן ביים וואסער, האבן די קינדער געזען ווי די קאטשקעס שווימען נישט אוועק שנעל אזוי ווי א צווייטע קאטשקע וואלט ווען געטון ווען זיי שפירן א מענטש קומט נאנט, זיי האבן זיך געפריידט דערצו אז מען וועט קענען פארברענגען מיט די קאטשקע אביסל עס ארומלויפן, און עס נאכלויפן..

איין קינד האט אויפגעהויבן א שטיינדל, און פרובירט צילן ארום די קאטשקע זיי צו דערשרעקן און זיי מאכן ארויסלויפן פון די וואסער. דאן האבן מיר געזען אן אינטערעסאנטע זאך, די פערפעקט זיסע, רואיגע, געלאסענע, צוויי קאטשקעס וואס שווימען אזוי שטייטעלעך אויפן וואסער, זיי האלטן זיך א גאנצע צייט נאנט איינע נעבן די אנדערע, און שרעקן זיך נישט פון קיין שום זאך, זיי זענען צו אונזער שאק נישט געווען עכט..

די עכטע לעבן איז קיינמאל פערפעקט צום מענטשליכן אויג. ווען דו זעסט א פארפאלק וואס שפאצירט ארום אזוי געלאסן, און ס'שפיגלט נאך אפ די פערפעקטע שלום בית, האב איך פאר דיר נייעס מיין טייערע חבר'טע, ס'איז א פאלשע קאטשקע.

ווי איבערראשט זענען די קינדער געווען אז די קאטשקע האט געגעבן א זינק אריין אין די וואסער פון די שטיינדל און זיך איבערגעדרייט, אזוי האבן מיר געזען פון אויבן אז ס'איז א הארטע פלעסטיק קלאץ, ס'איז בכלל נישט געווען קיין אמת'ע קאטשקעס. ס'האט זיך דאן קלארגעשטעלט ווי אזוי ס'איז בכלל געווען מעגליך אז קאטשקעס זאלן אזוי רואיג און געלאסן פארברענגען און ארום שווימען און נאך אפשפיגלען אזא שיינע בילד פאר אזוי לאנג. ווייל די אמת איז אז ס'איז נישטא קיין מענטשליכע פערפעקשן אויף די וועלט, קיינעם'ס לעבן איז נישט בעסער ווי דיין, כאטש פון דרויסן קען מען זיך צומאל פאפן.

אז דו זעסט א משפחה מיט קינדער וואס גייען אין גאס אנגעטון just so, איינס ביי איינס, דו זעסט איינעמ'ס הויז הערליך שיין געבויעט און שטענדיג צאמגענומען אינעווייניג און אינדרויסן, אלעס איז א בילד, אלעס איז בלויז אן אנשטעל, דיר צו אויסשטעכן די אויגן.

אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "אלעס וואס מען זעט, איז פאר דעם מענטש למען הבחירה והנסיון". ווען דו זעסט יענעמ'ס קינדער שיין פאלגן, ווען דו זעסט יענעמ'ס זיסע שלום בית, ווען דו זעסט יענעמ'ס אנלימיטעד שאפינג ספריס, ווען דו זעסט יענעמ'ס גאלדענע חסד, געדענק גוט!! נישט אלעס וואס שפיגלט זיך אפ אינדרויסן איז אזוי ווי עס איז אינעווייניג, עס קען זיין אז ס'איז פשוט אן אנשטעל.

אבער מיטן רבינ'ס עצות ווייסן מיר קלאר, אז ס'איז נישט דא וועם און וואס צו מקנא זיין, הייב אן שווימען דיין אייגענע שווים אין לעבן.

ס'איז נאר דא איין וועג צו האבן א געשמאק אין לעבן, מען קען זיך אונטער זינגען, אדער אויסשמועסן אויף די אייגענע שפראך מיט'ן אייבערשטן אפאר אמת'ע ווערטער:

"באשעפער, העלף אונז לעבן בשלום, ווי טויבעלעך אין א זיסע חלום. א שיינע שטוב, מען האט זיך ליב, מען רעדט נאר שיין, די לופט איז ריין. א רואיגקייט, א ווארעמקייט. אזוי הערליך, אזוי פריילִיך"..

* * *

ווען איך האב אנגערופן מיין מאמע דערציילן פון די זיסע קורצע אויספלוג און די לימוד וואס מיר האבן ארויסגענומען פון די פערפעקט פאלשע קאטשקעס, האב איך איר מיט וואונדער געפרעגט ווי אזוי זי האט אלע יארן געהאט כח און מח איינצופאקן און טראגן די קינדער אזוי אפט כדי פארברענגען ביים וואסער..

זי האט זיך צולאכט און קלאר געשטעלט אז דאס איז געווען בערך איינמאל א זומער, אבער אין א קינד'ס מח בלייבט די גוטע געפיל פאר יארן לאנג, עס ווערט אזוי אויסגעברייטערט און אויסגעשפילט אויף אזא מין שטארקע פארנעם אז עס געבט אריין אין די קינד אזא חשק און א חיות אויף יארן שפעטער אין זייער לעבן, ווייל זיי האבן זוכה געווען צו הנאה האבן דורך פארברענגען געשמאק אלס משפחה. א טאטע מאמע וואס קוקן זיך אין די אויגן, און געבן זיך אפ מיט די קינדער, מען לאזט קינדער לעבן און הנאה האבן, באגלייט זיי די גוטע געפיל אויף יארן שפעטער.

BUILT ON CARE, DRIVEN BY HEART™

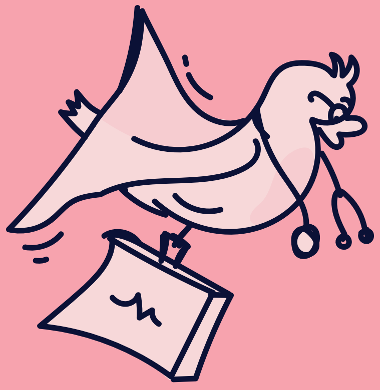

Viruses are going around.

So is the doctor's office.

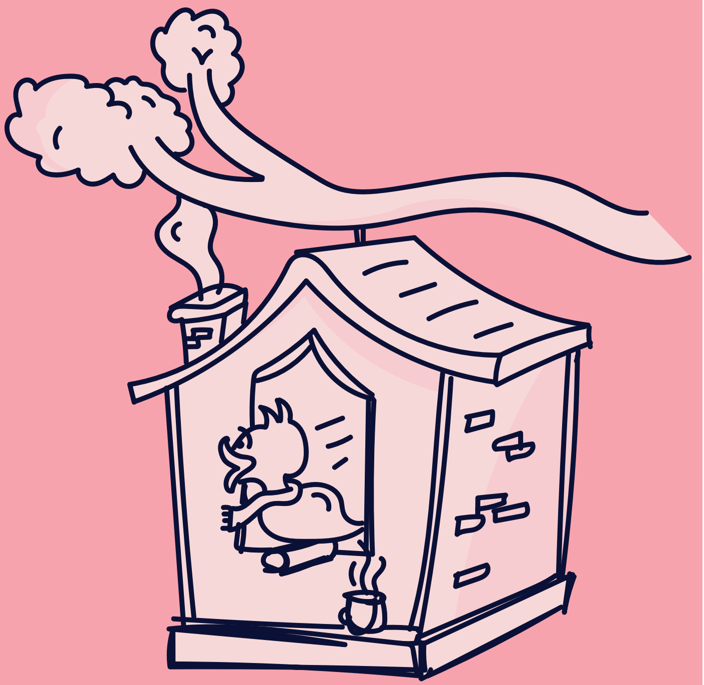

TMMC — MOBILE CARE TRAINED MEDICAL

718.208.2030

Medease
CARE AT HOME

STREP CULTURES | FLU, COVID & RSV TESTING | FULL RESPIRATORY PANEL | EAR CHECKS
URINE CULTURES | BLOODWORK | RASHES & PINK EYE | SEASONAL ALLERGIES

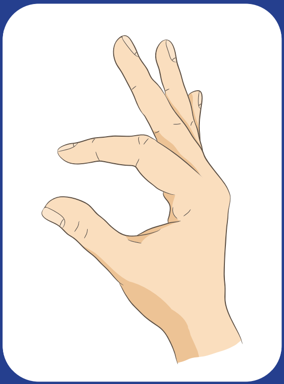

וואס געשעהט מיט איינעם וואס וויל נישט ליידן אביסל?

- ברסלבע חידות

א פייגל וואס קען נישט פליען

- געב א שמייכל

דעם
רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

וועלכע שיחה פון רבי'ן דערמאנט דיך די בילד?

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי האט געזאגט: "א קונץ אראפ צוווארפן א איד? א קונץ איז אויפצוהייבן א איד".

ברסלב'ע חידות

מוהרא"ש זאגט: דער וואס וויל נישט ליידן אביסל דער וועט ליידן

א. ווייניג
ב. אן אויפהער
ג. קיינמאל
ד. אסאך

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי האט געזאגט: "עס איז נישט מעגליך צו זיין א איד אן התבודדות"

געב א שמייכל

וועלכע פייגל קען נישט פליען?

[illegible]

גערבענגט צו אייך דורך: הרב אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות אין נויט

א שטיקעלע ספר המדות

אֱמוּנָה - חלק ראשון

נב. אֵין מָשִׁיחַ בָּא, עַד שֶׁיִּכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבַּגּוּף.

מָשִׁיחַ וֶועט נִישְׁט קוּמֶען בִּיז עֶס וֶועלְן זִיךְ אוֹיסְלֵיידִיגְן אַלֶע נְשָׁמוֹת וָואס גֶעפוּנֶען זִיךְ אִין "גוּף", דִי פְּלַאץ וואוּ עֶס גֶעפוּנֶען זִיךְ אַלֶע נְשָׁמוֹת.

שרייב טישל

לאמיר זיך באקענען

הייב אן אריינצופילן יעדע ליין פון אויבן ביז אונטן (צווישן צוויי ליינס לאזט מען ליידיג), **און שיק אריין צום בלעטל וועם דו האסט געטראפן דא!**

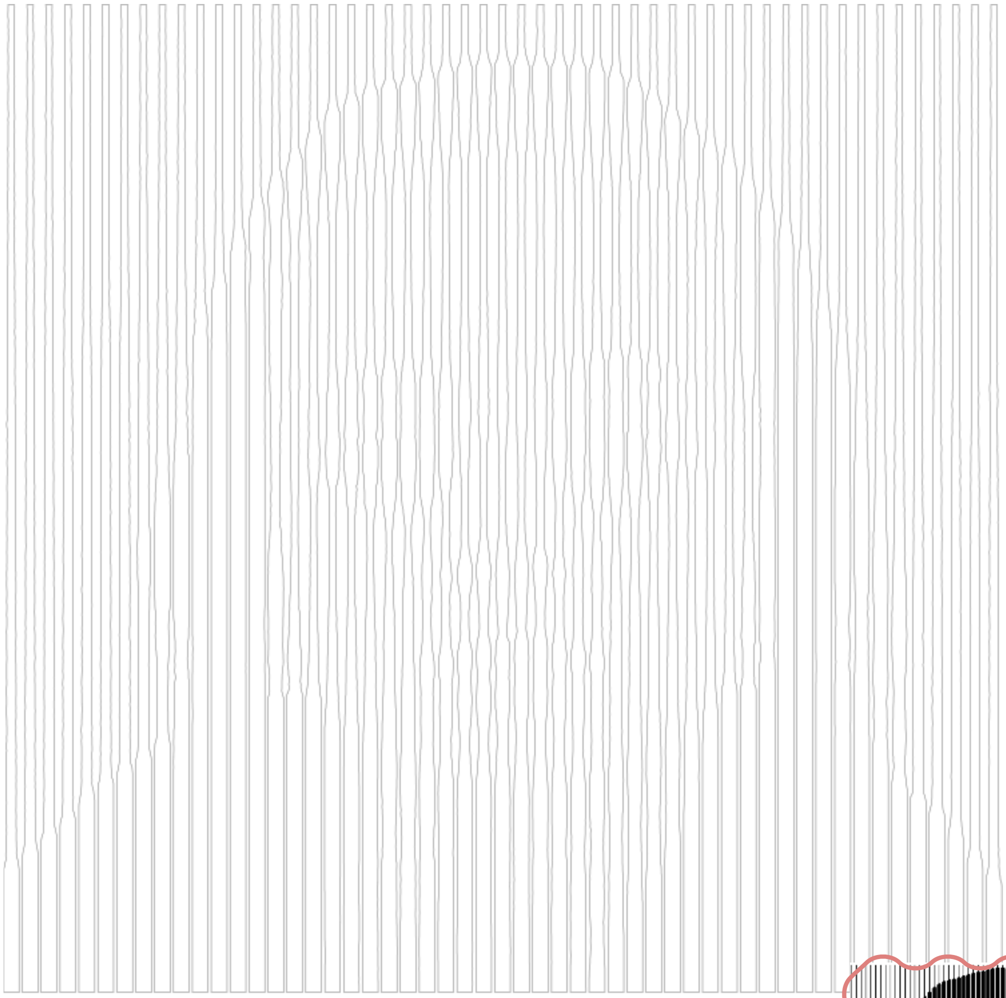

ווען דו ענדיגסט קענסטו אריינשיקן א בילד פון דיר (מאך זיכער ס׳איז א קלארע בילד פון דיין פנים), **און אפשר וועסטו זיך אליין טרעפן אינעם שפיל קומענדיגע וואך!** (דעטאלן וואו צו שיקן דאס בילד קען מען זען אויף זייט 2)

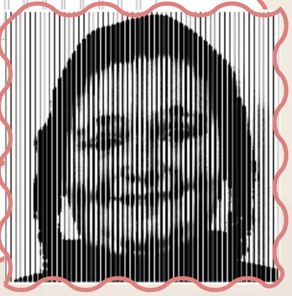

בילד פון פארגאנגענע וואך: **שמעון אינדארסקי – קרית ברסלב**

מעטשערליך

ביפ

"בִּיפּ! בִּיפּ!"

לֵאָה הָאט גֶעכַאפְּט אִיר שׁוּל טַאשׁ, גֶעזָאגְט אַ שְׁנֶעלֶער "אַ גוּטְן טָאג" פַאר אִיר מַאמֶע, און אַרָאפְּגֶעלָאפְן דִי טְרֶעפּ.

"הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער הֶעלְף, אִיךְ זָאל כַאפְּן דִי בָּאס" - הָאט זִי שְׁטִילֶערְהֵייט גֶעבֶּעטְן. זִי הָאט גֶעעֶפְּנְט דִי טִיר, גֶעקוּשְׁט דִי מְזוּזָה, און גֶעזֶען אִיר בָּאס שׁוֹין בַּיים עֶק גַאס. "גַּם זוּ לְטוֹבָה" - הָאט לֵאָה גֶעזָאגְט - "וָואס דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער טוּט אִיז גוּט". זִי הָאט גֶעוָואלְט צוּרִיק אַהֵיים גֵיין, אָבֶּער זִי הָאט גֶעזֶען נָאךְ אַ בָּאס קוּמֶען: "אָהָ! דָאס אִיז מַיין בָּאס!".

"אִיךְ הָאבּ גֶעזָאגְט גַּם זוּ לְטוֹבָה, און דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט גֶעמַאכְט אַ נֵס מִיט מִיר" הָאט לֵאָה גֶעזָאגְט פַאר אִיר חַבֶרְ'טֶע מִרְיָם אוֹיפְן בָּאס. "מַמָּשׁ וִוי דִי מַעֲשֶׂה פון 'נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ' וָואס דִי לֶערְן הָאט נֶעכְטְן דֶערְצֵיילְט".

יֶעדֶער הָאט ר' נָחוּם - "נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ". פַארְוָואס? וַוייל יֶעדֶע זַאךְ וָואס אִיז צוּ אִים, סַיי אוֹיבּ עֶס הָאט אוֹיסְגֶעזֶען וִוי אַ גוּטֶע זַאךְ, און אֲפִילוּ עֶס הָאט אוֹיסְגֶעזֶען שְׁלֶעכְט, הָאט עֶר אֵייבִּיג זָאגְט: גַּם זוּ לְטוֹבָה - אוֹיךְ דָאס אִיז גוּט. וַוייל עֶר הָאט גֶעוואוּסְט אַז וָואס דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער טוּט, אִיז גוּט.

דִי אִידְן פון זַיין שְׁטָאט הָאבְּן גֶעוָואלְט שִׁיקְן אַ מַתָּנָה פַארְן קֶענִיג, זֵיי הָאבְּן אָנְגֶעפִילְט אַ אַ קַאסְטְן מִיט טֵייעֶרֶע דֵיימַאנְטְן און פֶּערְל שְׁטֵיינֶער, און גֶעטְרַאכְט וֶוער עֶס אִיז דֶער פַּאסִיגְסְטֶער מֶענְטְשׁ צוּ טְרָאגְן אַזַא טֵייעֶרֶע מַתָּנָה. "מִיר וֶועלְן עֶס שִׁיקְן מִיט נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ" - הָאט דֶער שְׁטָאט הוֹיפְּט גֶעזָאגְט - "וַוייל עֶר אִיז צוּגֶעוואוֹינְט צוּ נִיסִים, עֶר זָאגְט אֵייבִּיג גַּם זוּ לְטוֹבָה, און וֶועגְן דֶעם מַאכְט דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער נִיסִים מִיט אִים".

נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ הָאט זִיךְ אַרוֹיסְגֶעלָאזְט אִין וֶועג מִיט דִי אָנְגֶעפִילְטֶע קַאסְטְן. אֵיין נַאכְט, הָאט עֶר זִיךְ אָפְּגֶעשְׁטֶעלְט אִין אַ גוֹי'שֶׁע גַאסְט הוֹיז. דֶער בַּעַל הַבַּיִת אִיז אַרוֹיסְגֶעקוּמֶען אִים בַּאגְרִיסְן, און עֶר הָאט בַּאטְרַאכְט דִי גְרוֹיסֶע קָאסְטְן: "וָואס הָאסְטוּ מִיטְגֶעבְּרֶענְגְט מִיט דִיר?" הָאט דֶער גוֹי גֶעפְרֶעגְט. "אִיךְ טְרָאג אַ מַתָּנָה צוּם קֶענִיג" הָאט נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ גֶעעֶנְטְפֶערְט.

שְׁפֶּעט אִינְמִיטְן נַאכְט, הָאט דֶער גוֹי'שֶׁער בַּעַל הַבַּיִת שְׁטִילֶערְהֵייט אוֹיסְגֶעלֵיידִיגְט דִי קַאסְטְן פון דִי אוֹצְרוֹת, אָנְגֶעפִילְט דִי לֵיידִיגֶע קַאסְטְן מִיט זַאמְד און שְׁטֵיינֶער פון אַרוּם דִי גַאסְט הוֹיז, און שְׁנֶעל בַּאהַאלְטְן דִי גְנֵיבָה. צוּפְרִי אִיז נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ וַוייטֶער גֶעפָארְן צוּם פַּאלַאץ, נִישְׁט וִויסְנְדִיג אַז דִי אוֹצָר אִיז גֶע'גַנֶבְ'עֶט גֶעוָוארְן.

"אִיךְ וִויל אַרַיינְגֵיין צוּם קֶענִיג" - הָאט נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ גֶעזָאגְט פַאר דִי סָאלְדַאטְן בַּיים טוֹיעֶר פון פַּאלַאץ - "אִיךְ הָאבּ אַ טֵייעֶרֶע מַתָּנָה פַארְן קֶענִיג".

וֶוען עֶר אִיז גֶעשְׁטַאנֶען פָארְנְט פון דֶער מֶעכְטִיגֶער קֶענִיג, הָאט נְחוּם אִישׁ גַּם זוּ אוֹיפְגֶעמַאכְט דִי קַאסְטְן, צוּ וַוייזְן פַארְן קֶענִיג וֶועלְכֶע טֵייעֶרֶע מַתָּנָה דִי אִידְן הָאבְּן אִים גֶעשִׁיקְט.

"דִי אִידְן מַאכְן חוֹזֶק פון מִיר!" - הָאט דֶער קֶענִיג גֶעשְׁטוּרֶעמְט וֶוען עֶר הָאט גֶעזֶען דִי זַאמְד אִין קַאסְטְן,

בילדער ח. שטיינבערג

אוֹיפְן וֶועג אַהֵיים, הָאבְּן זֵיי נָאכְאַמָאל גענעכטיגט אִין דִי זֶעלְבֶּע גַאסְט הוֹיז.

"עֶפֶּעס שְׁטִימְט נִישְׁט דָא - הָאט דֶער גוֹי'שֶׁער בַּעַל הַבַּיִת זִיךְ אָנְגֶערוּפְן צוּ זַיין זוּן - מִיר וֵוייסְן דֶעם אֱמֶת אַז עֶר הָאט גֶעטְרָאגְן זַאמְד אִין זַיין קַאסְטְן. דֶער קֶענִיג וָואלְט אִים גֶעדַארְפְט הַרְגְ'עֶנֶען פַאר אַזַא חוּצְפָּה, אוּן דָא קוּמְט עֶר אָן מִיט בַּאדִינֶערְ'ס אוּן אַזוֹיפִיל כָּבוֹד?!"

"וָואס הָאסְטוּ גֶעטְרָאגְן צוּם קֶענִיג?" הָאבְּן זֵיי אִים גֶעפְרֶעגְט.

"דָאס וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעהַאט דָא אִין מַיין קַאסְטְן, דָאס הָאבּ אִיךְ גֶעטְרָאגְן צוּם קֶענִיג" הָאט נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ גֶעעֶנְטְפֶערְט.

דֶער בַּעַל הַבַּיִת הָאט צֶעבְּרָאכְן זַיין הוֹיז אוּן גֶעטְרָאגְן אַלֶע זַאמְד צוּם קֶענִיג. "דִי וואוּנְדֶערְלִיכֶע זַאמְד וָואס נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ הָאט גֶעבְּרֶענְגְט, קוּמְט פוּן אוּנְזֶער הוֹיז!" - הָאבְּן דִי גַּנָּבִים גֶעזָאגְט פַארְן קֶענִיג - "אוּן יֶעצְט הָאבְּן מִיר גֶעבְּרֶענְגְט גָאר אַסַאךְ דֶערְפוּן".

דֶער קֶענִיג הָאט וִוידֶער אוֹיסְפְּרָאבִּירְט דִי זַאמְד, אָבֶּער דָאסְמָאל אִיז עֶס גֶעבְּלִיבְּן זַאמְד, אוּן דֶער קֶענִיג הָאט גֶעהֵייסְן הַרְגְ'עֶנֶען דִי גַּנָּבִים.

* * *

דִי בָּאס אִיז אָנְגֶעקוּמֶען צוּ דִי שׂוּלֶע. לֵאָה אִיז אַרָאפְּגֶעגַאנְגֶען פוּן בָּאס אוּן אריינגעגאנגן אִין אִיר קְלַאס זִיךְ אָנְגְרֵייטְן פַאר אַ פְרִישֶׁע טָאג.

"הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער, אִיךְ גִיב אִיבֶּער מַיין גַאנְצֶע טָאג צוּ דִיר. אִיךְ גְלֵייבּ אַז אַלֶעס וָואס וֶועט הַיינְט פַּאסִירְן מִיט מִיר וֶועט זַיין גוּט, וַוייל דוּ מַאכְסְט אַלֶעס אוּן אַלֶעס וָואס דוּ טוּסְט אִיז גוּט. גַּם זוֹ לְטוֹבָה".

"אִיךְ וֶועל עֶנְק אַלֶע אוֹיסְ'הַרְגְ'עֶנֶען! סָאלְדַאטְן, נֶעמְטְס אִים אַרוֹיס!"

נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ הָאט זִיךְ נִישְׁט דֶערְשְׁרָאקְן, עֶר הָאט גֶעוואוּסְט אַז אוֹיךְ דָאס וָואס אִיז יֶעצְט גֶעשֶׁען, אִיז פַאר זַיין טוֹבָה, אוּן אַלֶעס, אַלֶעס וָואס דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער טוּט, אִיז גוּט! עֶר הָאט גֶעזָאגְט "גַּם זוּ לְטוֹבָה".

"חָשׁוּבְ'עֶר קֶענִיג - הָאט אַ סָאלְדַאט גֶעזָאגְט - אֶפְשָׁר אִיז דָאס דִי זַאמְד פוּן זֵייעֶר טַאטֶע אַבְרָהָם. אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאט גֶעוָוארְפְן פָּשׁוּטְ'עֶ זַאמְד אוֹיף דִי פִינֶעף קֶענִיגְן, אוּן עֶס אִיז גֶעוָוארְן שְׁוֶוערְדְן. עֶר הָאט גֶעוָוארְפְן שְׁטְרוֹי, אוּן עֶס אִיז גֶעוָוארְן פַייְלְן".

דֶער סָאלְדַאט וָואס הָאט זִיךְ דָאס אָנְגֶערוּפְן אִיז בֶּאֱמֶת גֶעוֶוען אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט גֶעזֶען אַז נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ זָאגְט 'גַּם זוּ לְטוֹבָה - אַלֶעס אִיז פוּנֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן'. הָאט דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער גֶעמַאכְט אַ נֵס אַז אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא הָאט זִיךְ פַארְשְׁטֶעלְט וִוי אַ סָאלְדַאט אוּן אִיז אִים גֶעקוּמֶען רַאטֶעוֶוען.

דֶער קֶענִיג הָאט עֶס אִיבֶּערְגֶעטְרַאכְט: "מִיר וֶועלְן עֶס אוֹיסְפְּרָאבִּירְן" הָאט דֶער קֶענִיג צוּגֶעשְׁטִימְט. עֶר הָאט גֶעשִׁיקְט דִי זַאמְד מִיט סָאלְדַאטְן מִלְחָמָה צוּ הַאלְטְן קֶעגְן אַ שְׁטַארְקֶע מְדִינָה, וָואס דֶער קֶענִיג הָאט שׁוֹין פִיל מָאל פְּרָאבִּירְט צוּ אַיינְנֶעמֶען, אָבֶּער נִישְׁט גֶעקֶענְט.

דָאס מָאל הָאבְּן דִי סָאלְדַאטְן גֶעשָׁאסְן דִי זַאמְד, אוּן עֶס אִיז גֶעוָוארְן פַייְלְן, אוּן אַזוֹי הָאבְּן זֵיי גֶעווִינֶען דִי מִלְחָמָה.

דֶער קֶענִיג הָאט זִיךְ זֵייעֶר גֶעפְרֵיידְט, אוּן גֶעהֵייסְן זַיינֶע בַּאדִינֶער צוּ אַרַיינְטְרָאגְן נָחוּם אִישׁ גַּם זוּ אִין דִי צִימֶער וואוּ עֶס לִיגְט דֶעם קֶענִיגְ'ס אוֹצְרוֹת, אוּן זֵיי הָאבְּן צוּרִיק אָנְגֶעפִילְט דִי קַאסְטְן מִיט טֵייעֶרֶע דֵיימַאנְטְן אוּן פֶּערְל שְׁטֵיינֶער. אוּן אִים אַהֵיימְבַּאגְלֵייט מִיט גְרוֹיס כָּבוֹד.

קליין און פיין

דינה יאקאבאוויטש

אברהם נחמי' וויינבערגער

הינדא רחל יאקאבאוויטש

אדי שטיינבערג

רחל בירנבוים

שמואל בירנבוים

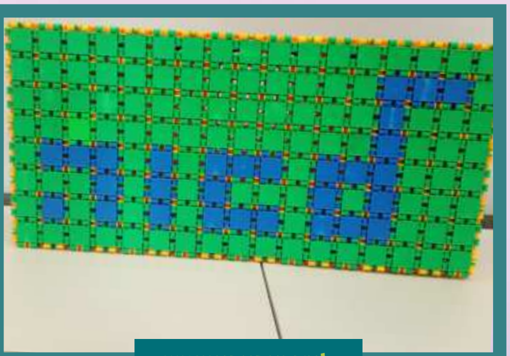

לאה יאקאבאוויטש

שיקט אריין אייער אייגן געמאכטע קונצווערק צו
845.379.1161
BRESLEVOFFICELIBERTY@GMAIL.COM

משפחת מזרחי

חיים בוים

חי' לאנדא

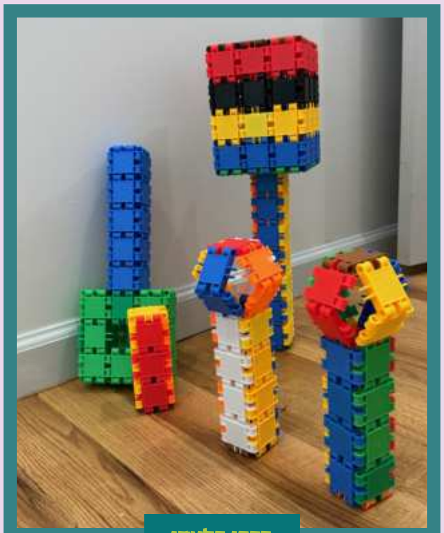
ברכי בלעדי

יושע ווערטהיימער

חי' אסתר יאקאבאוויטש

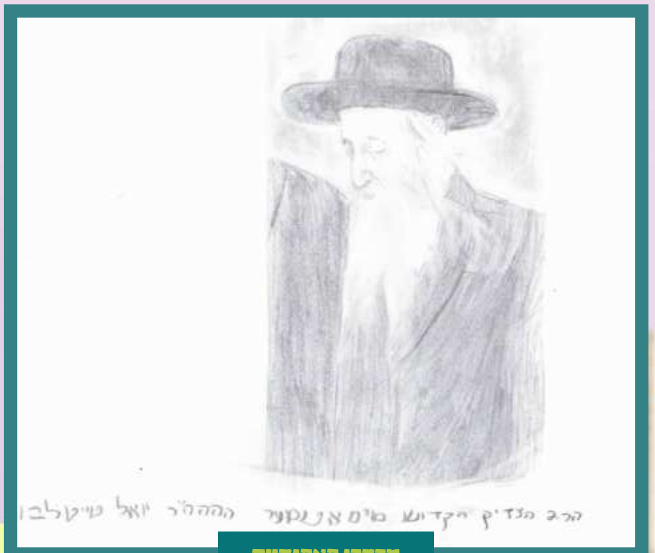
מרדכי פאפנהיים

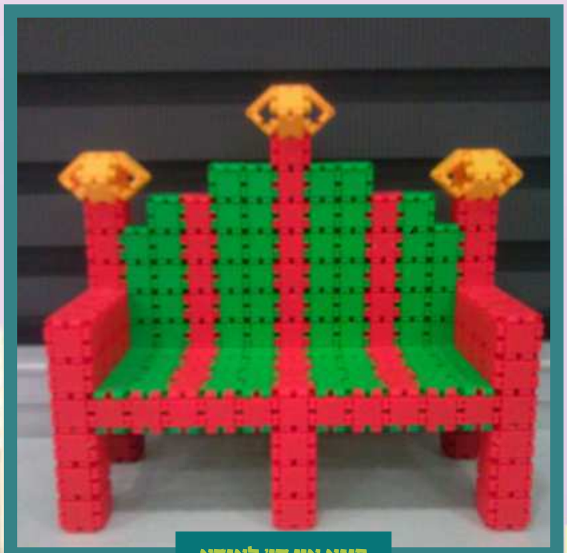
פיגא און חי' לאנדא

משפחת גליק

כאפט א בליק, ביי משפחת גליק.

מענדי דערציילט:

"דָוִד, הָאסְט גֶעבְּרֶענְגְט דַיינֶע קַארְטְלֶעךְ?"

"הָאסְט אַ גְרִינֶע דֶרֶךְ אֶרֶץ קַארְטְל?"

"אִיךְ הָאבּ גֶעהֶערְט אַז שְׂרוּלִיק הָאט שׁוֹין אַ סֶעט!"

"לֵייבִּי, הָאסְט אַ רוֹיטֶע כִּיבּוּד אָב וָאֵם קַארְטְל?"

"וְויפִיל קַארְטְלֶעךְ הָאסְטוּ שׁוֹין?"

קַארְטְלֶעךְ, קַארְטְלֶעךְ, קַארְטְלֶעךְ, בַּיי אוּנְז אִין חֵדֶר דְרֵייט זִיךְ אַלֶעס אַרוּם דִי קַארְטְלֶעךְ.

אוּנְזֶער רֶבִּי, רֶבִּי גְרָאסְמַאן, מַאכְט אַ פְּרָאגְרַאם פוּן מִידוֹת טוֹבוֹת אוּן דַאוְוענֶען עֶרְלִיךְ, אוּן מֶען בַּאקוּמְט קַארְטְלֶעךְ אוֹיבּ מֶען פִירְט זִיךְ אוֹיף גוּט.

אַ אִינְגְל וָואס הָאט שׁוֹין פוּן יֶעדֶע קַארְטְל 10 קָאלִירְן, הֵייסְט עֶס אַ סֶעט אוּן עֶר טוֹישְׁט עֶס אוֹיף בַּיי דֶער רֶבִּי אוֹיף אַ טֵייעֶרֶע קַארְטְל וָואס הֵייסְט "וואוֹילֶער אִינְגְל" אוּן וֶוען מֶען הָאט שׁוֹין 5 "וואוֹילֶער אִינְגְל" קַארְטְלֶעךְ, טוֹישְׁט מֶען עֶס אוֹיף, אוֹיף "דֶער בֶּעסְטֶער אִינְגְל" קַארְטְל.

כְּדֵי צוּ הָאבְּן סֶעטְס טוֹישְׁט מֶען זִיךְ דִי קַארְטְלֶעךְ, אַלֶע רֶעדְן אוּן טְרַאכְטְן אַ גַאנְצְן טָאג פוּן דִי קַארְטְלֶעךְ.

אִיךְ הָאבּ שׁוֹין פוּן דֶרֶךְ אֶרֶץ אַלֶע 10 קַארְטְלֶעךְ, אוּן אֲפִילוּ אִיבְּרִיגֶע, וַוייל אִיךְ בִּין זֵייעֶר דֶרֶךְ אֶרֶצְ'דִיג אוּן אִיךְ פָּאלְג אַלֶעמָאל גְלַייךְ וֶוען דֶער רֶבִּי זָאגְט עֶפֶּעס.

"כִּיבּוּד אָב וָאֵם" קַארְטְלֶעךְ, הָאבּ אִיךְ שׁוֹין 5 קָאלִירְן.

"דַאוְוענֶען עֶרְלִיךְ" קַארְטְלֶעךְ הָאבּ אִיךְ שׁוֹין 4 קָאלִירְן.

"לֶערְנֶען פְלַייסִיג" קַארְטְלֶעךְ הָאבּ אִיךְ שׁוֹין אוֹיךְ 5 קָאלִירְן.

אוּן "מְוַתֵּר זַיין" קַארְטְלֶעךְ הָאבּ אִיךְ 2 קָאלִירְן.

"מֶענְדִי" - קוּמְט פִּנְחָס צְן צוּ מִיר - "וִוילְסְט זִיךְ טוֹישְׁן אַ בְּלוֹיעֶ לֶערְנֶען פְלַייסִיג אוֹיף עֶפֶּעס אַ קָאלִיר דֶרֶךְ אֶרֶץ? אִיךְ הָאבּ נָאכְנִישְׁט קַיין אֵיין דֶרֶךְ אֶרֶץ קַארְטְל.

"אַווַדאי! אִיךְ וֶועל זִיךְ פְרֵייעֶן!"

דִי קַארְטְלֶעךְ הָאבְּן גֶעטוֹישְׁט הֶענְט, וֶוען יֶעדֶער אֵיינֶער אִיז צוּפְרִידְן.

עֶר הָאט נָאכְנִישְׁט קַיין אֵיין דֶרֶךְ אֶרֶץ קַארְטְל - טְרַאכְט אִיךְ מִיט גְרִינְגְשֶׁעצוּנְג - וֶוער בֶּעט אִים שְׁמוּעֶסְן אוּן טַאנְצְן אִין קְלַאס? אַז עֶר וֶועט זִיךְ אוֹיפְפִירְן מִיט דֶרֶךְ אֶרֶץ, וֶועט אִים דֶער רֶבִּי גֶעבְּן.

וֶוער דַארְף אַ בְּלוֹיעֶ "מְוַתֵּר זַיין"? - הָאט יַעֲנְקִי אוֹיסְגֶערוּפְן.

"אִיךְ!" - הָאט אִיךְ אוֹיסְגֶעשְׁרִיגְן.

"אִיךְ!" - הָאט שְׁלוֹמִי אוֹיךְ אוֹיסְגֶערוּפְן.

יַעֲנְקִי אִיז גֶעשְׁטַאנֶען אַנְטְקֶעגְן אוּנְז בֵּיידֶע, וֶועלְנְדִיג פְרֶעגְן פוּן יֶעדְן אֵיינֶעם וָואס יֶעדֶער אֵיינֶער וְויל אוֹיפְטוֹישְׁן פַאר דִי קַארְטְל, וֶוען פְלוּצְלוּנְג הֶערְט זִיךְ אַ קְלַאפּ אוֹיפְן טִיר פוּן קְלַאס, רֶבִּי גְרָאסְמַאן אִיז דָא!

אוֹי, אִיךְ בִּין גֶעוֶוען אַזוֹי פַארְטִיפְט אִין מַיינֶע קַארְטְלֶעךְ, אַז אִיךְ הָאבּ אֲפִילוּ נִישְׁט גֶעהֶערְט דִי בֶּעל קְלִינְגֶען.

אִיךְ בִּין שְׁנֶעל צוּגֶעלָאפְן צוּ מַיין פְּלַאץ, אוּן זִיךְ אוֹיפְגֶעשְׁטֶעלְט מִיט דֶרֶךְ אֶרֶץ, לָאזְנְדִיג יַעֲנְקִי'ס פְרַאגֶע הֶענְגֶען אִין דִי לוּפְט.

דֶער רֶבִּי הָאט פָארְגֶעלֶערְנְט חוּמָשׁ, אָבֶּער מַיין קָאפּ אִיז נִישְׁט גֶעוֶוען אִין קְלַאס, אִיךְ הָאבּ אַ גַאנְצְן צַייט גֶעטְרַאכְט פוּן דִי קַארְטְלֶעךְ.

אִיךְ מוּז שְׁנֶעל בֶּעטְן דִי מְוַתֵּר זַיין קַארְטְל פוּן יַעֲנְקִי, פַאר שְׁלוֹמִי וֶועט עֶס בַּאקוּמֶען.

אָה, דָא זִיצְט יַעֲנְקִי, אוּנְטֶער מִיר. לָאמִיר אִים עֶס בֶּעטְן שְׁטִילֶערְהֵייט.

"יַעֲנְקִי, יַעֲנְקִי" - הָאבּ אִיךְ שְׁטִיל גֶעפְלִיסְטֶערְט, קְלַאפְּנְדִיג אוֹיף זַיין רוּקְן - "אִיךְ בַּאקוּם דִי קַארְטְל, יָא?!"

"וָואס גֶעבְּסְטוּ מִיר אַנְשְׁטָאט דֶעם?" הָאט יַעֲנְקִי צוּרִיקְגֶעשְׁעפְּשֶׁעט.

"אַ גְרִינֶע דֶרֶךְ אֶרֶץ, אָקֶעי?"

"פוּנְקְט גוּט, דָאס דַארְף אִיךְ הָאבְּן!"

אַזוֹי הָאט זִיךְ גֶעפִירְט אַ גַאנְצֶע שְׁמוּעֶס, וֶוען דִי טֶענֶער גֵייעֶן צוּבִּיסְלֶעךְ אַרוֹיף אוּן אַרוֹיף.

"יַעֲנְקִי אוּן מֶענְדִי! - הֶערְט זִיךְ דֶער רֶבִּי'ס שְׁטְרֶענְגֶע קוֹל - עֶס פַּאסְט נִישְׁט פַאר עֶנְק! אַזוֹי צוּ צוּשְׁטֶערְן אַ גַאנְצֶע קְלַאס אִינְמִיטְן לֶערְנֶען דִי הֵיילִיגֶע חוּמָשׁ! אִיךְ וְויל נִישְׁט זֶען נָאכְאַמָאל אַזַא זַאךְ, פוּן יֶעצְט זָאל זַיין אִינְגַאנְצְן שְׁטִיל!!!"

אִיךְ בִּין גֶעוָוארְן אַזוֹי פַארְשֶׁעמְט. אִיךְ, דֶער וואוֹילֶער, פָאלְגֶעדִיגֶער אִינְגְל הָאט צוּשְׁטֶערְט דִי שְׁטִילְקַייט אִין קְלַאס? וִויאַזוֹי קֶען עֶס זַיין? וִויאַזוֹי הָאבּ אִיךְ נִישְׁט גֶעכַאפְּט?

אַזוֹי שְׁפִּירְן אַנְדֶערֶע קִינְדֶער וָואס רֶעדְן אָדֶער וִוילְדֶעוֶוען אִין קְלַאס? אוֹיבּ אַזוֹי, וָואס אִיז דָא צוּ גְרִינְגְשֶׁעצְן אִין זֵיי, מֶען דַארְף רַחְמָנוּת הָאבְּן אוֹיף זֵיי, אַז דֶער יֵצֶר הָרָע פַארְמִישְׁט זֵיי אוּן זֵיי כַאפְּן נִישְׁט אַז וֶוען זֵיי שְׁמוּעֶסְן אָדֶער טוּעֶן אַנְדֶערֶע זַאכְן אִינְמִיטְן לֶערְנֶען, שְׁטֶערְט עֶס דִי גַאנְצֶע קְלַאס, אוּן עֶס אִיז נִישְׁט דֶרֶךְ אֶרֶצְ'דִיג.

אִיךְ הָאבּ בַּאשְׁלָאסְן אַז אִיךְ הֵייבּ אָן פוּן יֶעצְט. אִיךְ גֵיי זִיךְ קָאנְצֶענְטְרִירְן אִין דִי הֵיילִיגֶע וֶוערְטֶער פוּן חוּמָשׁ אוּן

ל. סאקס

די אַנְדֶערֶע זַאכְן וֶועל אִיךְ שְׁפֶּעטֶער עֶרְלֶעדִיגְן.

"קִינְדֶער, אִיר קֶענְט צוּמַאכְן דִי הֵיילִיגֶע חוּמָשׁ, גֶעבְּן אַ קוּשׁ און אַרוֹיסְגֵיין צוּ הַפְסָקָה!" הֶער אִיךְ פְּלוּצְלוּנְג וִוי דֶער רֶבִּי זָאגְט.

"וואוּ, אַזוֹי שְׁנֶעל אִיז אַרִיבֶּערְגֶעפְלוֹיגְן דִי צַייט, עֶס אִיז גֶעוֶוען אַזוֹי גֶעשְׁמַאק צוּ לֶערְנֶען דִי הֵיילִיגֶע חוּמָשׁ. אִיךְ הָאבּ זִיךְ אוֹיפְגֶעשְׁטֶעלְט, גֶענוּמֶען מַיין רִיסֶעס און אַרוֹיס פוּן קְלַאס.

בַּיים טִיר הָאט רֶבִּי גְרָאסְמַאן מִיר אָפְּגֶעשְׁטֶעלְט: "מֶענְדִי, אִיךְ זֶע אַז דוּ הָאסְט חֲרָטָה אוֹיפְן שְׁמוּעֶסְן אִינְמִיטְן שִׁיעוּר. אִיךְ הָאבּ הַנָאָה פוּן דִיר אַז דוּ הָאסְט זִיךְ נִישְׁט גֶעלָאזְט צֶעבְּרֶעכְן און זָאגְן: 'שׁוֹין, זֶעסְט אַז אִיךְ בִּין בִּכְלַל נִישְׁט אַ דֶרֶךְ אֶרֶץ'דִיגֶער אִינְגְל, אִיךְ הָאבּ גֶעשְׁטֶערְט דִי גַאנְצֶע קְלַאס, קֶען אִיךְ שׁוֹין וַוייטֶער זִיךְ אוֹיפְפִירְן אַזוֹי!' נָאר דוּ הָאסְט אָנְגֶעפַאנְגֶען מִיט אַ פְרִישְׁקֵייט!"

אִיךְ הָאבּ שֶׁעמֶעוְודִיג גֶעשָׁאקְלְט מִיטְן קָאפּ, און רֶבִּי גְרָאסְמַאן הָאט פָארְגֶעזֶעצְט:

"דוּ וֵייסְט, אַבִּיסְל פְרֵיי אִיךְ זִיךְ אַז דוּ הָאסְט גֶעשְׁמוּעֶסְט אִינְמִיטְן לֶערְנֶען, וֵייסְט פַארְוָואס??

"פַארְוָואס?" - הָאבּ אִיךְ זִיךְ גֶעוואוּנְדֶערְט, רֶבִּי גְרָאסְמַאן זָאל הַנָאָה הָאבְּן וֶוען אֵיינֶער פִירְט זִיךְ נִישְׁט מִיט דֶרֶךְ אֶרֶץ? אִיךְ הָאבּ קֵיינְמָאל נִישְׁט גֶעהֶערְט אַזוֹינְס.

"אִיךְ וֶועל דִיר זָאגְן, עֶס גֶעשֶׁעט אַמָאל אַז אַ מֶענְטְשׁ פַאלְט קֵיינְמָאל נִישְׁט דוּרְךְ אִין אַ גֶעוִויסֶע עִנְיָן, אִיז עֶר נִישְׁט מִתְפַּלֵל אוֹיף דֶעם, און עֶר קוּקְט אַרָאפּ אוֹיף אַנְדֶערֶע, וֶועלְכֶע פַאלְן צוּמָאל דוּרְךְ.

וֶועגְן דֶעם יֶעצְט אַז דוּ בִּיסְט דוּרְכְגֶעפַאלְן אֵיין מָאל, און דוּ הָאסְט גֶעשְׁמוּעֶסְט אִינְמִיטְן לֶערְנֶען, וֶועסְטוּ שׁוֹין יֶעצְט מִתְפַּלֵל זַיין אוֹיף דֶרֶךְ אֶרֶץ, און דוּ וֶועסְט אוֹיף שֶׁעצְן אַ אַנְדֶערֶע קִינְד, וָואס אִיז אִים שְׁוֶוער אַיינְצוּזִיצְן שְׁטִיל, און עֶר שְׁטַארְקְט זִיךְ מִיט אַלֶע כֹּחוֹת!"

רֶבִּי גְרָאסְמַאן הָאט צוּגֶעעֶנְדִיגְט מִיט אַ הַארְצִיגֶע שְׁמֵייכְל, און אִיךְ הָאבּ גוּט אַרַיינְגֶענוּמֶען אִין קָאפּ דִי לֶערְנוּנְג, וָואס אִיךְ הָאבּ זִיךְ הַיינְט גֶעלֶערְנְט.

שכות פאר
מיין לעבן!

דיין חיזוק יומי
האט מיר
געראטעוועט!

די "שארטס"
איז היינט די
גרעסטע
הפצה

$180
זכות חיזוק יומי

*sruliHeskel

געשעענישן

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

פרייליכע חתונה פון החתן וואלווי נ"ו בן מו"ה ישראל שלום זעלקאוויטש הי"ו עב"ג בת מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו

די בחורים ביים העלפן אנגרייט די חתונה אין ישיבה

וואכנאכט און ברית לבן מו"ה דוד ניישטיין הי"ו

קבלת פנים פון החתן שלמה זאלדאן נ"י אין בני ברק

שיינע געיטס ארויף געלייגט ביי די טרעפ פון די נייע ביהמ"ד אין שטעטל

פרייליכע חתונה פון החתן יהודה נ"י בן מו"ה מרדכי בריל הי"ו עב"ג בת מו"ה מנחם מענדל ראבינאביטש הי"ו

אסיפה אין בני ברק לטובת מוסדות היכל הקודש בארץ הקודש על טהרת הקודש

אסיפה אין ירושלים לטובת מוסדות היכל הקודש בארץ הקודש על טהרת הקודש

מסיבה פאר מוסדות היכל הקודש ארץ ישראל אין אלעד

פרייליכע חתונה פון החתן שלמה קליין נ״ו

ער מאכט עס
אויף ווייל ס'קוקט
אויס ציענדיג

היינט לערנט ער
שוין שיעורים
כסדרן!

די "שארטס"
איז היינט די
גרעסטע
הפצה

$180
זכות חיזוק יומי

*sruliHeskel